

ISSN 1898-9234

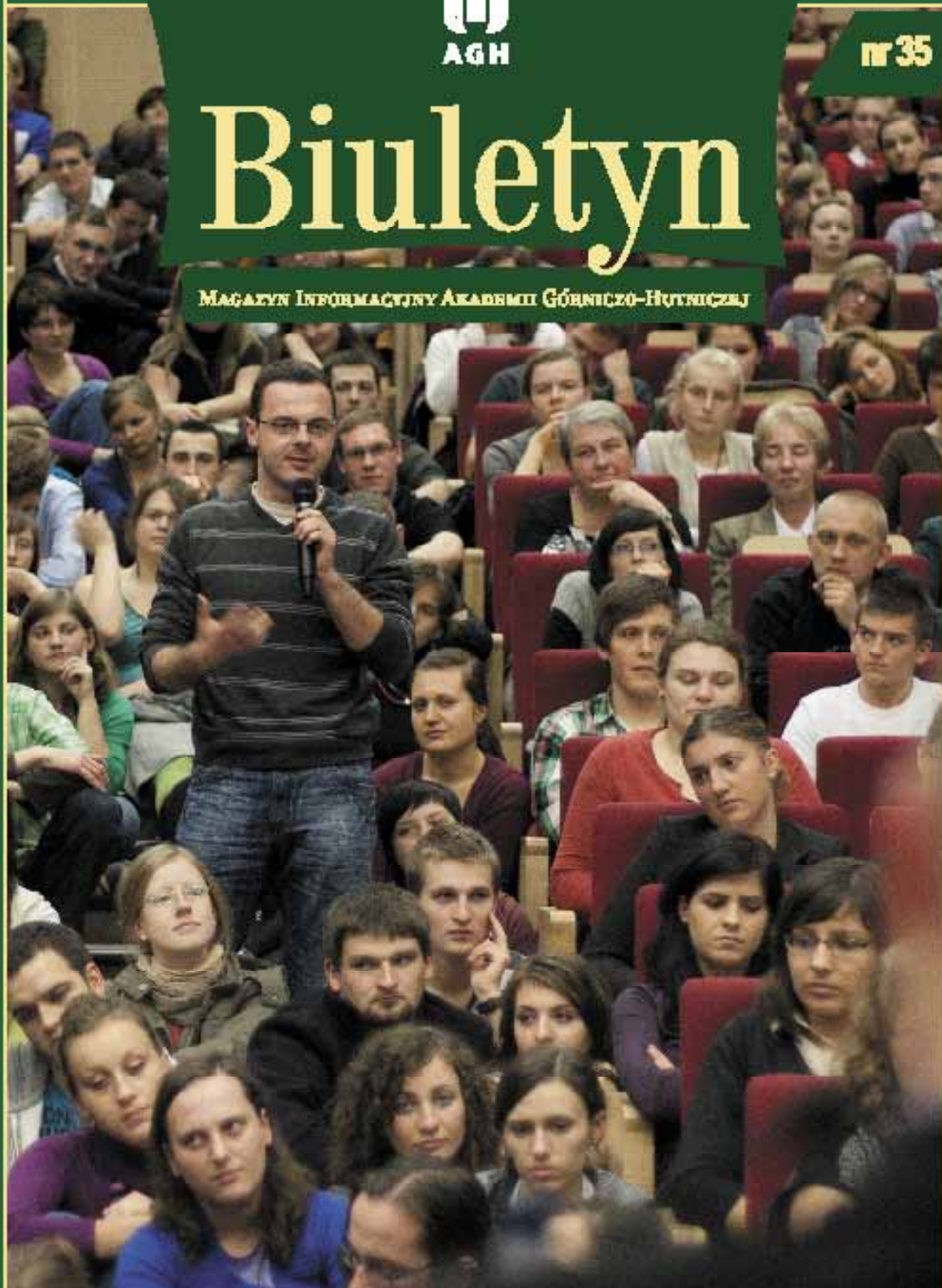
egzemplarz bezpłatny

Wytworzył
2010

nr 35

Biuletyn

MAGAZYN INFORMACYJNY AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ

Dni Jana Pawła II 2010

fot. Z. Sulima

foto.agh.edu.pl/thumbnails.php?album=191

Profesor Zdzisław Bieniawski Doktorem Honoris Causa AGH

8 listopada 2010 – tekst wewnątrz numeru

W AGH prezesów wykuwają

W opublikowanym 15 listopada b.r. przez „Rzeczpospolitą” rankingu pt. „Kuznia prezesów” AGH po raz trzeci z rzędu uplasowała się na bardzo wysokim, drugim miejscu w Polsce.

Analitycy „Rzeczpospolitej” sprawdzają, jakie uczelnie ukończyli prezesi największych polskich firm. 7,8% z nich jest absolwentami AGH. Pierwsza dziesiątka uczelni w rankingu przedstawia się następująco:

Jakie uczelnie ukończyli prezesi dużych polskich firm, w proc. (odsetek prezesów z dyplomem danej uczelni)			
	2010 r.	2009 r.	2008 r.
Politechnika Warszawska	10,4	8,8	11,0
Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie	7,8	7,8	7,6
Politechnika Śląska w Gliwicach	6,9	7,8	6,9
Politechnika Gdańska	4,5	4,2	5,6
Politechnika Wroclawska	4,5	3,8	5,6
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie	4,2	6,1	7,1
Politechnika Poznańska	4,2	2,5	2,5
Politechnika Łódzka	3,6	3,0	2,9
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu	3,3	3,0	2,0
Uniwersytet Warszawski	3,3	4,2	4,7
Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie*	3,3	3,0	1,7

Źródło: <http://www.rp.pl/galeria/19417,3,564016.html>

Ranking „Kuznia prezesów” jest, w odczuciu władz AGH, miarodajnym i cennym wskaźnikiem zarówno wysokiej jakości kształcenia studentów, jak i renomy jaką cieszą się absolwenci Akademii Górniczo-Hutniczej na rynku pracy. Szczegółowe informacje na temat rankingu znaleźć można na stronie www.rp.pl.

☞ (red)

Zeus w pierwszej setce

Na opublikowanej 11 listopada prestiżowej liście TOP 500 – najpotężniejszych komputerów na kuli ziemskiej – superkomputer CYFRONETU AGH awansował ze 161 miejsca na świecie na pozycję 84! Oznacza to, że superkomputer z AGH jest najwydajniejszym tego typu urządzeniem w Polsce i jedynym w pierwszej setce globalnego zestawienia.

Klaster „Zeus” z CYFRONETU AGH jest przeznaczony do obliczeń naukowych w projektach gridowych, m.in. w projekcie PL-Grid (www.plgrid.pl). Superkomputer oparty jest o system operacyjny Scientific Linux (SL). Pamięć dyskowa „Zeusa” wynosi 640 terabajtów, a jego moc obliczeniowa to 55 Tflops*, zaś używane procesory to Intel Xeon. Dostawcą rozwiązań zastosowanych w jednostce jest HP (szczegóły: www.cyfronet.krakow.pl/uslugi_obliczeniowe/?a=rack).

Superkomputer „Zeus” wykorzystywany jest np. do modelowania projektów energetycznych związanych z pracami nad Węzłem Wiedzy i Innowacji (prace polskiego Węzła koordynowane są przez AGH), obliczeń w pracach nad fizyką wysokich energii (m.in. w pracach CERN-u), lokalizacją obliczeń Klastra Life-Science, a także skomplikowanych obliczeń z dziedziny chemii, biologii czy nanotechnologii.

☞ (red)

Spis treści

W AGH prezesów wykuwają	3
Zeus w pierwszej setce	3
Delegacja AGH na International Mining Forum 2010	4
Energetyka jądrowa we współczesnej elektroenergetyce	5
Centrum Międzynarodowej Promocji Technologii i Edukacji AGH – UNESCO	6
DIALOG JARA-Poland	7
Zgazowania węgla – konferencja inauguracyjna realizację projektu	8
Zgazowanie węgla – Konsorcjum naukowo-przemysłowe koordynowane przez AGH	8
ACADEMIA 2010 dla Wydawnictw AGH	9
AGH na Międzynarodowych Targach Dźwignów EURO-LIFT 2010	10
Konferencja w australijskich tropikach	12
Informacje Kadrowe	12
100-lecie Uniwersytetu w Trondheim	13
V edycja Dni Jana Pawła II za nami!	14
Dni Jana Pawła II 2010 w AGH – wystawa fotograficzna i medalierska	15
Plener rzeźbiarski na Dni Jana Pawła II	16
65 lat Stowarzyszenia Wychowanków	19
Oni też studiowali w AGH	20
Profesor Zbigniew Fajkiewicz laureatem nagrody im. Mikołaja Kopernika	22
Rekordowa liczba ponad 1000 publikacji	22
Otwarte zasoby edukacyjne – ankieta	23
Pamiętajmy o naszych nauczycielach	24
Doświadczenie, przygoda i podróże czyli Vulcanus in Japan	25
Sieć „Magalhaes” i Program „Smile”	29
Młodzi energetycy AGH pod szczytami	30
Kalendarium rektorskie	31
Absolwenci AGH w mediach	32
Media o AGH	33
Śmierć każdego żołnierza zasługuje na upamiętnienie	35
AZS AGH potęgą polskiego badmintona	37
Cracoviada AGH 2010	38
Mistrzostwa pracowników AGH w tenisie ziemnym	39
Doktoraty Honoris Causa – wystawa w BG	39
Studenckie koła naukowe – nowe wyzwania i możliwości	40

ISSN – 1898-9624

„Biuletyn AGH” – Magazyn Informacyjny Akademii Górniczo-Hutniczej nr 35, listopad 2010 r.

Redaguje zespół:

Zbigniew Sulima (redaktor naczelny),
Stali współpracownicy: Anna Kryś-Dyja,
Małgorzata Krokoszyńska,
Zespół ds. Informacji i Promocji

Adres redakcji:

AGH, paw. A-0, pok. 16
al. Mickiewicza 30,
30-059 Kraków, tel. (12) 617-34-49
bip_agh@agh.edu.pl
www.biuletyn.agh.edu.pl

Opracowanie graficzne, skład:

Scriptorium „TEXTURA”
e-mail: textura@textura.pl

Druk:

Drukarnia „Kolor Art” s.c.
ul. Kotlarska 34, 31-539 Kraków

Kolportaż:

Sekretariat Główny AGH i redakcja

Nakład: 2200 szt. bezpłatnych

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów.

Na okładce:

Spotkanie z publicystą, Szymonem
Hołownią – Centrum Konferencyjne U-2
AGH – 7.11.2010 – fot. Jan Graczyński KSAF
AGH

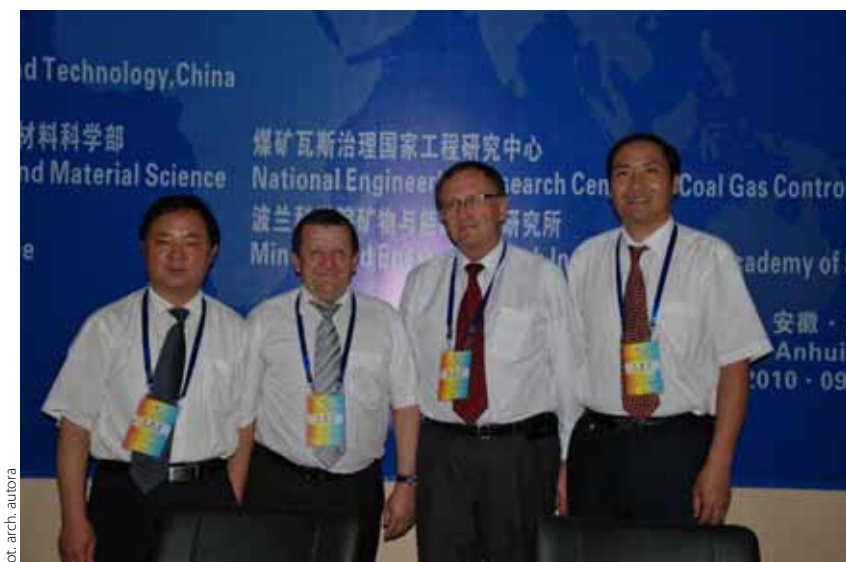
Delegacja AGH na International Mining Forum 2010

W dniach 20-23 września 2010 roku odbyła się współorganizowana przez Akademię Górniczo-Hutniczą i Anhui University of Science and Technology konferencja: International Mining Forum 2010.

Forum odbyło się w mieście Huainan w Chinach. Huainan leży w prowincji Anhui, która jest jednym z największych ośrodków górniczych w Chinach.

- Teoria i technologia zwalczania zagrożeń tapaniami w kopalniach,
- Teoria i technologia wykonywania obudowy wyrobisk w kopalniach,
- Technologia drążenia wyrobisk,
- Zagadnienia ekologii w górnictwie,
- Technologia wybierania cienkich i grubych pokładów węgla,

- A. Tajduś, P. Czaja, M. Cała „Mining in Poland – history and future”;
- S. Nawrat, K. Soroko, S. Gola „The influence of sealing abandoned area on climatic conditions in the room and pillar extraction method in copper mining”;
- P. Czaja, S. Nawrat, S. Napieraj „Proecological technology utilization of methane from mines”;
- M. Branny, B. Nowak „ Numerical simulation of airflow in blind headings ventilated with freestanding fans”;
- Z. Burtan „The influence of natural hazards on occupational safety in Polish collieries “;
- Z. Rak, J. Stasica, Z. Burtan „Future perspectives of the coal mining sector in Poland”;
- J. Stasica „Technologies used to reinforce preparatory headings before longwall exploitation front in conditions of Polish hard coal mines”;
- K. Polak, K. Kaznowska „Comparison of methods used in Poland for the evaluation of dewatering wells”;
- T. Rembielak, D. Chlebowski „ Injectory firming of a rock mass in the area of rebuilding an excavation as a way to prevent from rocks falling and from results of these fallings”.

fot. arch. autora

Tematyka konferencji obejmowała następujące zagadnienia:

- Teoria i technologia zwalczania zagrożenia metanowego w kopalniach,
- Odmetanowanie pokładów węgla i technologia utylizacji metanu z odmetanowania,
- Projektowanie i ekonomika w górnictwie,
- Teoria i technologia zwalczania zagrożenia pożarowego w kopalniach,
- Teoria i technologia zwalczania zagrożenia klimatycznego w kopalniach,

– Inne tematy związane z problematyką górnictwa.

Polska reprezentowana była przez prof. Piotra Czaję, Dziekana Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii, prof. Stanisława Nawrata, Pełnomocnika Rektora AGH ds. współpracy z Chinami oraz pracowników Akademii Górniczo-Hutniczej i Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk.

Na IMF 2010 zostały zaprezentowane następujące artykuły:

Podczas spotkań strony zadeklarowały chęć dalszej współpracy, która obejmowała ma wymianę pracowników oraz studentów. Dziekan WGiG przedstawił studentom AUST ofertę studiów w języku angielskim na studiach magisterskich jak również w ramach Summer School of Mining and Geoen지니어ing. Planowana jest organizacja cyklicznych konferencji takich jak International Mining Forum 2010 oraz telekonferencji, które mogą być nowoczesną platformą edukacyjną i badawczą.

fot. arch. autora

Ponadto w czasie pobytu w Chinach, w Pekinie delegacja odbyła spotkanie z przedstawicielami China Coal Research Institute, podczas którego omówiono możliwości współpracy między AGH i CCRI.

Delegacja wzięła także udział w spotkaniu z przedstawicielami Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Chinach, na którym między innymi omówiono możliwości

współpracy i wsparcia przy organizacji IMF 2012. Ze strony Ambasady w spotkaniu udział wzięli:

- Artur Jacek Wyszyński, Pierwszy Sekretarz Ambasady,
- Andrzej Dryzba, Pierwszy Sekretarz, Wydział Promocji Handlu i Inwestycji,
- Marcin Studenny, Drugi Sekretarz Ambasady, Wydział Promocji Handlu i Inwestycji,

- Andrzej Bolesta, Doradca Ambasady,
- Aleksandra Bieniek, Trzeci sekretarz, Wydział Gospodarczy.

Dodatkowo, podczas wizyty, delegacja z Polski zwiedziła w Szanghaju Targi EXPO 2010.

✉ prof. Stanisław Nawrat

Energetyka jądrowa we współczesnej elektroenergetyce

zakończenie studiów podyplomowych

W dniu 5.11.2010 u Rektora AGH prof. Antoniego Tajdusia miało miejsce uroczyste zakończenie Studiów Podyplomowych pt. „Energetyka jądrowa we współczesnej elektroenergetyce”. Dwusemestralne Studia prowadzono w AGH na zlecenie grupy TAURON Polska Energia SA. Uwzględnienie energetyki jądrowej w swej strategii korporacyjnej przez kierownictwo grupy znalazło wyraz w cennej i dalekowzrocznej inicjatywie szkolenia swoich pracowników w tej dziedzinie właśnie w AGH. Zasadniczy obowiązek uruchomienia Studiów podjął Wydział Energetyki i Paliw we współpracy z Wydziałem Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki. Rozpoczęcie działań Grupy, jako pierwszej w Polsce, od budowania kompetencji w zakresie energetyki jądrowej drogą szkolenia kadr zasługuje na szczególne podkreślenie. Opinię tę wyraził rektor prof. A. Tajduś w swej wypowiedzi o konieczności ciągłego podnoszenia kwalifikacji personelu przez kształcenie kadr w perspektywicznych kierunkach. Kontynuację tak rozpoczętej współpracy z AGH w postaci kolejnych edycji odnośnych studiów podyplomowych zapowiedział Prezes Grupy TAURON Pan Dariusz Lubera, który również uświetnił swoją obecnością uroczystość zakończenia ich pierwszej edycji. Z kolei, niżej podpisany, kierownik Studiów i Katedry Energetyki Jądrowej, prof. Stefan Taczanowski podkreślił zapotrzebowanie na podobne szkolenia w perspektywie rozwoju energetyki jądrowej w naszym kraju. W jednej tylko przeciętnej elektrowni jądrowej (1GWe) należy bowiem przygotować się – nie licząc kilkudziesięciu energetyków jądrowych z uprawnieniami – na zatrudnienie ponad 200 inżynierów różnych branż. Oprócz tych ostatnich przeszkolenie bardziej podstawowe muszą przejść wszyscy pozostali pracownicy elektrowni w liczbie ok. 600-700 osób. Wykształcenie tak licznej grupy (przemnożonej przez liczbę planowanych elektrowni) będzie musiało trwać

wiele lat. Stąd wynika znaczenie rozpoczętego niniejszym procesy edukacyjnego.

Uroczystość zakończył rektor prof. Antoni Tajduś wręczeniem dyplomów ukoń-

czenia Studiów Podyplomowych 37 pracownikom Grupy TAURON.

✉ Stefan Taczanowski

for. ZS

for. ZS

Centrum Międzynarodowej Promocji Technologii i Edukacji AGH – UNESCO

Senat AGH na wniosek Prorektora ds. Współpracy i Rozwoju AGH, prof. Jerzego Lisa w dniu 23 października 2010 na swoim posiedzeniu, pozytywnie zaopiniował powołanie pozawydziałowej jednostki o nazwie Centrum Międzynarodowej Promocji Technologii i Edukacji AGH – UNESCO używającej w języku angielskim nazwy UNESCO Chair for Science, Technology and Engineering Education at the AGH University of Science and Technology Cracow, Poland.

W 2007 roku podjęto inicjatywę poszerzenia aktywności Pionu Prorektora ds. Współpracy i Rozwoju w obszarze współpracy z UNESCO (Organizacją Narodów Zjednoczonych do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury), wyspecjalizowaną agencją Rady Gospodarczej i Społecznej Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ). Koordynatorem inicjatywy został prof. Janusz Szpytko, który powołany został przez Rektora AGH prof. Antoniego Tajdusia na Pełnomocnika Rektora ds. UNESCO. W rezultacie podjętych działań AGH pozyskało w latach 2007–2009 kilkadziesiąt osobomiesięcy stypendiów dla studentów z kra-

jów rozwijających się (m.in: Etiopia, Ghana, Kazachstan, Malawi, Mauritius, Pakistan, Swaziland, Tanzania), którzy odbywali staże na wydziałach AGH (Fizyki i Informatyki Stosowanej, Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska, Inżynierii Materiałowej i Ceramiki, Inżynierii Mechanicznej i Robotyki, Wiertnictwa Nafty i Gazu). W roku akademickim 2010/2011 AGH pozyskało ponad sto osobomiesięcy stypendiów UNESCO dla studentów z krajów rozwijających się. Ponadto w realizacji współpracy z PK ds. UNESCO zorganizowano w AGH w latach 2007–2010 cykl seminariów i warsztatów tematycznych z udziałem studentów zagranicznych. Informacje o inicjatywach AGH w ramach UNESCO na bieżąco ukazywały się w Biuletynie AGH.

W okresie październik 2007 – maj 2008 uczelnia podjęła działania ukierunkowane na utworzenie w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Centrum Międzynarodowej Promocji Technologii i Edukacji AGH – UNESCO (używającej w języku angielskim nazwy UNESCO Chair for Science, Technology and Engineering Education at the AGH University of Science and Techno-

logy Cracow, Poland), w rezultacie którego wniosek z pozytywną opinią Polskiego Komitetu ds. UNESCO (30.05.2008) został przekazany do Dyrektora Generalnego UNESCO celem rozpatrzenia.

Prace trwające ponad dwa lata, ukierunkowane na akceptację inicjatywy Akademii Górniczo-Hutniczej dotyczącej utworzenia UNESCO Chair, wsparte udokumentowaną międzynarodową aktywnością uczelni zostały zakończone podpisaniem umowy przez Dyrektora Generalnego UNESCO Panią I. Bokova i Rektora AGH prof. A. Tajdusia, w myśl której w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie zostanie utworzona jednostka pod nazwą w języku angielskim: UNESCO Chair for Science, Technology and Engineering Education, w skrócie UNESCO AGH Chair.

Centrum Międzynarodowej Promocji Technologii i Edukacji AGH – UNESCO jest pierwszą w Polsce jednostką pod auspicjami UNESCO inspirującą i koordynującą oraz wspierającą wymianę i transfer wiedzy i praktyki inżynierskiej oraz kształcenie na poziomie uniwersyteckim w dziedzinie nauk technicznych w wymiarze między-

foto. arch. autora

narodowym, zwłaszcza adresowanym do krajów rozwijających się.

Celem Centrum AGH UNESCO będzie promowanie i inspirowanie oraz koordynowanie zintegrowanego systemu badań, szkoleń i kształcenia na poziomie uniwersyteckim oraz informacji i dokumentacji w obszarach nauki, techniki i edukacji technicznej. Działania Centrum AGH UNESCO wpisywać się będą w priorytety UNESCO oraz AGH i będą adresowane do partnerów na całym świecie. Przedmiot i zakres działania Centrum AGH UNESCO określony został przez UNESCO i AGH w przedmiotowej Umowie i dotyczy w szczególności:

- a. inspirowania badań naukowych dla zrównoważonego rozwoju i korzyści dla środowiska oraz zarządzania bogactwami naturalnymi,
- b. budowy sprzyjających strategii oraz potencjału w zakresie nauki, techniki i innowacji,
- c. budowy współpracy pomiędzy uniwersytetami, instytucjami edukacji na poziomie wyższym, centrami szkoleniowymi i badań naukowych, poprzez rozwój stosunków partnerskich pomiędzy istniejącymi instytucjami (w tym UNESCO Chairs) w ramach sieci UNESCO wzdłuż osi północ – południe i południe – południe,

które zapewnią masę krytyczną dla poprawienia jakości nauczania,

- d. promocji zasad zachowań i norm etycznych odpowiednich dla rozwoju nauki i techniki oraz wzmocnienia ukierunkowania strategii badań naukowych na zachodzące przemiany społeczne,
- e. promocji współpracy pomiędzy jednostkami należącymi do uniwersyteckiego szkolnictwa technicznego i przemysłu w zakresie badań naukowych i szkoleń oraz ich dokumentowania,
- f. wzmocnienia potencjału zdolności i wiedzy ludzi zajmujących się budową programów nauczania, szkoleń i wykładów w zakresie nauk podstawowych i praktyki inżynierskiej, i uczestniczących w ich transferze oraz innowacji w inżynierii.

Utworzenie w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie jednostki pod nazwą UNESCO Chair for Science, Technology and Engineering Education to uznanie Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury dla wspierania przez uczelnię jej działań w rezultacie podjętych wyprzedzających inicjatyw, to prestiż i międzynarodowa promocja uczelni oraz zaufanie.

Od października 2010 roku, AGH gości stypendystów UNESCO z następujących

krajów: Birma (KHIN Khin Tun Khin), Botswana (LETSHOLO Maatla), Gruzja (Chapichadze Khatuna), Japonia (TSUCHIYA Shingo), Kazachstan (ALIBAYEVA Karlygash Abylkhakovna), Malezja (KAMARUZAMAN Ahmad Zulkifli), Mongolia (NAMNAN Tumurpurev), Papua New Guinea (MEGAO Eddie), Uganda (KALEGA Ivan Fredrick, QUAYE Duke Nii Darko), Zimbabwe (NKHOMA Tafadzwa Cecilia). Stypendyści realizują swoje projekty na następujących wydziałach AGH: Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska, Humanistycznym, Inżynierii Materiałowej i Ceramiki, Inżynierii Mechanicznej i Robotyki, Inżynierii Metalii i Informatyki Przemysłowej, Wiertnictwa, Nafty i Gazu.

Stypendyści UNESCO w dniu 18 października 2010 uczestniczyli w klubie Gwerek w spotkaniu studentów obcokrajowców studiujących w AGH. Spotkanie nawiązujące do tradycji AGH i Krakowa zorganizowali studenci organizacji studenckich ESN i LABEL.

W dniu 10.11.2010 stypendyści UNESCO zapoznali się z zasobami Biblioteki Głównej AGH i systemem informacji naukowej. Spotkanie zostało zorganizowane przez Dyрекcję Biblioteki.

✉ Opracował: Janusz Szpytko

Dialog JARA-Poland

Forschungszentrum Jülich, 30.09 – 1.10.2010

W dniach 29 września i 1 października br w Forschungszentrum Jülich odbyły się Warsztaty pt. „Dialog JARA-Poland” inaugurujące rok współpracy polskich ośrodków naukowych z placówkami w Północnej Nadrenii-Westfalii.

Organizatorem Warsztatów było JARA (Jülich Aachen Research Alliance) utworzone przez Forschungszentrum Jülich i RWTH Aachen. Jednym z głównych celów Warsztatów było wzajemne zaprezentowanie możliwości współpracy i nowych perspektyw w ramach JARA-FIT (Information Technology) i JARA-ENERGY.

W Warsztatach udział wzięli przedstawiciele polskich ośrodków naukowych, w tym 8 osób z naszej Uczelni z Prorektorem ds. Nauki, prof. Tomaszem Szmucem, przewodniczącym Komitetu Naukowego Warsztatów. Reprezentowany był również polski Konsulat Generalny w Kolonii z panią konsul Jolantą Różą Kozłowską oraz MNiSW z panią Anną Michalską z Departamentu Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej. Stronę niemiecką reprezentowali prof. dr. Harald Bolt, Wicedyrektor FZJ, i prof. dr. Ernst M. Schmacher,

Rektor RWTH, jak również przedstawiciele Federal Ministry of Education and Research oraz pracownicy naukowcy JARA. Podczas warsztatów uczestnicy wysłuchali informacji o perspektywach współ-

pracy międzynarodowej oraz wielu referatów naukowych prezentujących możliwości wspólnych badań. Podpisano porozumienie o utworzeniu Międzynarodowego Centrum Mikroskopii Elektronowej dla Inżynierii Materiałowej.

✉ Opracowała: Aleksandra Czyska-Filemonowicz

Delegacja AGH z Prorektorem ds Nauki, Prof. dr hab. inż. Tomaszem Szmucem i inni uczestnicy „Dialog JARA-Poland” w Forschungszentrum Jülich

Zgazowania węgla

Konferencja inaugurująca realizację projektu

W dniu 23 września 2010 r. odbyła się w auli głównej AGH Konferencja Inauguracyjna Projektu „Opracowanie technologii zgazowania węgla dla wysokoefektywnej produkcji paliw i energii”. Projekt ten jest jednym z 4 zadań badawczych finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju w ramach Strategicznego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych p.t.: „Zaawansowane technologie pozyskiwania energii”. Projekt realizowany jest przez Konsorcjum Zgazowanie Węgla, którego liderem jest Akademia Górniczo-Hutnicza, a w jego skład wchodzi ponadto partnerzy naukowcy: Główny Instytut Górnictwa w Katowicach, Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze i Politechnika Śląska w Gliwicach oraz partnerzy przemysłowi: Katowicki Holding Węglowy SA, KGHM Polska Miedź

SA, Tauron Polska Energia SA, Południowy Koncern Energetyczny SA, Południowy Koncern Węglowy SA i ZAK SA.

W konferencji wzięło udział ok. 150 osób, wśród których byli zarówno przedstawiciele uczelni i instytutów naukowych, jak i przemysłu. Wśród uczestników byli m.in.: Rektor AGH prof. Antoni Tajduś, Prorektor AGH ds. Nauki prof. Tomasz Szmuc, przedstawiciel NCBiR Jerzy Tokarski, Dyrektor Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla dr inż. Marek Ściążko, Wicedyrektor GIG prof. Krystyna Czaplicka-Kolarz, Dyrektor Instytutu Fizyki Jądrowej PAN prof. Marek Jeżabek oraz przedstawiciele partnerów naukowych jak i przemysłowych realizujących projekt.

Konferencję otworzył oraz gości przywitał Rektor AGH prof. A. Tajduś. Na-

stępnie głos zabrał pan Jerzy Tokarski z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. W kolejnym wystąpieniu Kierownik Projektu dr hab. inż. Andrzej Strugała – prof. AGH przedstawił ogólną informację o projekcie, jego strukturę i zakres, sposób zarządzania oraz wkład partnerów przemysłowych. Następnie Prorektor AGH ds. Nauki prof. T. Szmuc przedstawił informację odnośnie Węzła Wiedzy KIC INNOENERGY. W kolejnych dwóch referatach dr inż. Jan Rogut z GIG oraz dr inż. Marek Ściążko z IChPW omówili aktualny stan wiedzy oraz przyszłość podziemnego i naziemnego zgazowania węgla, a Partnerzy Przemysłowi przedstawili plany wykorzystania rezultatów projektu. W dalszej części konferencji Koordynatorzy Tematów Badawczych omówili zakres planowanych prac, ich cele oraz oczekiwane rezultaty.

Konferencję zakończyła ożywiona dyskusja.

✉ Andrzej Strugała, Grzegorz Czernski

Zgazowanie węgla

Konsorcjum naukowo-przemysłowe koordynowane przez AGH rozpoczęło realizację projektu zgazowanie węgla

Obecnie jak i w najbliższych dziesięcioleciach węgiel kamienny i brunatny stanowią podstawę bezpieczeństwa energetycznego Polski. Wynika to z dużych zasobów tych surowców, rozwiniętego przemysłu wydobywczego oraz ograniczonych zasobów naturalnych węglowodorów. Jednocześnie jednak zobowiązania Traktatu Akcesyjnego polskiego członkostwa w UE, a także wymogi stosownych dyrektyw unijnych zmuszają nasz kraj do ograniczenia niekorzystnego wpływu sektora energetycznego na środowisko naturalne i klimat. Podstawowym sposobem spełnienia tych wymogów jest wdrożenie nowoczesnych technologii węglowych, do których zaliczyć można m.in.: wysoko-energetyczne bloki węglowe zintegrowane z wychwytem CO₂ ze spalin, spalanie tlenowe węgla w kociach pyłowych i fluidalnych zintegrowane z wychwytem CO₂, zgazowanie węgla oraz wytwarzanie paliw i energii z biomasy, odpadów rolniczych itp. Tym właśnie technologii poświęcony został Strategiczny Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych p.t. „Zaawansowane technologie pozyskiwania energii” finansowany przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Jednym z zadań jest projekt „Opracowanie technologii zgazowania węgla dla wysokoefektywnej produkcji paliw i energii”. Realizację tego projektu rozpoczęło w maju br. Konsor-

cjum Naukowo-Przemysłowe „Zgazowanie Węgla”. Liderem projektu jest Akademia Górniczo-Hutnicza. Ponadto w skład konsorcjum wchodzi: Główny Instytut Górnictwa w Katowicach, Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze i Politechnika Śląska w Gliwicach (partnerzy naukowcy) oraz Katowicki Holding Węglowy SA, KGHM Polska Miedź SA, Tauron Polska Energia SA, Południowy Koncern Energetyczny SA, Południowy Koncern Węglowy SA i ZAK SA (partnerzy przemysłowi). Całkowity budżet Projektu obejmuje dofinansowanie z NCBiR (80 mln zł) oraz wkład własny partnerów przemysłowych, wynoszący ok. 9,8 mln zł.

Podstawowym celem projektu jest określenie priorytetowych kierunków rozwoju technologii węglowych, co winno umożliwić opracowanie racjonalnej polityki oraz podjęcie strategicznych decyzji dotyczących rozwoju czystych, węglowych technologii energetycznych, dywersyfikacji bazy surowcowej dla przemysłu chemicznego oraz zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez wykorzystanie produktów powstających w procesach zgazowania węgla.

Jako główne rezultaty wynikające z realizacji Projektu wymienić należy:

- opracowanie i weryfikację w skali pilotowej procesów powierzchniowego i podziemnego zgazowania węgla,

- opracowanie dla warunków krajowych strategicznych kierunków rozwoju czystych technologii węglowych wykorzystujących procesy zgazowania dla zastosowań w energetyce i chemii,
- opracowanie dokumentacji procesowej układów stanowiących podstawę do budowy krajowych instalacji demonstracyjnych obejmujących instalacje zgazowania powierzchniowego i podziemnego.

Całość problematyki badawczej projektu podzielono na 8 tematów badawczych, nad którymi merytoryczny nadzór pełnią poszczególni partnerzy naukowcy:

- Temat nr 1: Opracowanie szczegółowej bazy danych węgla krajowych dla procesu zgazowania (koordynowany przez prof. dr hab. inż. Jerzego Klicha z AGH Kraków),
- Temat nr 2: Opracowanie i weryfikacja w skali pilotowej technologii ciśnieniowego zgazowania węgla w reaktorze z cyrkulującym złożem fluidalnym przy wykorzystaniu CO₂ jako czynnika zgazowującego (koordynowany przez mgr inż. Andrzeja Czaplickiego z IChPW Zabrze),
- Temat nr 3: Opracowanie i weryfikacja w skali pilotowej technologii podziemnego zgazowania węgla (koordynowany przez prof. dr hab. inż. Krzysztofa Stańczyka z GIG Katowice),
- Temat nr 4: Opracowanie modeli symulacyjnych dla projektowania i optymalizacji układów kogeneracji i produkcji energii elektrycznej na bazie podziemnego zgazowania węgla (koordynowany przez doc. dr hab. inż. Jana Wachowicza z GIG Katowice),

- Temat nr 5: Opracowanie modeli symulacyjnych dla projektowania i optymalizacji układów produkcji paliw gazowych i ciekłych na bazie ciśnieniowego zgazowania węgla (koordynowany przez dr inż. Tomasza Chmielniaka z IChPW Zabrze),
- Temat nr 6: Opracowanie dla warunków krajowych mapy rozwiązań technologicznych (koordynowany przez dr. Stanisława Poradę z AGH Kraków),
- Temat nr 7: Opracowanie projektów technologicznych układów stanowiących podstawę do budowy krajowych instalacji demonstracyjnych (koordynowany przez mgr inż. Jerzego Świądrowskiego z GIG Katowice),
- Temat nr 8: Kompleksowa ocena i wybór strategicznych kierunków zgazowania węgla (koordynowany przez dr Krzysztofa Kwaśniewskiego z AGH Kraków).

Za operacyjne planowanie i realizację projektu odpowiada dr hab. inż. Andrzej Strugała prof. AGH. Na poziomie strategicznym projektem zarządza Komitet Sterujący, na czele którego stoi Rektor AGH prof. Antoni Tajduś. W skład tego komitetu wchodzi ponadto: Rektor Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownik, dyrektorzy GIG i IChPW przedstawiciel NCBiR, prezesi wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych wchodzących w skład Konsorcjum oraz Prezes PGE KWB Belchatów. Nadzór nad merytoryczną wartością tworzonych w ramach projektu rozwiązań, a także realizacją założonych celów pełni Komitet Nadzoru Projektu, którego członkami są: prof. Piotr Czaja (AGH), prof. Marian Taniewski (PŚI) oraz Prezes Stanisław Tokarski (PKE SA). Dodatkowo grono to wspierane jest przez grupę 28 niezależnych krajowych i zagranicznych

ekspertów, wybitnych specjalistów w dziedzinach związanych z tematyką Projektu z Technische Universität Clausthal, Southern Illinois University Carbondale, VŠB Technical University Ostrava, Polskiej Akademii Nauk, Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Częstochowskiej, Politechniki Śląskiej, Politechniki Warszawskiej, Politechniki Poznańskiej oraz Akademii Górniczo-Hutniczej.

Bieżące informacji dotyczące postępu prac Projektu będą prezentowane na stronie internetowej

www.zgazowaniewegla.agh.edu.pl

✉ **Andrzej Strugała, Grzegorz Czerni**
Wydział Energetyki i Paliw AGH Kraków

Nagroda ACADEMIA 2010 dla Wydawnictw AGH

Wydawnictwa AGH zostały uhonorowane główną nagrodą Naczelnej Organizacji Technicznej w konkursie na najlepszą książkę techniczną podczas IV Targów Książki Akademickiej i Naukowej ACADEMIA 2010 odbywających się w dniach 20–22 października 2010 w Warszawie. Nagroda została przyznana za wydanie dwuto-

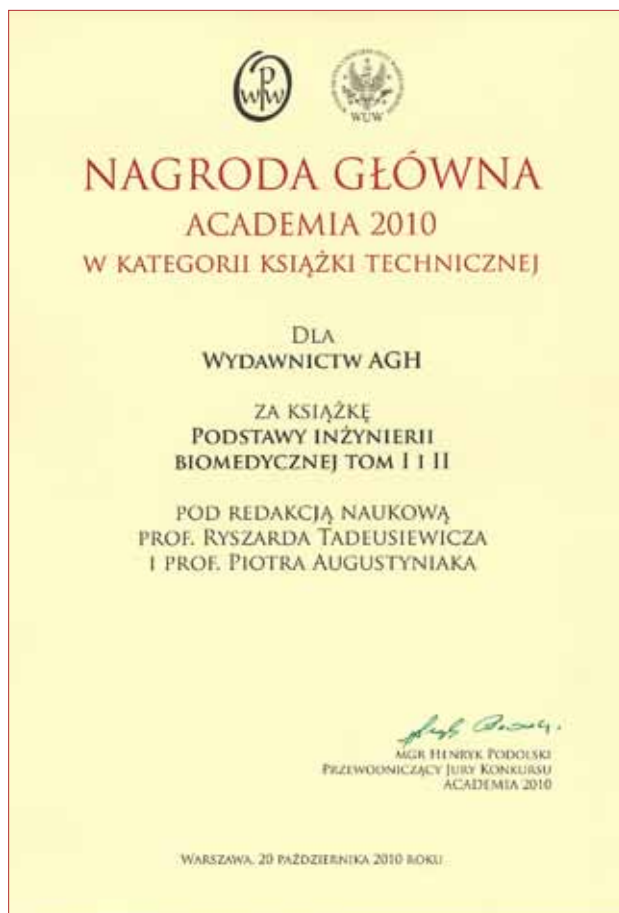
mowego podręcznika „Podstawy inżynierii biomedycznej” pod redakcją naukową prof. Ryszarda Tadeusiewicza i prof. Piotra Augustyniaka.

Podręcznik pisało 66 autorów, pracowników i studentów m.in. Akademii Górniczo-Hutniczej, Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego, Politechniki

Warszawskiej oraz Uniwersytetu Śląskiego. Kolejne części książki dotyczą: urządzeń diagnostycznych, urządzeń terapeutycznych, urządzeń protetycznych oraz informatyki medycznej.

Książka wyróżnia się starannym opracowaniem edytorskim i typograficznym.

✉ **Joanna Ciągła**

AGH na Międzynarodowych Targach Dźwigów EURO-LIFT 2010

W dniach 20-22.10.2010 odbyły się pierwsze Międzynarodowe Targi Dźwigów EURO-LIFT. Organizatorami Targów „Euro-Lift” były Targi Kielce, przy współpracy Polskiego Stowarzyszenia Producentów Dźwigów oraz Europejskiego Wydawnictwa Informacji Technicznych. Honorowy patronat nad targami objęło Ministerstwo Infrastruktury. Powołano Radę Programową Targów w skład której we-

ry w bardzo szerokiej tematyce dotyczącej: urządzeń dźwigowych i komponentów do wind, napędów, kabin, drzwi i lin windowych, sterowników, systemów kontroli i bezpieczeństwa, elementów obsługowych i wskazujących, hydrauliki, osprzętu i wyposażenia, prasy fachowej, prezentacji związków i stowarzyszeń.

Od 20 do 22 października zwiedzający zapoznali się z najnowocześniejszymi

Na liście firm znajdowały się między innymi: Astat, Atlas Lift, BKG Polska, Cedes, Centrum Bezpieczeństwa Technicznego, Centrum Elektroniki stosowanej, Cito, D+H Polska, Elevator Trading, Extis, Fabryka Urządzeń Dźwigowych, Kleffman, Gem, Global Lift Polska, Hiwin, IGV Group, Lift Components, Liftequip, Lift Service, Lift Service Komponenty, Lifttechnik, Liny Stalowe Brugg, Muzeum Inżynierii Miejskiej, Polskie Stowarzyszenie Producentów Dźwigów, Pilawa, Schaefer, Schindler Polska, SSJ, Sterdźwig, Sterlift Jerzy Roo, Wes, Winda, Wittur, Ziehl-Abegg, Europejskie Wydawnictwo Informacji Technicznych oraz Akademia Górniczo-Hutnicza.

W czasie otwarcia targów głos zabrał, Prezes Zarządu Targi Kielce SA dr Andrzej Mochoń, Wojowoda Świętokrzyski Pani Bożena Pałka-Koruba, Prezes Urzędu Dozoru Technicznego Marek Walczak. Przewodniczący Krajowego Forum Konsultacyjnego ds. Dźwigów dr hab. inż. Jerzy Kwaśniewski prof. AGH podczas otwarcia Targów przywitał innowatorów – twórców nowych pomysłów, konstrukcji, rozwiązań, tych których inteligencja, pomysłowość i inicjatywa są siłą napędową rozwoju techniki. Zwrócił uwagę na potrzebę dyfuzji tj. rozpowszechniania innowacji w miejscu takim jak Targi Kieleckie. Powodzenia i rozmiary dyfuzji zależą od efektywności innowacji i działalności marketingowej z nią związanej. Uczestnictwo w Targach jest etapem realizowania innowacji i jest testem rynkowym, który polega na sprawdzeniu prawdopodobieństwa powodzenia produktu na rynku docelowym każdego wystawcy.

foto: T. Krakowski

J. Kwaśniewski podczas wystąpienia otwierającego Targi.

szli: Marek Walczak, Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, Wiceprzewodniczący Centrum Bezpieczeństwa Technicznego; Robert Chudzik, Wicedyrektor Zespołu Techniki w Urzędzie Dozoru Technicznego; prof. Krzysztof Jan Kurzydłowski, Przewodniczący Centrum Bezpieczeństwa Technicznego; dr hab. inż. Jerzy Kwaśniewski prof. AGH, Przewodniczący Krajowego Forum Konsultacyjnego ds. Dźwigów przy Centrum Bezpieczeństwa Technicznego; dr Andrzej Mochoń, Prezes Zarządu Targi Kielce SA; Tadeusz Popielas, Sekretarz Generalny Polskiego Stowarzyszenia Producentów Dźwigów; Magdalena Radomska, Członek Zarządu Polskiej Federacji Zarządców Nieruchomości; Konrad Fryszak, Dyrektor Europejskiego Wydawnictwa Informacji Technicznych, Redaktor Naczelny Magazynu Dźwig; Jacek Ziębiński, Starszy inspektor pracy w Państwowej Inspekcji Pracy Przedstawiciel Ministerstwa Infrastruktury.

Targi były wyjątkową okazją do zaprezentowania hitów i rynkowych premier z branży transportu bliskiego. Zaprezentowano krajowe innowacje i rynkowe premie-

rozwiązaniami technologicznymi proponowanymi przez firmy z Chorwacji, Grecji, Hiszpanii, Niemiec, Rosji, Słowacji, Szwecji, Turcji, Włoch, Polski i Chin. Warto zaznaczyć, że firmy zagraniczne stanowiły prawie 50% wszystkich 110 wystawców.

foto: Targi Kielce

Wręczenie nagród.

W czasie targów komisja konkursowa Międzynarodowych Targach Dźwigów EURO – LIFT pod przewodnictwem prof. J. Kwaśniewskiego przyznała wyróżnienia i nagrody które wręczono podczas uroczystej gali w Sali Kongresowej Kieleckiego Centrum Biznesu.

W trakcie targów odbyła się konferencja prasowa pod przewodnictwem prof. Jerzego Kwaśniewskiego z udziałem redakcji specjalistycznych czasopism branży dźwigowej oraz mediów lokalnych. Na wstępie przewodniczący przedstawił rolę meta inżynierii w rozwoju branży dźwigowej która jest pomostem między biznesem a nauką.

EURO-LIFT wspierały takie instytucje jak: Polskie Stowarzyszenie Producentów Dźwigów, Centrum Bezpieczeństwa Technicznego, Urząd Dozoru Technicznego i Europejskie Wydawnictwa Informacji Technicznych. Z ich inicjatywy, podczas trwania targów EURO-LIFT, zorganizowano Krajowe Forum Konsultacyjne, podczas którego poruszono najważniejsze problemy branży dźwigowej. Ponadto, zorganizowano spotkania panelowe, na które zaproszono przedstawicieli spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych, administratorów obiektów użyteczności publicznej, deweloperów, pracowni architektoniczne i firmy budowlane z terenu całej Polski.

Obradom przewodniczył prof. J. Kwaśniewski prof. AGH przewodniczący KFKd. Pierwszy dzień obrad Centrum Bezpieczeństwa Technicznego należał do przedstawicieli firm z całej Europy. Swoje wystąpienia mieli m.in. goście z Włoch, Francji, Belgii i Niemiec.

Najważniejsze tematy poruszane na Forum to przede wszystkim efektywność energetyczna dźwigów, przepisy branży dźwigowej oraz nowe urządzenia zabezpieczające przed niezamierzonym ruchem kabiny przy otwartych drzwiach szybowych. Drugiego dnia prelegenci reprezentujący m.in. spółdzielnie mieszkaniowe i Polskie Stowarzyszenie Producentów Dźwigów rozmawiali o możliwościach pozyskiwania środków na modernizację maszyn i dźwigów, bezpiecznych systemach sterowania w efektywnej energetyce dźwigów czy dźwigach teatralnych.

W targach czynnie uczestniczyła także Katedra Transportu Linowego Akademii Górniczo-Hutniczej prezentując na stoisku nr E23 innowacyjną aparaturę pomiarową do diagnostyki cięgien. Wystawa wzbudziła zainteresowanie firm produkujących dźwigi nowej generacji w których wykorzystywane są cięgna stalowo – poliuretanowe.

Na targach wśród odwiedzających pojawili się obecni i byli studenci AGH żywnie zainteresowani branżą dźwigową, którzy nawiązali współpracę z kilkoma znaczącymi wystawcami. Targi cieszyły się

foto: T. Krakowski

Stoisko Katedra Transportu Linowego Akademii Górniczo-Hutniczej.

foto: EWIT

Konferencja prasowa z udziałem przewodniczącego J. Kwaśniewskiego.

foto: EWIT

Obrady Krajowego Forum Konsultacyjnego ds. Dźwigowych z udziałem Przewodniczącego Krajowego Forum Konsultacyjnego ds. Dźwigów dr hab. inż. J. Kwaśniewskiego prof. AGH i przedstawiciela Ministerstwa Gospodarki J. Zawadzkiego.

dużym zainteresowaniem zwiedzających dając szansę pozyskiwania nowych nabywców, a frekwencja przekroczyła oczekiwania organizatorów.

dr hab. inż. Jerzy Kwaśniewski
prof. AGH
mgr inż. Tomasz Krakowski

Supported by a grant from
Iceland, Liechtenstein and Norway
through the EEA Financial Mechanism
and the Norwegian Financial Mechanism

Konferencja w australijskich tropikach

W dniach od 2 do 6 lipca 2010, odbyła się w dalekiej Australii międzynarodowa konferencja 7th Pacific Rim International Conference on Advanced Materials and Processing (PRICM 7), poświęcona inżynierii wytwarzania nowoczesnych materiałów. Konferencja jest organizowana cyklicznie, co trzy lata, wspólnie przez Chinese Society for Metals (CSM), Japan Institute of Metals (JIM), Korean Institute of Metals and Materials (KIM), Materials Australia (MA) i Minerals, Metals and Materials Society (TMS).

Celem konferencji jest stworzenie atrakcyjnego forum dla wymiany naukowej i technologicznej informacji o nowoczesnych materiałach i ich przetwarzaniu. Pierwsza konferencja odbyła się w 1992 roku w Hanzhou (Chiny), druga w 1995 roku w Kyongju (Korea), trzecia w 1998 roku na Hawajach (USA), piąta w 2004 roku Pekinie (Chiny), natomiast szósta w Jeju Island (Korea) w 2007 roku.

Obecna, siódma już z kolei edycja tej konferencji, została po raz pierwszy zorganizowana w Australii, w Cairns, tropikalnym mieście w północnej części Queenslandu. Miasto położone jest na skraju tropikalnych lasów deszczowych, umieszczonych na liście Światowego Dziedzictwa UNESCO, stanowi również doskonałą bazę do odkrywania Wielkiej Rafy Koralowej, największego na świecie skupiska koralowców, zaliczanego do siedmiu cudów świata natury.

Konferencję zorganizowano w Cairns Convention Center.

Na program konferencji składały się wykłady plenarne, programowe, zaproszone oraz prezentacje uczestników w ramach następujących sympozjów: A: Advanced Steels and Processing, B: Advanced High Temperature Structural Materials, C: Light Metals and Alloys, D: Bulk Metallic Glasses and Nanomaterials, E: Solidification, Deformation and Related Processing, F: Modelling and Simulation of Microstructures and Processes, G: Thin Films and Surface Engineering, H: Advanced Ceramics, I: Biomaterials, Smart Materials and Structures, J: Materials Characterization and Evaluation, K: Composites and Hybrid Materials, L: Energy Generation, Harvesting and Storage Materials, M: IOMMMS Global Materials Forum. W konferencji uczestniczyło kilkaset osób z 6 kontynentów.

Na konferencji w ramach sympozjum J: Materials Characterization and Evaluation, dotyczącego badania i oceny nowoczesnych materiałów, zaprezentowano pracę pt. Testing of Aluminium Carbide Formation in Hall-Heroult Electrolytic Cell, wykonywaną w Katedrze Fizykochemii i Metalurgii Metali Nieżelaznych na Wydziale Metali Nieżelaznych AGH. Badania dotyczą powstawania węgla aluminium na nowoczesnych, węglowych wyłożeniach katodowych elektrolizerów do produkcji alumi-

nium oraz jego roli w ich zużywaniu. Praca jest wykonywana w ramach Grantu PL 269 sponsorowanego przez Mechanizm Finansowy Europejskiego Obszaru Gospodarczego (European Economic Area Financial Mechanism – EEA FM) oraz Norweski Mechanizm Finansowy (Norwegian Financial Mechanism – NFM) oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Grant jest realizowany we współpracy z SINTEF Materials and Chemistry należącym do SINTEF Group (Fundacja Badań Naukowych i Przemysłowych przy Norweskim Uniwersytecie Naukowo Technologicznym – NTNU w Trondheim), będącą największą niezależną organizacją badawczą w Skandynawii, oraz SGL Carbon Polska SA światowego lidera w produkcji wyłożeni węglowych.

Pełna informacja na temat konferencji na stronie:

www.materialsaustralia.com.au/scripts/cgiip.exe/WService=MA/ccms.r?Pagel=19070

a na temat realizowanego grantu:

home.agh.edu.pl/~eog/index.php?s=oprojekt

✉ **dr hab. inż. Stanisław Pietrzyk**
Katedra Fizykochemii i Metalurgii Metali
nieżelaznych
Wydział Metali Nieżelaznych AGH

Informacje Kadrowe

Na stanowisko profesora zwyczajnego zostali mianowani:

- prof. dr hab. inż. Jadwiga Jarzyna
Wydział Geologii Geofizyki i Ochrony Środowiska

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego – na czas nieokreślony został mianowany:

- dr hab. inż. Zbigniew Galias
Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego – na 5 lat zostali mianowani:

- dr hab. inż. Marek Cała
Wydział Górnictwa i Geoinżynierii
- dr hab. inż. Jan Drzewiecki
Wydział Górnictwa i Geoinżynierii

- dr hab. inż. Piotr Parzych
Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska
- dr hab. Barbara Kubica
Wydział Energetyki i Paliw
- dr hab. Sergii Kuzhel
Wydział Matematyki Stosowanej

Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych otrzymali:

- dr inż. Marek Miśkiewicz
Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki
- dr inż. Maciej Paszyński
Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki

Stopień doktora habilitowanego nauk o Ziemi otrzymał:

- dr inż. Henryk Woźniak
Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska

✉ **Na podstawie materiałów dostarczonych przez
Dział Kadrowo-Płacowy**

100-lecie Uniwersytetu w Trondheim

Norwegian University of Science and Technology (w skrócie NTNU od Norges Teknisk-Vitenskapelige Universitet) obchodzi w tym roku 100-lecie założenia. Warto więc z tej okazji przedstawić sylwetkę szacownego jubilatę zwłaszcza, że jest to uniwersytet, z którym współpracuje wielu naukowców z naszej uczelni.

Otóż w 1910 roku w Trondheim został założony Norweski Instytut Technologiczny (NTH – Norges Teknisk Høgskole). Był on w prostej linii spadkobiercą i zarazem kontynuatorem wielowiekowej tradycji naukowej w tym mieście, począwszy od Schola Cathedralis Nidarosiensis założonej w 1217 roku (Nidaros to dawna nazwa Trondheim) poprzez Royal Norwegian Society of Science and Letters z 1760 roku. Obecną nazwę Norweski Uniwersytet Naukowo-Techniczny (NTNU) uniwersytet uzyskał w roku 1996 po połączeniu NTH z wydziałami przyrodniczymi, humanistycznymi i artystycznymi Uniwersytetu w Trondheim (UNIT).

NTNU działa w Trondheim, mieście założonym w 997 roku jako pierwsza stolica kraju, po dzień dzisiejszy nazywane stolicą norweskiej nauki i kultury. Miasto leżące pośród gór i lasów na brzegu fiordu liczy 175 tys. mieszkańców i jest trzecim pod względem wielkości w Norwegii. Co szósty jego mieszkaniec to student.

Obecnie w skład NTNU wchodzi siedem wydziałów (Architecture and Fine Art, Engineering Science and Technology, Humanities, Natural Sciences and Technology, Information Technology, Mathematics and Electrical Engineering, Medicine, Social Sciences and Technology Management), na których łącznie działają 53 instytuty. Studiuje w nim około 20000 studentów z czego 1400 to obcokrajowcy (co stanowi 7% ogólnej liczby). Co roku indeks uzyskuje 7000 nowych studentów (średnio przypada 2,5 kandydata na jedno miejsce) i równocześnie kończy uniwersytet 2800 absolwentów. Uczelnia oferuje dla studiów pierwszego (bachelor's degree), drugiego

stopnia (master's degree) oraz trzeciego stopnia (doctoral degree) łącznie 165 programów nauczania i ponad 3000 cykli wykładów. Co roku na uczelni jest broniących około 350 doktoratów.

Dla studentów zagranicznych przygotowane jest 30 programów kształcenia w języku angielskim. Studia doktoranckie kontynuuje 2100 kandydatów do tego tytułu, z czego aż 25% stanowią obcokrajowcy.

Na uniwersytecie pracuje 4500 pracowników z czego stały personel akademicki liczy 1400 osób w tym 450 profesorów. Roczny budżet tej jednostki wynosi 2 mld koron czyli w przeliczeniu na polskie złote około 1 mld PLN.

Uczelnia prowadzi na szeroką skalę współpracę naukową z całym światem, a także z krajowymi i międzynarodowymi ośrodkami przemysłu i biznesu. Efektem tego jest organizowanie corocznie 20–30 ważnych, międzynarodowych konferencji naukowych. Naukowcy z NTNU uczestniczą w 2300 projektach badawczych typu R&D, które są finansowane zarówno z zewnętrznych krajowych jak i międzynarodowych źródeł.

Uniwersytet partycypuje w 64 projektach w ramach 6-go i w 40 projektach w ramach 7-go Programu Ramowego Unii Europejskiej. Ta liczba świadczy o prężnym, doświadczonym i renomowanym w świecie środowisku naukowym. Na terenie NTNU działają trzy Centra Doskonałości oraz 9 narodowych laboratoriów badawczych. Interdyscyplinarne badania naukowe prowadzone w NTNU dostarczają kreatywnych innowacji mających dalekosiężne oddziaływanie na życie społeczne i ekonomiczne 4-milionowej Norwegii.

Środowisko naukowców NTNU współpracuje z dwoma norweskimi fundacjami badawczymi: SINTEF Group i Allforsk w celu ściślejszego pomostowania luki pomiędzy wiedzą akademicką a praktyką przemysłową.

Uczelnia ma wielki dorobek naukowy doceniony w świecie chociażby poprzez

przyznanie nagrody Nobla dla jej dwóch wychowanków, w 1968 roku dla Larsa Onsagera w dziedzinie chemii za badania termodynamiki procesów nieodwracalnych, w szczególności za sformułowanie tzw. relacji przemienności Onsagera, oraz Ivara Giaevera w dziedzinie fizyki w roku 1973 za eksperymentalne odkrycie tunelowania w nadprzewodnikach.

W 2008 roku jury Engineering Education for Sustainable Development Observatory nagrodziło NTNU za najlepszy w Europie system edukacji zrównoważonego rozwoju (The Best in Europe in sustainability education), co było ukoronowaniem uruchomienia pierwszego na świecie programu kształcenia na kierunku ekologii przemysłowej.

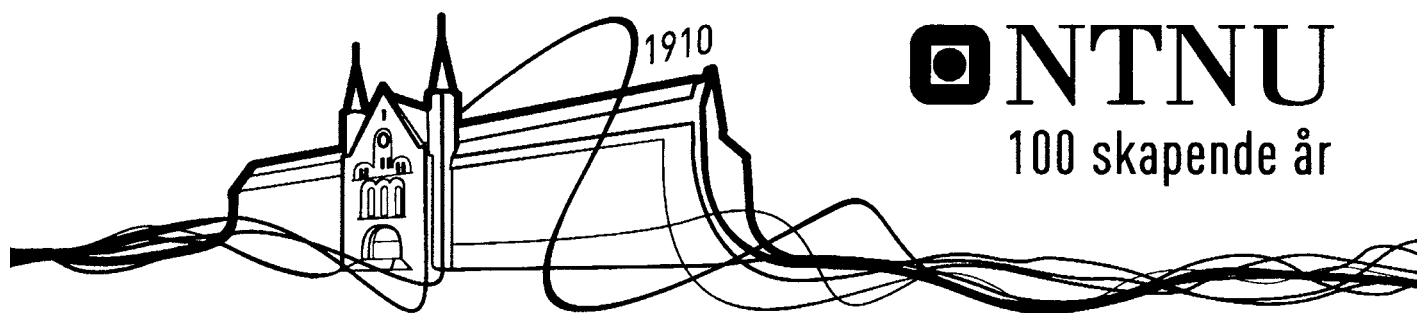
Powszechnie uważa się, że NTNU jako kontynuator wybitnych osiągnięć NTH w naukach politechnicznych, jest odpowiedzialne w Norwegii za wysoki poziom edukacji zawansowanych technologii i nie przypadkowo uważa się go za najlepszy uniwersytet techniczny w Skandynawii. W dodatku do nauk technicznych i przyrodniczych oferuje również bogaty program edukacyjny w dziedzinach nauk społecznych, medycznych, architekturze, pedagogice oraz muzyce i sztuce.

NTNU ma podpisane umowy o współpracy i wymianie naukowców z 300 instytucjami w 58 krajach świata w tym również z kilkoma wydziałami AGH. Szczególnie było to widoczne podczas zorganizowanego w 2006 roku w Trondheim polskiego tygodnia – Polen 2006 – mającego na celu promocję i rozwój ścisłej współpracy naukowców norweskich i polskich.

Współpraca Wydziału Metali Nieżelaznych AGH ma długą ponad 40-letnią tradycję, głównie z Departmentem Materials Science and Engineering na Wydziale Natural Science and Technology, głównie w dziedzinie metalurgii metali lekkich otrzymywanych na drodze elektrolizy w środowisku stopionych soli.

Szanownemu Jubilatowi życzymy następnych stu lat.

dr hab. inż. Stanisław Pietrzyk
Katedra Fizykochemii i Metalurgii Metali Nieżelaznych
Wydział Metali Nieżelaznych AGH

V edycja Dni Jana Pawła II za nami!

W pierwszych dniach listopada b.r. Akademia Górniczo-Hutnicza miała przyjemność koordynować i współorganizować V edycję Dni Jana Pawła II w Krakowie. Wydarzenie to od kilku lat jest ważnym elementem kultuwowania pamięci o życiu i dorobku Papieża Polaka

Idea Dni JP II pojawiła się pięć lat temu, a pierwszą uczelnią, która zorganizowała całe przedsięwzięcie była ówczesna Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie (obecnie Uniwersytet Papieski Jana Pawła II). Podstawowym założeniem było twórcze i jak najpełniejsze przypomnienie i rozwinięcie dorobku Karola Wojtyły – tak przez studentów, jak i pracowników małopolskich uczelni; zarówno na poziomie naukowym, jak i kulturalnym. Warto już na wstępie podkreślić, że Dni JP II to wydarzenie nie tylko „krakowskie”. W organizację włączają się bowiem aktywnie także uczelnie z regionu: Oświęcimia, Tarnowa, Nowego Sącza, Nowego Targu, Krosna i Sanoka (łącznie to 19 wyższych uczelni). Każdego roku na czele komitetu organizacyjnego, funkcjonującego pod patronatem Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa, staje inna uczelnia. W tym roku ten zaszczytny obowiązek przypadł w udziale AGH. Honorowy patronat nad dniami objęli: Metropolita Krakowski, Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz, Ksiądz Kardynał Franciszek Macharski, Wojewoda Małopolski Stanisław Kracik, Marszałek Województwa Małopolskiego Marek Nawara oraz Prezydent Miasta Krakowa Jacek Majchrowski.

Zaangażować młodzież

Fundamentalną ideą przyświecającą władzom naszej uczelni podczas kilku-

miesięcznych przygotowań do dni było zaangażowanie w organizację samych studentów. Dzięki owocnej współpracy z uczelnianymi koordynatorami udało się nawiązać kontakt z przedstawicielami kilku samorządów studenckich, którzy aktywnie włączyli się zarówno w planowanie programu, jak i skuteczną jego realizację. W porównaniu do lat ubiegłych w propozycjach programu pojawiło się kilka nowości: studencka sesja naukowa (odbyła się po raz pierwszy, swoje referaty zaprezentowali studenci siedmiu uczelni), koncert klubowy (Trzecia Godzina Dnia), koncert muzyki religijnej (John Michael Talbot), spotkanie z Szymonem Hołownią, zaplanowana na końcówkę listopada akcja krwiodawstwa oraz dwie ciekawe wystawy przygotowane przez Ośrodek Historii Techniki AGH. W połączeniu ze stałymi, corocznymi punktami (koncert symfoniczny, konkurs literacki, spektakl teatralny i sesja naukowa) złożyło się to na doprawdy bogaty i różnorodny program, który – jak okazało się podczas samych Dni Jana Pawła II – spełnił swój cel i przyciągnął liczną publiczność.

Temat: „Wolność”

Przewodnim hasłem i motywem tegorocznego wydarzenia była „Wolność” wraz z jej odniesieniami do nauczania Jana Pawła II. Temat ten, jakże trudny, wielowarstwowy i rozległy, ale inspirujący zarazem, okazał

się być prawdziwym strzałem w dziesiątkę. Świadczy o tym już najwcześniejsze z wydarzeń towarzyszących Dniom – konkurs literacki dla studentów polskich uczelni. Do 30 września, kiedy to upłynął termin nadsyłania zgłoszeń, organizatorzy przyjęli aż 73 prace niemalże z całej Polski. Ośmioosobowe jury, pod przewodnictwem prof. Andrzeja Borowskiego z Uniwersytetu Jagiellońskiego, zwycięzców wyłoniło podczas kilkugodzinnego posiedzenia. Zgodnie podkreślano wysoki poziom studenckiej twórczości i postanowiono, że wyróżnionych i przeznaczonych do publikacji zostanie dziesięć esejów. Pierwsza trójka nagrodzona została także niebagatelnymi wyróżnieniami finansowymi – 10 tys. zł za pierwsze miejsce, 7,5 za drugie i 5 za trzecie. Najlepsi okazali się studenci z Krakowa: I miejsce zajął Michał Koza z UJ, drugie Michał Wilk z UPJP II a trzecie Łukasz Liniewicz również z UJ. Wśród wyróżnionych znaleźli się także m.in. studenci z Poznania czy Lublina, a publikacja konkursowych prac ukaże się pod koniec tego roku nakładem Wydawnictw AGH.

Nie mniej ciekawie zapowiadają się efekty najbardziej chyba trwałego i pozostawiającego ślad wydarzenia w ramach Dni JP II 2010 – pleneru rzeźbiarskiego. Nie pierwszy już raz studenci i wykładowcy rzeźby z krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych ujawniają swój talent na terenie i przy współpracy AGH. Inicjatorem plenerów, wpisanych w tym roku w obchody Dni Papieskich, jest Prorektor ds. Ogólnych, prof. Tadeusz Słomka, który m.in. osobiście nadzorował dostawę materiału. Co ważne, wszystkie rzeźby (w tym roku powstaje ich pięć) usadowione będą na terenie naszego kampusu. Ta edycja pleneru ma zresztą szansę być rekordową, a to ze względu na rozmiar tworzonych przez

Dziękujemy Mecenansom V edycji Dni Jana Pawła II w Krakowie

PGE Górnictwo i Energetyka
Konwencjonalna SA

Oddział Elektrownia Bełchatów
Oddział Kopalnia Węgla Brunatnego Bełchatów

foto: Z

ASP dzieł. O tym jaki kształt i artystyczny zamysł nadano kilkunastom blokom kamienia będziemy się mogli przekonać jeszcze w tym roku.

Publiczność dopisała

Najważniejszym czynnikiem decydującym o wartości danego przedsięwzięcia, poza merytoryczną jego zawartością, jest oczywiście zainteresowanie, jakie budzi dane wydarzenie. Pod tym względem, „mierząc” Dni Jana Pawła II pod kątem frekwencji oraz obecności w mediach, można chyba mówić o sukcesie. Zarówno obie sesje naukowe, jak i wydarzenia kulturalne, przyciągnęły naprawdę spore grono osób. Dość powiedzieć, że na koncert gospelowego

zespołu Trzecia Godzina Dnia w Klubie Studio na Miasteczku Studenckim przyszło dużo ponad tysiąc osób (głównie studentów). Nie mniejszym zainteresowaniem cieszyło się spotkanie ze znanym publicystą, Szymonem Hotownią. W niedzielny wieczór 7 listopada Centrum Dydaktyki U-2, AGH przeżyło prawdziwe oblężenie: publiczność szalenie wypełniła każdy skrawek schodów, podłogi i parapetów, a kilkaset osób nie zmieściło się już w budynku... Podobnie rzecz miała się z wydarzeniami organizowanymi pod kuratelą uczelni artystycznych – krakowskiej PWST i Akademii Muzycznej. Spektakl „Zniewolenie” przygotowany przez pierwszą z nich pozwolił zapełnić widownię do ostatniego miejsca, a koncert symfoniczny „Stworzenie

świata” zorganizowany w kościele Św. Piotra i Pawła zgromadził ponad 700 melomanów. Uczestnicy V Dni Jana Pawła II licznie zjawili się również na Mszy Św. w Katedrze Wawelskiej, oficjalnie kończącej całe wydarzenie.

Do zobaczenia za rok

W zgodnej ocenie całe Dni JP II uznać można za udane. Wszystkie uczelnie biorące udział w ich organizacji stanęły na wysokości zadania przygotowując wydarzenia ciekawe, przyciągające studentów i nie tylko. Pozostaje życzyć sobie, aby kolejna edycja była jeszcze lepsza!

Na koniec nieodzownym będzie załączenie podziękowań dla wszystkich tych, bez których Dni JP II 2010 po prostu by się nie udały. Słowa ogromnego podziękowania należą się w pierwszej kolejności JM Rektorowi AGH, prof. Antoniemu Tajdusowi oraz Prorektorowi ds. Ogólnych AGH, prof. Tadeuszowi Słomce (koordynatorowi całego przedsięwzięcia). Władze naszej uczelni osobiście czuwały zarówno nad koncepcją programu Dni, jak i jego realizacją czy pozyskiwaniem wsparcia od mecenasów. Słowa uznania kierujemy również na ręce wszystkich uczelni i – przede wszystkim – uczelnianych koordynatorów Dni Jana Pawła II, których praca i zaangażowanie były bezcenne. Podziękowania kierujemy również do studentów, także przecież mocno zaangażowanych w organizację i udział w poszczególnych wydarzeniach. Nie sposób podziękować i wymienić tu wszystkich, którzy przyczynili się do sukcesu piątej edycji Dni Papieskich, dlatego proszę pozwolić, że tą krótką relacją zakończę, w imieniu wszystkich organizatorów, zdaniem: dziękujemy i do zobaczenia za rok!

✉ **Bartosz Dembiński**
Rzecznik Prasowy AGH

Dni Jana Pawła II 2010 w AGH

wystawa fotograficzna i medalierska

W dniach 3–5 listopada 2010 w murach naszej uczelni odbyły się uroczystości związane z V edycją Dni Jana Pawła II. Tegorocznym obradom i sesjom naukowym przyświecało hasło „Wolność”.

Z tej okazji, w Ośrodku Historii Techniki z Muzeum, została przygotowana ekspozycja poświęcona pamięci wielkiego Papieża – Polaka, a zarazem Doktora Honoris Causa AGH. W hallu gmachu głównego uczelni zaprezentowano wystawę fotograficzną zatytułowaną „Wielki orędownik wolności w spo-

tkaniach z AGH”. Przymiennie zostały wrzuszające momenty licznych spotkań z Janem Pawłem II, w których uczestniczyły nie tylko władze AGH, lecz także tłumnie, pracownicy naszej uczelni. Na planszach, oprócz pamiątkowych fotografii można było zobaczyć korespondencję z Ojcem Świętym, dokumenty, a także fragmenty przemówień Papieża skierowanych tylko do nas. Wszystkie te cenne pamiątki były przez lata pieczołowicie zbierane i przechowywane w Muzeum Historii AGH i Techniki.

Na piętrze przed aulą, w której odbywały się sesje naukowe, została zaprezentowana część medalierska wystawy zatytułowana „Śladami pielgrzymek Jana Pawła II po Polsce”. W podświetlonych gablotach pokazaliśmy unikatową kolekcję 80 medali emitowanych z okazji kolejnych wizyt Ojca Świętego – Jana Pawła II w Ojczyźnie (własność Muzeum Historii AGH i Techniki). Każdy z medali jest małym dziełem sztuki i swą rzeźbiarską formą przypomina o najważniejszych przesłaniach Ojca Świętego do rodaków.

✉ **dr Maria Korzec**
Kierownik Ośrodka Historii Techniki z Muzeum

Plener rzeźbiarski na Dni Jana Pawła II

Na terenie AGH trwa kolejny już, trzeci plener rzeźbiarski studentów Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Tegoroczny plener odbywa się w ramach V Edycji Dni Jana Pawła II pod hasłem „Wolność”.

Podobnie jak przy organizacji poprzednich plenerów geolodzy z AGH – prof. Jan Bromowicz i prof. Tadeusz Słomka pozyskali (w formie darowizny) odpowiednie bloki kamienne piaskowców karpackich z kamieniołomów: w Tenczyńcu – S.C. Kameks Tenczyn-Lubień (piaskowce magurskie), w Mucharzu – Mucharz-Skawce sp. z o.o. i w Kamieniołomie Barwald sp. z o.o. (piaskowce krośnieńskie) oraz w Brennej – Kamieniołom Tokarzędka/Brenna (piaskowce godulskie).

Tym razem przy wyborze odpowiedniego materiału towarzyszyli zainteresowani, tzn. przedstawiciele tych, którzy później będą go dalej obrabiać, aby powstało dzieło sztuki. W „wyprawie” po kamień uczestniczyli prof. Wiesław Bielak i mgr Marcin Nosko z ASP. Właściciele kamieniołomów wykonali wstępną obróbkę wielkich bloków.

Obecnie 3 studentów oraz 2 asystentów z ASP pod opieką prof. Wiesława Bielaka i mgr. Marcina Nosko pracuje nad rzeźbami, które zostaną rozmieszczone na reprezentacyjnym skwerze naszej uczelni

tworząc z rzeźbami z wcześniejszych plenerów galerię na wolnym powietrzu.

✉ **Maria Niedźwiedzka**

foto. ZS

foto. ZS

foto. ZS

Dni Jana Pawła II 2010

foto: ZS

foto: ZS

Sesja naukowa „Wolność w nauczaniu Jana Pawła II” – paw. A-0 4.11.2010

foto: ZS

foto: ZS

Msza Św. w Katedrze Wawelskiej i wyniki konkursu literackiego dla studentów – 5.11.2010

foto: Jan Graczyński

foto: Jan Graczyński

Spotkanie z Szymonem Hołownią – Centrum Konferencyjne U-2 AGH – 7.11.2010

foto: Jan Graczyński

foto: ZS

Koncert w Klubie Studio – Trzecia Godzina Dnia – 3.11.2010

fol. Z. Sulima

Przygotowania do uroczystości

Wręczenie Odznak Honorowych „Zasłużony dla Stowarzyszenia”
– odznakę otrzymuje Patrycja Grzelak

Senior Stefan Radziszewski

65 lat Stowarzyszenia Wychowanków

Z udziałem prawie 400 uczestników odbyły się 22 października 2010 uroczystości jubileuszowe 65-lecia Stowarzyszenia Wychowanków naszej Alma Mater. Nie dla wszystkich starczyło miejsc w auli i bardzo wielu przebieg uroczystości obserwowało na telebimie ustawionym w holu.

Przewodniczący Stowarzyszenia Wychowanków prof. Stanisław Mitkowski serdecznie powitał wszystkich uczestników, a w szczególności gości: prorektora prof. Tadeusza Słomkę, dziekanów, członków honorowych stowarzyszenia, przedstawicieli stowarzyszeń absolwentów innych uczelni oraz przedstawicieli sponsorów jubileuszu. Powitał również dwóch wychowanków AGH – ks. Leszka Matyję oraz – później – prof. Arqile Tetę, rzecznika koła stowarzyszenia w Tiranie.

Po powitaniach, poproszony przez przewodniczącego, wystąpił prorektor T. Słomka. I choć na wstępie oznajmił, że czuje tremę przed tak licznym i zacnym audytorium, to prawie natychmiast o niej zapomniał, wspaniale przedstawiając zebranym historię, stan obecny i perspektywy rozwijające się przed AGH. W ciągu 90 lat uczelnię opuściło około 150 tys. inżynierów. Wielu z nich utrzymywało i utrzymuje więź z uczelnią – również dzięki Stowarzyszeniu Wychowanków. Jesteśmy wielką rodziną, więc serdecznie witam Was siostry i bracia! Liczne planse pomogły rektorowi sprawić aby słuchacze-wychowankowie stali się dumni ze swej Alma Mater. Wystąpienie nagrodzone zostało oklaskami. Wtedy rozpoczęła się praca dla prorektora i przewodniczącego: wręczanie odznaczeń.

- VI Krajowy Zjazd Stowarzyszenia Wychowanków AGH na wniosek kapituły podjął 11 października br. uchwałę o nadaniu godności Członka Honorowego Stowarzyszenia koleżance Barbarze Kwiecińskiej oraz kolegom Józefowi Dańko, Tadeuszowi Dudzicowi i Stanisławowi Piechocie.
- Na wniosek Zarządu Głównego Stowarzyszenia rektor przyznał medale 90-lecia AGH, otrzymali je: Bronisław Barchański, Artur Bęben, Zdzisław Bryg, Anna Chadaj, Ewa Cichy, Kazimierz Czopek, Józef Dańko, Tadeusz Dudzic, Stanisław Dyguda, Zofia Gierat, Franciszek Grzesiek, Tadeusz Karwan, Ryszard Klemпка, Stani-

slaw Knothe, Henryk Konieczko, ks. Leszek Matyja, Konrad Kuczyński, Zygmunt Kulig, Barbara Kwiecińska, Władysław Longa, Dariusz Lubera, Kazimierz Matl, Andrzej Miga, Eugenia Miga, Mieczysław Milewski, Stanisław Mitkowski, Henryk Muzyka, Krystyna Norwicz, Teresa Nosal, Jerzy Nowakowski, Czesław Ochab, Helena Pitera, Ewa Postawa, Stanisław Pytko, Czesława Ropa, Jerzy Sędzimir, Jerzy Strzemppek i Renata Waclawik-Wróbel.

- Zarząd Główny nadał odznakę honorową „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH”. Otrzymali ją: Henryk Białyżyt, Wojciech Chmielowiec, Władysław R. Dąbrowski, Aleksandra Duda, Wiktor Grabowski, Patrycja Grzelak, Augustyn Holeska, Adam Karpala, Wojciech Kądziołka, Michał Kraiński, Mieczysław Lubryka, Maciej Łaganowski, Marek Majka, Krzysztof Ogiegło, Jan Osika, Bogdan Pastuszko, Anna Piotrowska, Roman Popiela, Czesława Ropa, Ryszard Ryba, Stanisław Rzemieński, Jakub Sikora, Jerzy Sitek, Tadeusz Słomka, Wojciech Sobieszek, Jarosław Stopa, Stanisław Stosur, Zbigniew Sulima, Paweł Suliński, Maria Suślik-Idczak, Janusz Tomica, Piotr Ubowski, Tadeusz Uherek.

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Jubileuszu Jerzy Nowakowski odczytał dwa listy gratulacyjne od wychowanków AGH, piastujących wysokie funkcje publiczne. Przesłali je: Wojewoda Małopolski Stanisław Kracik i Marszałek Województwa Małopolskiego Marek Nawara, którzy ze względu na ważne obowiązki nie mogli wziąć udziału w naszych uroczystościach.

Profesor Artur Bęben przekazał uczestnikom wiadomość, że na sali znajduje się najstarszy, 97-letni wychowanek AGH, Stefan Radziszewski. Zebrani przyjęli tę wiadomość owacją, zaintonowali „sto lat” szybko poprawiając na dwieście! Rektor wręczył Panu Radziszewskiemu medal 90-lecia AGH.

Z gratulacjami, kwiatami i prezentami do prezydium podeszły delegacje wychowanków AGH pracujących w Hutach Miedzi w Głogowie i Legnicy oraz w Kopalniach Polkowicach i Sieroszowicach. Wiązanek kwiatów wręczyli również Seniorowi Ste-

fanowi Radziszewskiemu. W imieniu Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Śląskiej gratulacje złożył prezes Lech Dobreowski. Z uznaniem odniósł się do osiągnięć naszego stowarzyszenia i przypomniał, że to w AGH powołano w 1945 roku Politechnikę Śląską i tu rozpoczął studia jej pierwszy rocznik.

Prezes Stowarzyszenia Absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. Marta Urszula Doleżał nawiązała do słów prorektora T. Słomki i stwierdziła, że wychowankowie wszystkich uczelni Krakowa tworzą jedną rodzinę! Serdecznie pogratulowała naszemu stowarzyszeniu.

„Stowarzyszenie Wychowanków AGH działa i rozwija się” – tak kolega Bolek Herudziński zakończył swoją informację, że zgodnie ze złożoną przed dwoma laty deklaracją zorganizował nowe koło przy Elektrowni Belchatów.

Za wystąpienia, gratulacje oraz kwiaty podziękował Jerzy Nowakowski i zaprosił na Konferencję Naukową. Na Konferencję zatytułowaną „Rola Stowarzyszenia Wychowanków AGH w integracji uczelni z Wychowankami i Przemysłem” przygotowano cztery referaty, które zostały zamieszczone w specjalnym numerze periodyku Vivat Akademia rozdany wcześniej uczestnikom jubileuszu. Przed słuchaczami wystąpili kolejno:

- Przewodniczący Stowarzyszenia prof. Stanisław Mitkowski z referatem „Jubileusz Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica.
- Przewodniczący Honorowy Stowarzyszenia doc. Kazimierz Matl z referatem „Walery Goetel-Rektor AGH i wieloletni Przewodniczący Stowarzyszenia Wychowanków AGH”.
- prof. Artur Bęben, który omówił wydarzenia „Z pięknych kart historii dąbrowskiej Szttygarski”.
- Prezes Zarządu TAURON Polska Energia – Dariusz Lubera z referatem „Od okręgów po grupy energetyczne”.
- dyr. Augustyn Holeska, który omówił przygotowany przez Wiceprezesa JSW Andrzeja Tora referat „Stan aktualny i perspektywy rozwoju Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA”.

Wszystkim autorom za przedstawione referaty, a uczestnikom konferencji za udział, serdecznie podziękował Jerzy Nowakowski i po wspólnym odśpiewaniu „Gaudeamus Igitur” zakończył uroczystości w auli.

Uczestnicy jubileuszu udali się na obiad do Krakusa, a potem „zwiedzali” uczelnię i spotykali się z zatrudnionymi w niej koleżankami i kolegami. Około 40 osób

przyszło do Biblioteki Głównej, gdzie panie Ewa Postawa i Anna Chadaj przedstawiły genezę wydanej przez stowarzyszenie publikacji „Oni też studiowali w AGH”. Studiowali, zdobyli dyplomy inżynierów i zostali... artystami, podróżnikami, dziennikarzami, duchownymi. Na spotkanie przyszło ich siedmiu. Rozmawiali i składali auto-

grafy. Było to miłe spotkanie. O godzinie szesnastej rozpoczęła się biesiada w sali Krakusa. Była kapela, dobre piwo, wyśmienite jedzenie, weseli konferansjerzy, śpiewy i tańce. Spotkanie przedłużyło się do dwudziestej pierwszej.

Całość uroczystości jubileuszowych została wysoko oceniona przez uczestników.

Dobrze sprawił się Komitet Organizacyjny: Artur Bęben, Ewa Cichy, Zygmunt Kulig, Teresa Nosal, któremu przewodniczył zaprawiony w tych sprawach Jerzy Nowakowski.

Do następnego Jubileuszu.

✉ Andrzej Miga

Oni też studiowali w AGH

Inżynierowie – artyści i... Życiorysy niekonwencjonalne

Najpierw był rok 1919, w którym powstała Akademia Górnicza, a później rok 2009, w którym Akademia Górniczo-Hutnicza obchodziła Jubileusz 90-lecia istnienia.

Od połowy 2008 roku pracownicy Biblioteki Głównej zaczęli przygotowywać się do uczczenia tego jubileuszu. Zaplanowano opracowanie wystawy pt. „Oni też studiowali w AGH” czyli o wychowankach, których drogi życiowe są odmienne niż zwyczajowo ludzi z wykształceniem technicznym. Postawiło to przed zespołem pracowników Oddziału Informacji Naukowej BG zadanie odszukania osób o niekonwencjonalnych życiorysach. O niektórych wiedzieliśmy „od zawsze” jak np. o Wiesławie Ochmanie, ks. Jacku Stryczku, Piotrze Chmielińskim, Andrzeju Piętowskim, o innych zdobywaliśmy informacje z różnych, także prywatnych źródeł. Pomocą w poszukiwaniach były: Who is who, Kto jest kim w Polsce oraz Internet.

I chociaż nie było to łatwe, udało się wyszukać nazwiska ponad czterdziestu wychowanków AGH, spośród których dwudziestu pięciu, pozytywnie odpowiedziało na zaproszenie do uczestnictwa w wystawie. Każda odpowiedź „tak” sprawiała wielką radość.

Teraz do tematu wystawy „Oni też studiowali w AGH”, można było już dodać: **ludzie, którzy przybliżają i tworzą piękno**, ponieważ każda z osób w jakimś sensie przybliżyła i tworzy piękno pod różnymi po-

staciami, poprzez słowo, śpiew, malarstwo, twórczość literacką, reżyserię, fotografię, projektowanie odzieży i biżuterii, a także poprzez ukazywanie czerpania radości życia z szeroko pojętej działalności charytatywnej, sportowej czy społecznej.

Można też było w odniesieniu do ich twórczości przywołać słowa Leonarda da Vinci: „**Piękno rzeczy śmiertelnych mija, lecz nie piękno sztuki**”.

Tak przedstawiając w wielkim skrócie, powstawała wystawa prezentująca biografie oraz eksponaty charakteryzujące twórczość i dokonania poszczególnych osób.

Otwarcie wystawy odbyło się w maju 2009 roku. Wystawę przygotował zespół pracowników Oddziału Informacji Naukowej, komisarzem wystawy była Ewa Szaflarska. Wystawa została zarejestrowana w formie elektronicznej i jest dostępna w Internecie (www.bg.agh.edu.pl/STUDIOWALI)

Już w trakcie przygotowań do wystawy temat wydał się tak interesujący i oryginalny, że zrodził się pomysł, autorstwa dr. J. Krawczyka (podobnie jak temat wystawy), aby wszystkie zgromadzone materiały wykorzystać do czegoś bardziej nieprzemijającego niż okazjonalna wystawa i utwalić w postaci drukowanej książki.

Oni też studiowali w AGH. Inżynierowie – artyści i... Życiorysy niekonwencjonalne jest pierwszą tego typu publikacją w uczelni bowiem dotychczas wydane biografie dotyczyły pracowników AGH i zwy-

kłe były związane z jubileuszami uczelni lub wydziałów. Tym bardziej z prawdziwą przyjemnością rozpoczęto przygotowania publikacji do druku.

Po raz kolejny wysłano zapytania do osób, które wcześniej nie odpowiedziały na propozycję współpracy, wszystkich pytaliśmy o zgodę na umieszczenie ich biografów w publikacji książkowej. Okazało się, że plany wydania książki spotkały się z dużym zainteresowaniem. I tak oto powstała galeria czterdziestu sześciu wybitnych indywidualności, choć z pewnością jest ich znacznie więcej.

Otrzymałyśmy więcej fotografii, rozpoczęły się konsultacje co i w jakiej kolejności umieścić, które zdjęcia są ważne, a które ważniejsze. W niektórych przypadkach zdjęcia były zamieniane prawie do ostatniej chwili. Opracowujący chcieli nadać najpiękniejszy kształt przygotowywanej publikacji, aby usatysfakcjonować osoby, o których jest książka i siebie. Była to wielka odpowiedzialność, bo przecież mieliśmy świadomość, że oddajemy ją do rąk artystów!

Publikacja składa się z trzech części i indeksów. Część pierwsza pt. *W poszukiwaniu piękna*, zawiera biografie wychowanków AGH prezentowanych na jubileuszowej wystawie wraz z materiałem ilustrującym ich twórczość; część druga pt. *O nich wiemy tylko ze źródeł*, zawiera biografie opracowane na podstawie ogólnodostępnych źródeł; w części trzeciej pt. *Silva rerum*, zamieszczono twórczość w postaci: wspo-

„Przybyłem - zobaczyłem - uwierzyłem”
„Że pracownicy biblioteki przygotowują
najlepsze, najpiękniejsze, najbardziej
interesujące wystawy.
Wszystkim którzy przygotowali tę wystawę
w imieniu uczelni AGH - dziękuję
Dyrektor AGH
Stajduś

mnień, poezji, esejów. Na końcu znajdują się indeksy: alfabetyczny nazwisk oraz nazw wydziałów (uwzględniający aktualną i wcześniejszą nazwę wydziału). Do książki dołączona jest płytka CD z elektronicznym zapisem wersji drukowanej oraz z dodatkowym materiałem ilustracyjnym dokumentującym dorobek twórczy „bohaterów” wystawy i publikacji. W wersji drukowanej fotografie zostały zamieszczone w wyborze, natomiast na płytce CD są wszystkie fotografie jakimi dysponowaliśmy. Są to naprawdę piękne zdjęcia!

Publikacja *Oni też studiowali w AGH. Inżynierowie – artyści i... Życiorysy niekonwencjonalne* została wydana przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH, dzięki zainteresowaniu Przewodniczącego SW AGH prof. Stanisława Mitkowskiego. **Dziękujemy bardzo.**

Ukazała się na Jubileusz 65-lecia SW AGH. Jej promocja była jednym z punktów programu uroczystości jubileuszowych. Odbędzie się w Bibliotece Głównej AGH 22 października 2010 roku, gdzie została zaprezentowana pachnąca jeszcze świeżą farbą drukarską.

Spotkanie prowadził dr inż. Zygmunt Kulig. Gościliśmy kilkoro „bohaterów” publikacji za co jesteśmy im bardzo wdzięczni. Przybyło również nadspodziewanie dużo zainteresowanych książką, jej „bohaterami”, jak również autografami „bohaterów”.

Autorzy mają nadzieję, że zaprezentowana publikacja będzie inspiracją do kolejnych opracowań traktujących o niezwykłych talentach wychowanków AGH. Może także powinno się wrócić pamięcią do jubileuszowej wystawy (także organizowanej przez pracowników BG) z maja 1999 roku pt. „Nie samą pracą żyje człowiek. Pasje, zainteresowania, hobby pracowników i absolwentów AGH”.

Wszak na wystawie sprzed lat można było podziwiać twórczość dość licznej grupy pracowników naszej uczelni. Z pewnością warto byłoby nawiązać do pomysłu z 1999 roku i również utrwalić w formie książki różnorodność pozazawodowych pasji pracowników i absolwentów AGH, aby ocalić je od zapomnienia.

Zapraszamy do lektury!

✉ Ewa Postawa, Anna Chadaj

Oni też studiowali w AGH. Inżynierowie – artyści i... Życiorysy niekonwencjonalne.

Opracowanie: Ewa Postawa, Anna Chadaj
Zespół autorski: Anna Chadaj, Małgorzata Dudek, Małgorzata Musiał, Gabriela Nowaczyk-Wąsowicz, Sabina Olszyk, Ewa Postawa, Katarzyna Sikorska-Kościółek, Ewa Szaffarska, Danuta Turecka.
Opracowanie komputerowe: Jacek Rzepczyński
Projekt okładki: Piotr Radwan
Skład i tamanie: Zbigniew Sulima

for. Piotr Wojnarowski

Wiesław Ochman

for. Z. Sulima

Wizyta Piotra Chmieleńskiego u Rektora AGH prof. Ryszarda Tadeusiewicza, maj 2002

for. Jacek Rzepczyński

Promocja książki w Bibliotece Głównej AGH

Profesor Zbigniew Fajkiewicz laureatem nagrody im. Mikołaja Kopernika

Profesor Zbigniew Fajkiewicz z Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH został wyróżniony nagrodą naukową im. Mikołaja Kopernika.

Przyznawane co pięć lat nagrody im. Mikołaja Kopernika zostały wręczone 18 października 2010 polskim autorom wyróż-

niających się prac naukowych. Nagrodę przyznaje Polska Akademia Umiejętności, a finansuje ją Fundacja Miasta Krakowa.

Wyróżnienie to przyznaje się związanym z nauką polską autorom wyróżniających się prac opublikowanych w pięcioletnim poprzedzającym przyznanie nagrody w dziewięciu równorzędnych kategoriach. Rozpatrywane są prace w dziedzinach: astronomia, geodezja, geografia, ekonomia, filozofia, przyroda, medycyna, obronna sztuka wojskowa i prawo. W tym roku przyznano nagrody w sześciu dziedzinach.

Jednym z nagrodzonych naukowców – w dziedzinie geofizyki – został prof. dr hab. Zbigniew Fajkiewicz za pracę *Grawimetria stosowana*.

Nagroda naukowa im. Mikołaja Kopernika przyznawana jest, z przerwami, od 1876 roku.

foto: ZS

☞ (red)

foto: ZS

Rekordowa liczba ponad 1000 publikacji

Bibliografia gromadząca publikacje pracowników AGH wykazała, że liczba zarejestrowanych w tej dokumentacji publikacji pracownika naszej uczelni, prof. Ryszarda Tadeusiewicza, przekroczyła w listopadzie br. „okrągłą” liczbę 1000. Wśród publikacji na uwagę zasługuje 48 artykułów figurujących na tzw. Liście Filadelfijskiej oraz 64 książki. Odnotowujemy te fakty wśród sukcesów, którymi AGH może się pochw-

ać, bo zdecydowanie niewielu jest w Polsce naukowców mogących się poszczycić podobnie bogatym dorobkiem.

Baza danych obejmuje opisy publikacji pracowników od 1999 roku, w wyjątkowych przypadkach także publikacji wcześniejszych. Tymczasem na stronie www.Tadeusiewicz.pl można znaleźć wykazy prac także z okresów wcześniejszych, które dowodzą, że przed 1997 rokiem (jest to

najstarszy rocznik uwzględniany w bibliografii) miał on już na koncie ponad 300 opublikowanych artykułów naukowych, ponad 70 wydanych książek i ponad 150 artykułów popularnonaukowych i publicystycznych.

☞ Informacja pochodzi ze strony Biblioteki Głównej AGH

Otwarte zasoby edukacyjne – ankieta

W październiku wśród pracowników i doktorantów AGH przeprowadziliśmy internetową ankietę dotyczącą wykorzystywania Internetu w nauczaniu, a przede wszystkim znajomości otwartych licencji prawa autorskiego i postaw wobec otwartych zasobów edukacyjnych. W tym artykule chcielibyśmy przedstawić podstawowe wyniki i wnioski z ankiety wraz z krótkimi komentarzami.

Na początek przypomnijmy definicję: Otwarte zasoby edukacyjne (OZE) to zasoby „do których istnieje w pełni otwarty dostęp dzięki objęciu ich wolnymi licencjami lub przeniesieniu do domeny publicznej i udostępnieniu za pomocą dowolnych technologii informacyjnych i komunikacyjnych” (Wikipedia). Otwarte i wolne licencje to z kolei takie licencje prawa autorskiego, które nie zakładają pełnego copyrightu. Przykładowo, tworzone przez pracowników AGH, a administrowane przez Centrum e-Learningu repozytorium Open AGH korzysta z licencji, która pozwala na kopiowanie, rozpowszechnianie czy modyfikowanie znajdujących się w nim materiałów, pod warunkiem, że odbiorca poda autora oryginalnych treści, nie wykorzysta ich do celów zarobkowych, a jeśli je zmodyfikuje to te nowo powstałe zasoby udostępni na tych samych warunkach.

Do ankiety przystąpiło 460 osób, jednak część nie odpowiedziała na wszystkie pytania. 62% badanych pracuje na uczelni mniej niż 6 lat, 20% od ponad 20. Jak się okazało długość stażu nie była czynnikiem, który w istotny sposób wpływał na wyniki.

Prawie wszyscy ankietowani wykorzystują w swojej praktyce dydaktycznej Internet, 68% robi to regularnie. Najczęściej Internet służy im jako źródło, w którym zdobywają atrakcyjne materiały dydaktyczne (67%) oraz medium, przez które komunikują się ze studentami (64%). Widać więc, że Internet staje się już naturalnym elementem procesu kształcenia. Warto też zwrócić uwagę, że ponad 30% respondentów udostępniła w sieci swoje materiały dydaktyczne. W znanych nam przypadkach dostęp do tych zasobów możliwy jest bez opłat czy znajomości hasła. Nie pytaliśmy o to w ankiecie, ale można się spodziewać, że takich ograniczeń nie wprowadziła zdecydowana większość osób z tej grupy, nawet ci, którzy objęli je copyrightem. Zresztą, stanowią oni mniejszość – z ankiety wynika, że jeśli ktoś decyduje się na opublikowanie swoich materiałów, to częściej (59%) opatruje je którąś z otwartych licencji.

Kolejnym obszarem, który nas interesował to znajomość zasad prawa autorskiego w sieci. Połowa ankietowanych ocenia

swoją wiedzę w tej dziedzinie jako przeciętną, po około 25% jako słabą albo dobrą. Odsetek osób, które słyszało o otwartych licencjach, takich jak GNU GPL czy Creative Commons, wynosi 46%. Stosunkowo niewielka jest wiedza o otwartych zasobach edukacyjnych i Open AGH. Osób, które o tych inicjatywach nie słyszały, lub słyszały, ale nie miały z nimi bezpośredniej styczności jest 65–70%. Zaledwie kilkunastu ankietowanych napisało, że aktywnie z nich korzysta. Te liczby ciekawie kontrastują z danymi przedstawionymi wyżej. Wykładowcy często szukają w Internecie materiałów i dzielą się swoimi, ale nie są im znane rozwiązania, które te aktywności w dużym stopniu ułatwiają!

Bardziej szczegółowa analiza wskazuje, że swoją znajomość prawa autorskiego częściej dobrze oceniają ci, którzy znają alternatywne wobec copyrightu rozwiązania. Oni też częściej z nich korzystają, zarówno przyjmując rolę twórcy, jak i odbiorcy.

Zapytaliśmy również o to, jakie korzyści może przynieść użycie OZE. Przykładowo: czy pozwoli zdobyć ciekawe materiały na zajęcia albo czy zwiększy widoczność własnej pracy dydaktycznej i naukowej. Zważywszy, że wielu ankietowanych nigdy wcześniej o tym temacie nie słyszało, nie może dziwić, że w zależności od pytania, 40–53% zaznaczało opcję „nie mam zdania”. Tym niemniej dwa wyniki są bardzo ciekawe. Po pierwsze, ci, którzy mają już wyrobioną opinię na temat OZE częściej postrzegają je dobrze. Po drugie, ta pozytywna opinia jest tym silniejsza, im

ktos miał większy kontakt z otwartymi zasobami. Ankieta nie pozwala wprawdzie rozstrzygnąć, co tu jest przyczyną, a co skutkiem, ale udziela odpowiedzi, dlaczego niektórzy chcą publikować w sieci materiały swojego autorstwa.

Ostatnie pytanie dotyczyło planów na przyszłość. Okazało się, że połowa respondentów zamierza w najbliższym roku akademickim skorzystać z cudzych albo opublikować własne OZE. To liczba imponująca, kiedy porównać ją z tym, ile osób do momentu wypełnienia ankiety nie wiedziało o otwartych zasobach edukacyjnych nic albo prawie nic. Daje to nadzieję, że wraz z wzrostem wiedzy o idei otwartości będzie też rosła liczba chętnych, by stosować ją w praktyce.

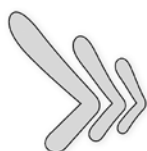
Takie osoby serdecznie zapraszamy do kontaktu z Centrum e-Learningu i umieszczenia swoich materiałów w Open AGH. Przypominamy, że serwis nie zawłaszcza niczyjej pracy, wszelkie prawa osobiste i majątkowe zostają przy autorze. Rolą Open AGH jest tylko zwiększanie widoczności zasobów edukacyjnych, co przyniesie korzyść i tym, którzy je tworzą, i tym, którzy chcą je szybko znaleźć.

Dziękujemy wszystkim, którzy wypełnili ankietę. Obiecane upominki za udział zostały już rozlosowane i przekazane zwycięzcom.

Open AGH: open.agh.edu.pl

Adres Centrum e-Learningu: cel@agh.edu.pl

✉ Jan Marković

Centrum e-Learningu AGH

<http://www.cel.agh.edu.pl>

Strona główna Kontakt Albumy Uлюбione Szukaj FAQ

Kategorie

- Wydarzenia
- Jubileusze w AGH
- Doktoraty honoris causa AGH
- Inauguracje roku akademickiego w AGH
- Promocje doktorskie w AGH
- Uroczystości
- Barborkowe w AGH
- Sport w AGH
- Lokomotywa AGH
- Dzień Edukacji Narodowej w AGH
- Dzień Hutnika w AGH
- Profesorowie honorowi AGH
- Wydarzenia w AGH
- Studenckie koła Naukowe AGH
- Archiwum

Ostatnio dodane albumy

ZAPRASZAMY NA STRONĘ ORAZ FOTOGALERIĘ AGH: WWW.FOTO.AGH.EDU.PL

Pamiętajmy o naszych nauczycielach

Nie ma kraju bez historii, nie ma uczelni bez historii, a historię uczelni tworzą jej wielcy uczeni i nauczyciele. W dniu 15 listopada 2010 w auli AGH odbyło się Zebranie Naukowe poświęcone:

- 60-tej rocznicy śmierci prof. Maksymiliana Tytusa Hubera,
- 35-tej rocznicy śmierci prof. Władysława Bogusza,
- 30-tej rocznicy śmierci prof. Waclawa Olszaka.

Pomysłodawcą i inicjatorem konferencji poświęconej trzem wielkim polskim mechanikom był prof. Zbigniew Engel, a organizatorami: Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki, Komisja Mechaniki Stosowanej Krakowskiego Oddziału PAN, Komisja Nauk Technicznych PAU, Fundacja Rodziny Engelów. Konferencja została zorganizowana pod patronatem: Prezesa PAU prof. Andrzeja Białasa, Prezesa Krakowskiego Oddziału PAN prof. Ryszarda Tadeusiewicza, Rektora AGH prof. Antoniego Tajdusia, Rektora Politechniki Krakowskiej prof. Kazimierza Furtaka.

Zebranie Naukowe otworzył Prorektor AGH ds. Nauki prof. Tomasz Szmuc. Po powitaniu gości przedstawił sylwetki profesorów, którym poświęcone zostało Ze-

Profesor M.T. Huber (1882–1950)

branie Naukowe. Dalszą część obrad zebrania naukowego poprowadził Dziekan Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki prof. Janusz Kowal. Historię życia i dokonań naukowych prof. Maksymiliana Tytusa Hubera DHC AGH z 1945 roku przedstawił prof. Zbigniew Engel.

Wspomnienia i dorobek naukowy prof. Waclawa Olszaka przedstawił prof. Józef Nizioł były JM rektor Politechniki Krakowskiej.

Profesor W. Olszak (1902–1980)

Profesor Józef Giergiel szczególnie ciepło wspominał swojego nauczyciela i mistrza prof. Władysława Bogusza.

W ramach dyskusji wystąpili prof. Tadeusz Burczyński Wiceprzewodniczący Komitetu Mechaniki PAN oraz prof. Józef Wojnarowski Przewodniczący Komitetu Teorii Maszyn i Mechanizmów PAN. Obaj podkreślili konieczność organizowania tego typu spotkań i niepodważalne zasługi dla polskiej mechaniki profesorów, którym poświęcone było Zebranie Naukowe.

Podsumowując Dziekan WIMiR prof. Janusz Kowal podziękował uczestnikom spo-

tkania, kierując szczególne słowa podziękowania do prof. Zbigniewa Engela za inicjatywę i zorganizowanie Zebrania Naukowego poświęconego pamięci wybitnych uczonych związanych z Akademią Górniczo-Hutniczą. Dzięki takim profesorom i nauczycielom wielu obecnych w auli AGH uczonych znalazło swoje miejsce w badaniach naukowych.

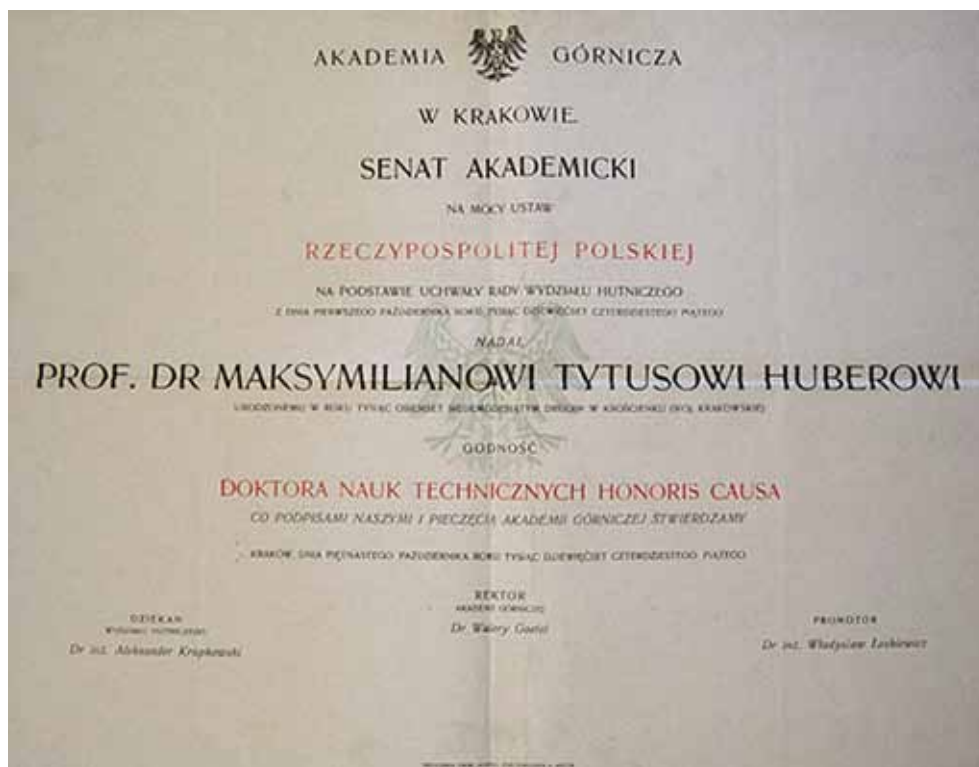

Profesor W. Bogusz (1916–1975)

W ramach zebrania naukowego Instytut Technologii Eksploatacji PIB z Radomia przygotował wystawę swoich wydawnictw z monografią o profesorze M.T. Huberze.

Prezentacje wygłoszone w trakcie konferencji zostały zamieszczone na stronie internetowej www.imir.agh.edu.pl

Bolesław Karwat

Doświadczenie, przygoda i podróże czyli Vulcanus in Japan

Większości z nas Japonia wydaje się być odległym i niedostępnym miejscem na ziemi. Już samo wyobrażenie o wyjeździe do kraju kwitnącej wiśni kojarzy się z różnicami kulturowymi, dużymi kosztami utrzymania, przerastającymi zdecydowanie możliwości młodego człowieka, a tym bardziej studenta, problemami z komunikowaniem się oraz innymi formami ryzyka, które towarzyszą zazwyczaj tego typu wyjazdom. Otóż nic bardziej mylnego. Dział Współpracy z Zagranicą Akademii Górniczo-Hutniczej w swojej bogatej ofercie stypendialnej adresowanej do studentów i doktorantów posiada program, który umożliwia wyjazd do tego pozornie odległego kraju, a jest nim cieszący się coraz większą popularnością „Vulcanus in Japan”. Został on stworzony w 1997 roku przez **EU-Japan Centre for Industrial Cooperation; organizację proponującą seminaria, szkolenia, oraz warsztaty dla specjalistów branż inżynierskich, aby wnieść wkład w dobre stosunki między Unią Europejską i Japonią, poszerzyć wzajemną współpracę oraz zminimalizować różnice kulturowe.** Eu-Japan Centre w ramach Programu „Vulcanus in Japan” oferuje studentom Unii Europejskiej praktyki w zakładach przemysłowych na terenie całej Japonii. Program trwa 12 miesięcy i obejmuje jednodniowe seminarium w Brukseli, czteromiesięczny intensywny kurs języka japońskiego w Tokio oraz ośmiomiesięczny staż w firmie. Celem Programu jest zapoznanie studentów z najnowszymi technologiami w wiodących japońskich firmach, nauczenie ich języka japońskiego, zapoznanie stypendystów z kulturą japońską podczas rocznej przygody za granicą oraz wprowadzenie ich do przyszłej kariery zawodowej, aby umożliwić uczestnikom Programu nawiązywanie w przyszłości płynnej współpracy z japońskimi firmami. Aplikujący powinni być mieszkańcami kraju należącego do Unii Europejskiej, studentami kierunków inżynierskich lub naukowych, powinni być również studentami minimum trzeciego roku, lub tymi, którzy ukończyli już naukę, a w momencie składania aplikacji są na piątym roku. „Vulcanus in Japan” obejmuje również studentów na pierwszym roku studiów doktoranckich. Ważne jest bowiem, aby aplikant posiadał formalnie status studenta w semestrze bezpośrednio poprzedzającym rozpoczęcie programu Vulcanus. Aplikanci wybierani są na podstawie wyników w nauce, opinii opiekunów naukowych, znajomości języka angielskiego w piśmie i w mowie oraz moty-

wacji do udziału w programie. **Aplikację należy złożyć w Dziale Współpracy z Zagranicą do 5 stycznia**, gdyż termin przesyłania dokumentów do biura w Brukseli upływa 20 stycznia każdego roku. Na przestrzeni lat, zaobserwowaliśmy wyraźny wzrost zainteresowania Programem oferującym atrakcyjne wyjazdy stypendialne na staże do Japonii. W roku akademickim 2008/2009 wyniki pierwszego etapu rekrutacji przeprowadzonej w marcu były imponujące; na 156 studentów z całej Europy na liście głównej znalazło się aż 7 studentów AGH oraz 3 studentów na liście rezerwowej, wśród 56 z pozostałych krajów. W drugim etapie rekrutacji wyłoniono 5 studentów AGH na 9 z Polski, a 46 z całej Europy, którzy ostatecznie zakwalifikowali się na wyjazd do Japonii i uczestniczyli w nim w roku akademickim 2009/2010.

Wymagania przedstawione przez Eu-Japan Centre to jednak wyłącznie oficjalne kryteria, które powinien spełniać student aby mógł przeżyć przygodę swojego życia, odbyć staż, nabyć nowe umiejętności, poznać kulturę i specyfikę Japonii oraz nawiązać ciekawe znajomości. O tym jakie czynniki mają faktyczny wpływ na wyjątkowość aplikacji, a tym samym na sukces w programie, o niezatartych wspomnieniach oraz bezcennym doświadczeniu zdobytym w Japonii opowiedzą stypendyści Programu „Vulcanus in Japan” w roku akademickim 2009/2010 Pan Przemysław Gacia, absolwent Wydziału Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej i Pan Robert Pytlík kończący w roku bieżącym studia w Akademii Górniczo-Hutniczej na Wydziale Górnicztwa i Geoinżynierii.

Karolina Andrzejewska: *Vulcanus in Japan – to elitarny program, który proponuje studentom oraz absolwentom kierunków inżynierskich staże w japońskich firmach. Dlaczego akurat kraj kwitnącej wiśni, dlaczego Vulcanus?*

Przemysław Gacia: W moim przypadku była to długoletnia fascynacja japońską technologią, stanem nauki oraz w mniejszym lub większym stopniu, kulturą tego kraju. W programie Vulcanus dostrzegłem nie tylko szansę zdobycia cennego doświadczenia ale i możliwość realizacji długoletniego marzenia jakim było odwiedzenie tego kraju.

Robert Pytlík: Dlaczego Vulcanus? Odpowiedź na to pytanie wydaje mi się prosta. Ponieważ jest to bardzo dobry program dla studentów kierunków inżynierskich. Wyjazd do dalekiego i obcego nam kulturowo

Przemysław Gacia

foto arch. P. Gacia

Robert Pytlík

foto arch. R. Pytlík

kraju, zdobycie doświadczenia w japońskiej firmie to bardzo kusząca perspektywa. A dlaczego akurat Japonia? Zawsze było moim marzeniem podróżowanie do dalekich krajów, więc czemu nie Japonia?

K.A.: W jaki sposób dowiedzieliście się o istnieniu Programu?

P.G.: Na trzecim roku zobaczyłem małe ogłoszenia na tablicy informacyjnej naprzeciw dziekanatu mojego wydziału. Podana była tylko nazwa programu, może jedno zdanie zachęty, nie pamiętam już dokładnie. Oraz godzina i miejsce spotkania informacyjnego, miało się odbyć następnego dnia. Akurat w tym czasie miałem „okienko” po odwołanym wykładzie. Postanowiłem pójść dowiedzieć się czegoś więcej. Ze spotkania wyszedłem już z przekonaniem że chcę wziąć udział w tym programie.

R.P.: Po powrocie z tygodniowych praktyk w Niemczech, mój kolega zażartował,

że teraz może bym pojechał do Japonii, bo przeczytał on ogłoszenie na plakacie koło naszego dziekanatu. Później sam sprawdziłem ogłoszenie i tak postanowiłem zainteresować się bardziej tym programem.

K.A.: Proces aplikacyjny wydaje się być trudny i skomplikowany, jakie są wasze odczucia związane z przygotowaniem się do poszczególnych etapów?

P.G.: Odpowiedź jest prosta. Najlepiej i najrzetelniej jak tylko umiemy. Najtrudniej jest się przebić do drugiego etapu. Jest to też najbardziej stresujący okres, głównie ze względu na czekanie. W drugim etapie należy jedynie napisać list motywacyjny, jednak piszemy wtedy list do konkretnej oferty.

R.P.: To prawda proces jest długi i skomplikowany. Różnego rodzaju dokumentów jest multum, i trzeba sporo się nabiegać. Najgorsze jest to, że czasami miało się naprawdę bardzo mało czasu na wysłanie odpowiedzi. Czasami kilka razy dziennie sprawdzałem swoją pocztę email czy aby czasami nie przyszedł jakiś ważny mail i czy nie trzeba na niego odpowiedzieć na jutro. To oczywiście przesada, ale mimo to trzeba być bardzo skrupulatnym i pilnować wszystkich dokumentów oraz terminów.

K.A.: Na co waszym zdaniem należy zwrócić szczególną uwagę? Wasza recepta na sukces w Programie – czyli jak zostać stypendystą Vulcanusa?

P.G.: Przede wszystkim należy bardzo uważnie zapoznać się z wymaganiami opisanymi na stronie. Bez względu na to trzeba się z nimi zapoznać. Ważnym czynnikiem są też wyjazdy zagraniczne i udział w programie Erasmus. Już w Japonii nasi opiekunowie przyznali, że miały one bardzo istotny wpływ na ich decyzje. Poza tym jednak reguły nie ma. Komisja zdaje się posiadać tylko sobie znane, jednak bardzo skuteczne kryteria selekcji kandydatów.

R.P.: Trudno mi powiedzieć co akurat zadecydowało w moim przypadku i jaka jest recepta na sukces. Wydaje mi się, że dobrze napisany list motywacyjny i polecający to podstawa. Bardzo ważne jest też pilnowanie wszystkich terminów. Chciałbym tutaj podziękować Pani Karolinie Andrzejewskiej za pomoc i rady. Z ogarnięciem wszystkiego samemu byłby kłopot i pewnie bym się zniechęcił. I oczywiście ważne jest też szczęście, że akurat znajduje się firma, która szuka praktykanta w naszej specjalności i akurat nas wylosuje. Dobre oceny i jakieś wcześniejsze praktyki na pewno nie zaszkodzą.

K.A.: Japonia okiem polskiego studenta – outsider czy kosmopolita?

P.G.: Z tym bywa różnie. W Tokio przez wszechobecność obcokrajowców dominuje otwartość. Tamtejsza ludność po prostu

przywykła do cudzoziemców. Inaczej jest poza centrum Japonii, w rejonach gdzie obcokrajowcy rzadko się zapuszczają. Tu dominuje nastawienie do przyjezdnych jak do obcych, ludzi z zewnątrz. Jednak by to odczuć trzeba spędzić sporo czasu w Japonii. Inaczej nie sposób odróżnić tych dwóch postaw.

R.P.: Japonia okiem polskiego studenta? Hmm, wydaje mi się że bardziej jednak kosmopolita. Szybko nawiązujemy znajomości, jesteśmy otwarci może jednak troszkę mało pewni siebie. Na pewno nie mamy powodów do obaw. Z drugiej strony Japończycy są bardzo skryci i trudno nawiązuje się z nimi znajomości – potrzeba zdecydowanie więcej czasu i wyrozumiałości w kontaktach z nimi. Trzeba podchodzić do wszystkiego z wyrozumiałością i uśmiechem na twarzy, a Japończycy na pewno odwzajemnią się nam uprzejmością i pomocą.

K.A.: Jak przebiegał Wasz staż w firmie?

P.G.: W moim przypadku bardzo spokojnie. Bardzo to sobie z resztą cenilem. Trafiłem do AIST w Tsukubie. Miasto znane bardziej jako Science City. Moi współpracownicy w większości znali doskonale angielski co bardzo ułatwiało komunikację dotyczącą projektu. Byli też bardzo przychylni i ciekawi tego skąd pochodzę i jakim jestem człowiekiem. Przyznam, że było to bardzo przyjemne.

R.P.: Jak przebiegał staż – mój staż przebiegał bardzo spokojnie, nie musiałem zostawać po godzinach i świetnie dogadywałem się z moim szefem. Nigdy nie miałem żadnych problemów, a szef był bardzo wyrozumiały na błędy i moje prośby o wolne :-). To jednak zależało również od szczęścia. Czasami w jednej firmie studenci mieli różne zdania na temat współpracy ze swoimi przełożonymi.

K.A.: Alternatywy spędzania czasu wolnego, a wysokość stypendium.

P.G.: Co kto lubi. Japonia to miejsce gdzie każdy znajdzie coś dla siebie. Jedynym ograniczeniem jest nasza własna chęć działania. Lenistwo niejednokrotnie brało górę nad chęcią ruszenia się gdzieś. Jednak gdy się już gdzieś jechało, było z czego wybierać atrakcje.

R.P.: Miałem szczęście bo moja firma była położona niedaleko Tokio, tak więc na nudę nie mogłem narzekać. Co tydzień starałem się zaplanować jakieś wyjście ze znajomymi, zwiedzanie, pójście do Onsen albo na plażę, albo wypad w góry. Atrakcji było naprawdę sporo, a pieniądze ze stypendium były naprawdę wystarczające. Mogłem spełnić inne marzenie i pojechałem na 2 tygodnie do Chin. Ogólnie na nudę nie narzekałem, a jedynym problemem było może znalezienie czasami wol-

nej chwili. W Tokio żyje się szybko, i człowiek zaczyna przywykać do takiego życia, i tutaj w Polsce zaczyna się denerwować czemu autobus spóźnia się dwie minuty.

K.A.: Jakie są Wasze osobiste korzyści z uczestnictwa w Programie Vulcanus in Japan?

P.G.: Przyjaźnie i kontakty. To przede wszystkim. Stypendyści programu to bardzo silnie wyselekcjonowana grupa ludzi z całej Europy. Mogę z całą odpowiedzialnością powiedzieć, że w ciągu roku spędzonego w Japonii spotkałem więcej osób, z którymi chciałbym utrzymać stały kontakt, niż w ciągu ostatnich 10 lat mojego życia w Polsce.

R.P.: W pracy zdobyłem trochę doświadczenia, podszkoliłem język, nauczyłem się trochę japońskiego i po programie już raczej wiem w jakim kierunku chciałbym pójść w przyszłości. Jestem z programu bardzo zadowolony, była to naprawdę fantastyczna i niezapomniana przygoda mojego życia. Poznałem mnóstwo nowych ludzi z całego świata, i ciągle jesteśmy w kontakcie.

K.A.: Jakich rad możecie udzielić przyszłym stypendystom Programu?

P.G.: Cytując Marissę Mayer „Najważniejsze w życiu to mieć odwagę porwać się na coś, na co nie jesteśmy gotowi”. Tu działa ta sama zasada. Znajdując się w Japonii należy zacząć od podstaw budować swój światopogląd i relację ze światem. Co nie jest trudne bo poprzedni szybko runie. Praktycznie od samego początku należy się nastawić się na mobilność i otwartość w poznawaniu nowych ludzi. To wszystko.

R.P.: Rady dla kandydatów? Nie zrażajcie się trudnościami, one są tylko po to by was zniechęcić. Warto poświęcić trochę swojego czasu, bo lepszego programu dla studentów chyba nie ma. Dlatego próbujcie, i nie sądzcie, że tylko geniusze się dostają, bo naprawdę macie szansę. A przygoda w dalekiej Japonii jest warta świeczki. Powodzenia!

Serdecznie gratulujemy naszym stypendystom: Panu Przemysławowi Gacia i Robertowi Pytlikowi jak i pozostałej trójce szczęśliwców Pani Monice Grygiel, Jakubowi Rachwalskiemu, Michałowi Monit, którzy mieli okazję wyjechać do Japonii w roku akademickim 2009/2010 oraz uczestnikom programu z lat ubiegłych. Życzymy im powodzenia w karierze zawodowej i mamy nadzieję, że udział w Programie „Vulcanus in Japan” otworzy im drzwi do upragnionych firm i pozwoli na realizację swoich dalszych marzeń.

Karolina Andrzejewska

Dział Współpracy z Zagranicą

VULCANUS IN JAPAN
EU-JAPAN CENTRE
 for Industrial Cooperation
Stáže w Japonii

foto: P. Gacía

Roboty prezentowane w czasie targów RoboTech, Tokio

foto: P. Gacía

Gejsze przechadzające się po ulicach dzielnicy Gion, Kyoto

foto: P. Gacía

Widok na Torii świątyni na wyspie Miyajima

foto: P. Gacía

Widok na most wiszący Kappabashi, dolina Kamikochi

foto: P. Gacía

Park Yoyogi, Tokio

foto: P. Gacía

Dzielnica wieżowców Pudong w Szanghaju

foto: R. Pytlík

Shinjuku, jedna z najbardziej ruchliwych dzielnic w Tokio i na świecie

foto: R. Pytlík

Jedynie pozostałości po wybuchu bomby atomowej w Hiroszimie

Latin America and the Caribbean and the European Union Educational Engineering Exchange

studia w Ameryce Łacińskiej

Wenezuelski student w Krakowie

Europa w zasięgu ręki

Nicolas i Manuel na rynku w Krakowie

Stadion w San Cristóbal

Wieczne lato w Wenezueli

Wenezuela, Wenezuela...

Sieć „Magalhaes” i Program „Smile”

czyli Ameryka Łacińska na wyciągnięcie ręki

Uśmiechnij się, bo dzięki Programowi Wymiany SMILE, który proponuje studentom Akademii Górniczo-Hutniczej Dział Współpracy z Zagranicą masz już możliwość wyjazdu na studia do krajów Ameryki Łacińskiej. Program przypomina Erasmusa, z tą jednak różnicą, że o stypendium należy ubiegać się indywidualnie. Organizacja ALCUA, która wspiera program składa się z ministerstw edukacji 58 krajów europejskich oraz krajów Ameryki Łacińskiej, co niewątpliwie wpływa na jakość kształcenia na uniwersytetach należących do sieci „Magalhaes”. Jej głównym celem jest bowiem opracowanie wspólnego obszaru szkolnictwa wyższego dla Europy i Ameryki Łacińskiej jak i regularna ewaluacja wspomnianego wyżej programu wymiany. Koordynatorem Programu SMILE w Akademii Górniczo-Hutniczej jest profesor Zdzisław Papir z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki, który zachęca środowisko akademickie do czynnego angażowania się w poszerzanie współpracy z krajami Ameryki Łacińskiej oraz uczelniami Europejskimi w celu pozyskaniu środków z Unii Europejskiej: „Uzyskanie stypendium przez studenta oraz uzyskanie przez AGH środków do prowadzenia wymiany instytucjonalnej wymaga przede wszystkim dużej aktywności, a także dobrych kontaktów w Europie oraz w krajach Ameryki Łacińskiej. Nie stoi również nic na przeszkodzie, aby jednostki AGH ubiegały się we współpracy z innymi uniwersytetami europejskimi i Ameryki Łacińskiej o finansowanie przez Komisję Europejską” – wyjaśnia koordynator. Współpraca AGH z uczelniami w Ameryce Łacińskiej uczestniczącymi w Programie SMILE została nawiązana już 2 lata temu. Uczelnie wymieniają się swoimi doświadczeniami w zakresie szkolnictwa wyższego i mobilności studentów.

Od października 2010 mamy też przyjemność gościć pierwszych studentów z Ameryki Łacińskiej, którzy rozpoczęli studia w Akademii Górniczo-Hutniczej. Studenti z Wenezueli, Pan Manuel Alejandro Useche León oraz Nicolás Enrique Molina Poggioli, studiuje w AGH w ramach umowy z Universidad Simón Bolívar na Wydziałach: Inżynierii Materiałowej i Ceramiki oraz Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska. Ich opiekunowie to odpowiednio profesor Jadwiga Jarzyna z Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska i profesor Robert Filipek, Prodziekan Wydziału ds. Współpracy i Rozwoju na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki z naszymi

gośćmi z Ameryki Łacińskiej rozmawiamy o specyfice programu, podobieństwach w zakresie szkolnictwa jak i różnicach kulturowych pomiędzy oboma krajami.

Karolina Andrzejewska: Jesteście pierwszymi studentami z Ameryki Łacińskiej, którzy rozpoczęli studia w Akademii Górniczo-Hutniczej w ramach Programu Wymiany SMILE. Dlaczego AGH? Dlaczego SMILE?

Manuel: Akademia Górniczo-Hutnicza była dla mnie najlepszym z możliwych wyborów, głównie z powodu oferty przedmiotów, gdyż program studiów oferowany przez AGH był kompatybilny z profilem studiów odbywanych w Universidad Simon Bolivar. Poza tym Polska jest krajem, który od zawsze uważałem za interesujący, choćby nawet ze względu na swoje położenie geograficzne, należy ona do Europy Wschodniej, a jej kultura jest tak różna od tej w Wenezueli. Chciałem również spróbować swoich sił w nauce języka polskiego. Dlaczego nie!

Nicolas: Przede wszystkim dlatego, że proponowany mi program studiów był zgodny z kierunkiem, który studiuje w Wenezueli, a jest to Inżynieria Materiałowa: Ceramika i Metale. Istotny jest też fakt, iż AGH mieści się w rankingu 16 najlepszych uniwersytetów Europy Wschodniej i czynnie angażuje się w wiele projektów badawczych. Dysponuje również sprzętem laboratoryjnym na wysokim poziomie, jak również wieloma innymi udogodnieniami. Po drugie lista wykładów, które zostały mi zaproponowane są zgodne z tymi, które jestem zobowiązany odbyć, aby uzyskać dyplom magistra inżyniera z zakresu Inżynierii Materiałowej. Aplikowałem o udział w Programie SMILE ponieważ wierzę, że aby stać się w pełni wykwalifikowanym specjalistą należy szukać innych źródeł wiedzy poza tymi, z których się korzysta na co dzień.

K.A.: Czy Program Waszych studiów jest faktycznie kompatybilny z profilem studiów, które odbywacie w Wenezueli?

Manuel: Tak. W zasadzie przedmioty, które studiuje w AGH są bardzo zbliżone programowo do tych, które oferuje Uniwersytet Simon Bolivar w Wenezueli, różnice sprowadzają się głównie do metodyki nauczania, co sprawia, że studiowanie ich jest bardzo interesujące.

Nicolas: Niezupełnie, jednak program jest kompatybilny z większością przedmiotów.

K.A.: Jakie są Wasze odczucia związane z Krakowem i środowiskiem akademickim w AGH?

Manuel: Nasze pierwsze tygodnie były wspaniałe. Kraków jest pięknym miastem, różniącym się jednak znacznie od tych w Ameryce Łacińskiej. Jego historia, zabytki, kościoły – to wszystko wpływa na jego wyjątkowość. Ludzie w Akademii Górniczo-Hutniczej od początku mojego pobytu byli dla mnie wyjątkowo mili i uprzejmi. Profesorowie, studenci, oraz mieszkańcy Krakowa w każdej sytuacji starają się służyć pomocą. Z takim życzliwym podejściem nie wszędzie na świecie można się spotkać.

Nicolas: Kraków jest niesamowitym miastem. Już pierwszego dnia byłem pod ogromnym wrażeniem tego miejsca. Ludzie są bardzo mili i gościnni. Są też zawsze otwarci i gotowi do pomocy. Zostałem też miło zaskoczony sytuacją, w której ludzie nie znając angielskiego pokonują barierę językową starając się pomóc. Jest to wielkie błogosławieństwo, gdyż jak zapewne wiecie język polski nie należy do najłatwiejszych.

K.A.: Czy zauważyliście jakąś różnicę pomiędzy systemem nauczania w naszym kraju, a tym w Ameryce Łacińskiej. Jakie różnice kulturowe udało się Wam zaobserwować?

Manuel: Oczywiście, jest wiele różnic. Jedną z nich wydają się być tempo życia, w Krakowie jest ono znacznie wolniejsze niż w Wenezueli. Wszystko wydaje się być też odpowiednio zorganizowane. Jest to miasto o bogatych tradycjach. Już w samej Ameryce Łacińskiej można zaobserwować wiele różnic dotyczących przykładowo systemu edukacji. Największą jednak różnicą, jaką udało mi się dostrzec, pomiędzy moim krajem ojczystym a Polską jest jednak wiek w jakim rozpoczyna się studia w Ameryce Łacińskiej, a mianowicie 17 rok życia.

Nicolas: Powiedziałbym, że możemy raczej mówić o jednej znaczącej różnicy. Polacy mają respekt do tego co wydaje się być obce, są też bardziej serio.

K.A.: Zwyczajnie, kuchnia i codzienność jest tak różna od tej w Ameryce Łacińskiej. Jak dajecie sobie radę z asymilacją?

Manuel: Jednym z najważniejszych aspektów związanych z przyjazdem do Polski jest znajomość jej kultury. To prawda, że jest różna od tej w Wenezueli, ale jest to dla mnie jednak wzbogacające doświadczenie, cieszę się, że mam szansę tu miesz-

kać. Krok po kroku dostosowujemy się do Polskiej kuchni i polskich zwyczajów. Jak dotąd nie mieliśmy z tym problemów.

Nicolas: W Wenezueli mieszkam w domu, nie w akademiku, więc różnica jest dla mnie odczuwalna. Co tyczy się natomiast kuchni, miałem okazję spróbować ruskich pierogów, zapiekanek i barszczu. Muszę przyznać, że wszystko mi smakowało, poza tym kuchnia nie różni się znacznie od tej w Ameryce Łacińskiej.

K.A.: Jakich wskazówek udzielilibyście studentom AGH chętnym do wzięcia udziału w Programie SMILE?

Manuel: Powiem bez cienia wątpliwości, że może to być dla nich doskonale doświadczenie, ponieważ zarówno program

studiów jak i badań dopasowany jest ściśle do potrzeb każdego kraju, tak aby każdy mógł spojrzeć z innej perspektywy na swoją zawodową przyszłość. Ameryka Łacińska, a w szczególności Wenezuela jest miejscem o niesamowitym uroku. Ludzie są uprzejmi, utalentowani i gościnni, dlatego każdy uczestnik wymiany na pewno zdobędzie rzetelną wiedzę i niezbędne doświadczenie.

Nicolas: Powiedziałbym – nie obawiajcie się bariery językowej i różnic kulturowych, udział w wymianie przewyższy wasze oczekiwania i pozytywnie was zaskoczy. Jeśli pojedziecie do Wenezueli nie będą wam potrzebne kurtki zimowe i ciepłe ubrania ponieważ panuje tam wieczne lato!

K.A.: Jaki wpływ mają Waszym zdaniem programy wymiany stypendialnej na życie młodego człowieka?

Manuel: Udział w wymianie pozwala na uzupełnienie swojej wiedzy, poznanie nowych kultur i ludzi. To wszystko wpływa na osobisty i zawodowy rozwój człowieka.

Nicolas: We wszystkich, którzy nie doświadczyli jeszcze udziału w wymianie studenckiej zostawi to ślad na całe życie, a tym samym zmieni ich sposób myślenia i postrzegania świata i ludzi. Zdecydowanie będzie to Wasza najwspanialsza przygoda w życiu!

☞ Tekst i tłumaczenie
Karolina Andrzejewska
Dział Współpracy z Zagranicą

Młodzi energetycy AGH pod szczytami

Studenci „zamawiani” z kierunku Energetyka na Wydziale Energetyki i Paliw prosto ze stażu w Instytucie Problemów Jądrowych im. A. Sołtana w Świerku, udali się do Zakopanego na 3-dniową XXIX Konferencję z cyklu Zagadnienia surowców energetycznych i energii w gospodarce krajowej pt. „Surowce-Energia-Klimat” pod patronatem Komitetu Problemów Energetyki PAN.

Uroczyste otwarcie konferencji odbyło się 11 października 2010 w bardzo miłej i przyjaznej atmosferze. Pierwsze dwa dni poświęcone były prezentacjom referatów i dyskusjom, natomiast ostatniego dnia zjazdu odbyła się sesja posterowa. Tematyka wystąpień dotyczyła energetyki odnawialnej, energetyki opartej na węglu ka-

miennym i brunatnym, a także energetyki jądrowej. Pomędzy poszczególnymi sesjami sporo czasu przeznaczano na dyskusję i wyrażenie własnych poglądów. Dochodziło do spór, a nawet ostrej wymiany zdań co tylko uczyniło konferencję jeszcze ciekawszą. Naszą uwagę zwróciły w szczególności referaty autorstwa: S. Chwaszczewskiego „Perspektywy wykorzystania toru jako paliwa dla reaktorów energetycznych”, Z. Kasztelewicza oraz M. Zajączkowskiego „Wpływ działalności górnictwa węgla brunatnego na otoczenie”, B. Barchańskiego „A jednak węgiel to terazniejszość i przyszłość energetyki”, a także M. Dudy „Konkurencyjność perspektywicznych technologii wytwarzania energii elektrycznej”.

Wieczór został uświetniony występem kabaretu „Babeczki z rodzyńkiem”, przy którym wszyscy bardzo dobrze się bawili, także wykonawcy, którzy w kilku sytuacjach sami nie mogli powstrzymać się od śmiechu.

W ostatnim dniu odbyła się sesja posterowa, na której przedstawiliśmy dwa posterki: „Na szlaku odnawialnych źródeł energii w Małopolsce” autorstwa E. Łaszyńskiej, A. Kępki, J. Kolarza, M. Michniaka oraz „Gdy rozum śpi, budzą się demony – energetyka jądrowa” autorstwa I. Wądrzyk, B. Woszczek, J. Bratek, R. Polepszyca, które cieszyły się zainteresowaniem uczestników.

Jesteśmy wdzięczni prodziekanom naszego wydziału oraz prof. Eugeniuszowi Mokrzyckiemu z PAN za możliwość uczestniczenia w konferencji gdyż aktywne uczestnictwo w konferencji wzbogaciło naszą wiedzę z zakresu problematyki energetycznej oraz doświadczenie, związane także z pierwszymi przygotowanymi posterami oraz samodzielnym „występem” na poważnej konferencji. To kolejne ważne dla nas doświadczenie, które uzyskujemy dzięki uczestnictwu w programie studia na kierunku zamawianym. Jesteśmy przekonani, że dzięki takim wyjazdom podnosimy nasz poziom wiedzy i umiejętności w ramach studiów w AGH. Jesteśmy także pewni, że zaprocentuje to w naszym późniejszym życiu dlatego tym bardziej jesteśmy wdzięczni wszystkim osobom, które umożliwiły nam uczestnictwo w zarówno w stażu w IPJ, konferencji jak i następnym atrakcyjnych zadaniach w ramach programu studiów na kierunku zamawianym Energetyka.

☞ Ewa Łaszyńska, Jan Kolarz,
Marcin Michniak

Kalendarium rektorskie

15 października 2010

- Podpisanie aneksu do umowy w sprawie wymiany studentów i doktorantów oraz wspólnego dyplomowania pomiędzy AGH a Shibaura Institute of Technology.
- Spotkanie robocze z przedstawicielami firmy ABB Sp. z o.o. w sprawie kontynuowania w AGH programu stypendialnego Fundacji ABB im. Jürgena Dormanna dla Wspierania Edukacji na Kierunkach Technicznych.

18 października 2010

- Spotkanie organizacyjne studentów i przedstawicieli wszystkich uczelni biorących udział w przygotowaniach do Dni Jana Pawła II 2010.
- Seminarium Polskiego Towarzystwa Materiałoznawczego.
- Seminarium Polsko-Japońskim zorganizowane wspólnie z Hokkaido University w Sapporo.
- Spotkanie z Prezesem Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej prof. Maciejem Żyliczem.
- Podpisanie porozumienia o współpracy z Polimex-Mostostal.

19 października 2010

- Wizyta w AGH prof. Bartosza A. Grzybowskiemu z Northwestern University z USA.
- Zebranie Komisji Energetyki Jądrowej Rady do spraw Atomistyki PAA poświęcone kształceniu i badaniom naukowym w zakresie inżynierii jądrowej AGH.
- Konferencja prasowa oraz wykład inauguracyjny uruchomienie bezpłatnego programu adaptacyjnego „Adapter”, skierowanego do studentów rozpoczynającym naukę w AGH, realizowanego we współpracy ze specjalistami z Ośrodka Terapii Poznawczo-Behawioralnej MENSANA.

20 października 2010

- Dzień Otwarty Saint-Gobain w AGH.

21–23 października 2010

- Konferencja Prorektorów ds. Studenckich i Kształcenia Polskich Uczelni Technicznych, zorganizowana przez Politechnikę Łódzką, poświęcona wprowadzeniu Krajowych Ram Kwalifikacji.
- Posiedzenie Komisji Akredytacyjnej Polskich Uczelni Technicznych.

20-24 października 2010

- Konferencja European University Association (EUA) w Palermo we Włoszech.
- Wizyta delegacji z Universidad Panamericana w Meksyku oraz podpisanie aneksu do umowy w sprawie współpracy w dziedzinie inżynierii biomedycznej.
- Konferencja European Universities Association (Palermo-Włochy).

21 października 2010

- Posiedzenie plenarne Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego w Warszawie.

22 października 2010

- Jubileusz 65-lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

24 października 2010

- XV Seminarium Studenckiego Ruchu Naukowego poświęcone m.in. sprawom nowych wyzwań i możliwości jakie dają granty rektorskie dla kół naukowych.

25 października 2010

- Posiedzenie Rady Fundacji „Panteon Narodowy”.

- Dni Otwarte CYFRONETU.

26 października 2010

- Wizyta u Metropolity Krakowskiego ks. Stanisława Kardynała Dziwisza.

27 października 2010

- Posiedzenie Zespołu Naukowo-Przemysłowego przy Radzie Uzbrojenia MON w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie.
- Podpisanie „Porozumienia” dotyczącego współpracy na rzecz osób niepełnosprawnych studiujących na krakowskich uczelniach przez rektorów krakowskich uczelni: Akademii Górniczo-Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie, Politechniki Krakowskiej im. T. Kościuszki, Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie.

28 października 2010

- Międzynarodowe Warsztaty „Innovation cross-universities network for development of partnership with enterprises” z udziałem rektorów i prorektorów z krajów byłego Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii oraz Szwecji.
- Wizyta delegacji z Western Michigan University, USA w celu omówienia współpracy w zakresie wymiany studentów.
- Posiedzenie Grupy Roboczej projektu „Perspektywa Technologiczna Kraków-Małopolska 2020”, w KPT, Kraków.
- Spotkanie z firmą Think Poland Sp. z o. o. w celu nawiązania ewentualnej współpracy dotyczącej rekrutacji studentów i doktorantów spoza granic Polski na studia w AGH.

29 października 2010

- Posiedzenie Rady Nadzorczej spółki InnoAGH.
- Posiedzenie Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa.

3–5 listopada 2010

- Zgromadzenie Plenarne Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich w Uniwersytecie Szczecińskim.
- Dni Jana Pawła II.

3 listopada 2010

- Studencka sesja naukowa pt. „Wolność i jej konsekwencje”, w trakcie której studenci małopolskich uczelni zaprezentowali swoje przemyślenia na temat różnych aspektów wolności.
- Spektakl teatralny przygotowany przez Państwową Wyższą Szkołę Teatralną w Krakowie „Zniewolenie” - pokaz studentów na podstarwie tekstów F. Dostojewskiego, I. Bergmana, J. Littella i Jana Pawła II.
- Koncert gospelowej rewelacji Trzecia Godzina Dnia w Klubie Studio na Miasteczku Studenckim AGH.
- Posiedzenie Komitetu Monitorującego dla Krajowego Punktu Kontaktowego, Warszawa.
- Posiedzenie Sekcji Nauk Matematycznych, Fizycznych, Chemicznych i Nauk o Ziemi CK, Warszawa.

4 listopada 2010

- Sesja naukowa „Wolność w nauczaniu Jana Pawła II” organizowana w AGH.
- Koncert oratoryjny „Stworzenie świata” J. Haydna przygotowany przez Akademię Muzyczną w Krakowie.
- Spotkanie pt. „Górnictwo morskie i przewozy LNP w kształceniu i ekspansji gospodarczej Polski” w Akademii Morskiej w Szczecinie.
- Międzynarodowa Konferencja pt. „Problemy ratowania dziedzictwa kultury materialnej zabytkowych kopalń państw Unii Europejskiej”, zorganizowana w Kopalni Soli w Wieliczce.

5 listopada 2010

- Msza Św. W Katedrze Wawelskiej i rozstrzygnięcie konkursu literackiego dla studentów.

- VI edycja Targów Pracy AGH.
- Uroczysta inauguracja budowy Małopolskiego Parku Technologii Informatycznych.

7 listopada 2010

- Spotkanie z publicystą Szymonem Hołownią.

8 listopada 2010

- Uroczyste posiedzenie Senatu z okazji nadania tytułu doktora honoris causa prof. Zdzisławowi Bieniawskiemu.
- Debata rektorska poświęcona wyzwaniom stojącym przed Krakowem w najbliższej dekadzie zorganizowana przez redakcję „Dziennika Polskiego”.

- Spotkanie koordynatorów CC Poland Plus w ramach współpracy KIC InnoEnergy.

9 listopada 2010

- Posiedzenie Komitetu Górnictwa PAN.

10 listopada 2010

- Spotkanie z rektorem Universidad de Guanajuato z Meksyku prof. Arturo Lara oraz podpisanie aneksu do umowy o współpracy.
- Spotkanie Komitetu Sterującego – KIC Węzeł Wiedzy i Innowacji. Zrównoważona Energia – Frankfurt.

Absolwenci AGH w mediach

Polska Gazeta Wrocławska 18.10.2010

Krzysztof Gablankowski został nowym dyrektorem naczelnym fabryki firmy Bombardier we Wrocławiu. Wcześniej przez ponad 10 lat pracował w firmie Valeo m.in. jako dyrektor handlowy i dyrektor projektów. Ostatnio był dyrektorem generalnym jednostki polskiej w General Electric Aviation. Ukończył inżynierię materiałową w AGH. Prywatnie – miłośnik nart i roweru.

Dziennik Polski 19.10.2010

Podczas uroczystej sesji Rady Miasta Krakowa wręczono nagrody naukowe im. Mikołaja Kopernika, ufundowane przez miasto, a przyznawane co pięć lat przez Polską Akademię Umiejętności. W tegorocznej 4. edycji nagród w dziedzinie Geofizyki wyróżniony został prof. **Zbigniew Fajkiewicz** z AGH za pracę *Grawimetria stosowana*.

Dziennik Polski 23.10.2010

Prawie dwieście osób wzięło udział w krakowskich obchodach **65-lecia Stowarzyszenia Wychowanków** Akademii Górniczo-Hutniczej. Jubileusz odbywa się pod patronatem Rektora AGH prof. Antoniego Tajdusia. Uczelniana aula wypełniła się do ostatniego miejsca byłymi studentami AGH, którzy przybyli do Krakowa z całego kraju, by spotkać się ze swoją Alma Mater. Wśród gości byli zasłużeni naukowcy, byli dyrektorzy kopalń i przedsiębiorstw przemysłowych, wybitni inżynierowie, widać było górnicze mundury. Obchody rozpoczęły się mszą św. odprawioną w kolegiacie akademickiej św. Anny. Następnie odbyła się konferencja „Rola Stowarzyszenia Wychowanków w integracji uczelni z wychowanekami i przemysłem”, na której o działalności SW mówili absolwenci i pracownicy AGH, a całość zakończyła się spotkaniem koleżeńskim. Na kolejne spotkanie jubileuszowe stowarzyszenie zaprasza zgodnie z tradycją za pięć lat.

Echo dnia 29.10.2010

Tadeusz Gospodarczyk z wykształcenia jest magistrem inżynierem Budownictwa, absolwentem Akademii Górniczo-Hutniczej. Zawodowo prezes spółki prawa handlowego i dziennikarz radiowy, społecznie – animator kultury, wychowawca młodzieży, członek wielu stowarzyszeń sportowych i społecznych, a przede wszystkim zapalony żeglarz: kapitan jachtowy, sędzia regatowy, marynista, założyciel i prezes tarnobrzegskiego Jacht Klubu „Kotwica”, członek Komisji Żeglarskiego Śródlądowego Polskiego Związku Żeglarskiego, pomysłodawca i dyrektor Festiwalu Piosenki Żeglarskiej „Nowy Brzeg-Nowa Fala”. Będzie kandydował na prezydenta Tarnobrzega.

Tygodnik Solidarność 9.11.2010

Bogdan Biś został pierwszym zastępcą przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „S”. Ma 48 lat. Dotychczas pełnił funkcję przewodniczącego ZR Śląsko-Dąbrowskiego i sekretarza regionu. Przez blisko 20 lat pracował jako pracownik fizyczny w kopalni. Od 2006 roku pracuje w Regionie Śląsko-Dąbrowskim. W 2008 roku obronił dyplom inżyniera w Akademii Górniczo-Hutniczej.

Dziennik Polski 12.11.2010

Gaudeamus igitur Stowarzyszenia Limanowskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku zabrzmiał po raz pierwszy, otwierając jego działalność w tym regionie. Patronat naukowy objął Rektor AGH prof. Antoni Tajduś, pochodzący z Limanowszczyzny. Uroczysta inauguracja rozpoczęła się mszą świętą. Później w sali starostwa, Rektor AGH wygłosił wykład inauguracyjny pt. „Niespokojna Ziemia”.

Super Nowości 12.11.2010

Wśród kandydatów na prezydenta Rzeszowa jest **Wiesław Walat** absolwent AGH. W latach 1999–2002 był wiceprezydentem Rzeszowa. Odpowiadał za miejskie inwestycje. Jest on zwolennikiem strefy płatnego parkowania i wyłączenia z ruchu kołowego rzeszowskiej starówki. Uważa, że w mieście powinny pojawić się trzy nowe mosty zrealizowane np. z funduszy unijnych. Kandydat na prezydenta „Rzeszowian Razem” obecnie pracuje na samodzielnym stanowisku ds. inwestycji w firmie Eko-Top.

Nowa Trybuna Opolska 15.11.2010

Wielki sukces wynalazku **Jerzego Sznerskiego** – złoty medal targów w Norymberdze dla metody ograniczania zużycia koksu w odlewnictwie. Pokonał 779 innych wynalazków. Jurorzy oceniali nowatorstwo pomysłu i możliwość praktycznego wykorzystania wynalazku w przemyśle. „Nie zapomnę tej chwili do końca życia” – opowiada z dumą wynalazca z Nysy. – „Potężna hala wystawców i gości. I spiker, który przez mikrofony czyta moje nazwisko”. Jerzy Sznerski jest odlewnikiem w trzecim pokoleniu, tak jak jego dziadek i ojciec. Studiował w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, a potem w Niemczech. Od 1995 roku mieszka w Nysie. Był związany z nieistniejącą już odlewnią.

Rzeczpospolita 15.11.2010

Firmy w czasach kłopotów gospodarczych stanowiska prezesów coraz częściej obsadzają absolwentami szkół technicznych. Ponad połowa szefów dużych polskich spółek ma dyplom politechniki. Jednak większość z nich uzupełnia potem wiedzę na studiach i kursach biznesowych. Podobnie jest w większości rozwiniętych krajów. Tradycyjnie kuźniami prezesów dużych polskich firm są Politechnika Warszawska, **Akademia Górniczo-Hutnicza**, oraz Politechnika Śląska. Dyplom jednej z tych uczelni ma co czwarty z prezesów 335 firm, które odpowiedziały na ankietę.

✉ Oprac. Małgorzata Krokoszyńska

Media o AGH

AGH rozpoczęła 92. rok akademicki. Z protestem

Gazeta.pl 4.10.2010

Na uroczystej inauguracji roku akademickiego rektor podkreślał mocne strony AGH. – Od lat uczelnia wielokrotnie przekracza wymagania formalne, by zmienić swoją nazwę na uniwersytet. Jednak AGH to marka uznana w kraju i na świecie, postrzegana jako nowoczesny uniwersytet techniczny z bogatą tradycją intensywnej współpracy z przemysłem, któremu zawdzięcza swoje powstanie i dzięki któremu nieustannie się rozwija – podkreślił podczas przemówienia prof. Antoni Tajduś, rektor AGH. Rektor zaznaczył, że w ubiegłym roku uczelni udało się pozyskać około 640 mln zł na inwestycje, które mają jeszcze podnieść jakość kształcenia. Kampus uczelni stał się wielkim placem budowy, powstają nowe budynki, które w przyszłości pozwolą na rozwinięcie aktywności jednostek oraz rozwiązywanie problemów lokalnych akademii. W sumie nowy rok akademicki rozpoczęło w poniedziałek w AGH ponad 35 tysięcy studentów kształcących się na 15 wydziałach i w jednej szkole międzywydziałowej w ramach 33 kierunków studiów i ponad 170 dostępnych specjalnościach. Podczas tegorocznej rekrutacji największą popularnością cieszyły się: budownictwo, geodezja i kartografia, kulturoznawstwo, socjologia oraz mniej znane kierunki, jak inżynieria akustyczna, inżynieria biomedyczna, zarządzanie oraz turystyka i rekreacja.

Władze uczelni ogromnej popularności kierunków technicznych upatrują w obowiązkowej matematyce na maturze i marce uczelni. Zainteresowanie studiami na AGH nie dziwi prof. Jerzego Lisa z AGH, prorektora ds. rozwoju uczelni. – Szybko reagujemy na potrzeby rynku, współpracujemy z firmami, które zatrudniają naszych studentów jeszcze w trakcie nauki, na zajęcia wprowadzamy praktyków. To daje dobre efekty – podkreśla prof. Lis. I tym razem, jak w piątek, podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego na Uniwersytecie Jagiellońskim nie obyło się bez incydentów. Przed budynkiem głównym AGH pikietowało kilkunastu związkowców z AGH i Uniwersytetu Jagiellońskiego.

640 mln zł na rozwój AGH

Dziennik Polski 5.10.2010

Akademia Górniczo-Hutnicza zainaugurowała wczoraj 92. rok akademicki. – Za nami czas pełen wysiłków, przed nami nowe wyzwania – zaznaczył prof. Antoni Tajduś, rektor uczelni.

Naukę rozpoczęło ponad 35 tysięcy studentów na 15 wydziałach i w jednej szkole międzywydziałowej w ramach 33 kierunków studiów i na ponad 170 specjalnościach. O przyjęcie na uczelnię starało się podczas tegorocznej rekrutacji ponad 25 tys. kandydatów. Na pierwszy rok zostało przyjętych około 10,5 tys. osób. – Akademia to jedna z najlepszych uczelni technicznych w kraju. Od lat wielokrotnie przekracza wymagania formalne, by zmienić swoją nazwę na uniwersytet. Jednak AGH to marka uznana w kraju i na świecie, postrzegana jako nowoczesny uniwersytet techniczny z bogatą tradycją intensywnej współpracy z przemysłem, któremu zawdzięcza swoje powstanie i dzięki któremu nieustannie się rozwija – zaznaczył prof. Antoni Tajduś w przemówieniu inauguracyjnym. Dodał również, że mijający rok akademicki należy uznać za dobry dla AGH. Uroczystość była okazją do podsumowań osiągnięć i przedstawienia planów na przyszłość. W roku akademickim 2009/2010 AGH rozpoczęła wiele inwestycji. – Kampus uczelni stał się wielkim placem budowy. Na naszych oczach błyskawicznie powstają nowe budynki. Pozwolą one w przyszłości na rozwinięcie aktywności jednostek oraz rozwiązywanie problemów lokalnych – podkreślił rektor AGH. Powstaje m.in. Centrum Informatyki, Centrum Ceramiki, Akademickie Centrum Materiałów i Nanotechnologii oraz Multimedialne Centrum Językowe dla stu-

dentów kierunków technicznych. Uczelnia w ostatnich latach zdobyła środki unijne na realizację różnych, kluczowych przedsięwzięć. Ogółem na inwestycje budowlane i aparaturowe pozyskała z różnych źródeł około 640 mln zł. – Mocną stroną naszej uczelni pozostaje działalność naukowo-badawcza – podkreślał wczoraj prof. Antoni Tajduś. – O naszej aktywności świadczy fakt, że przychody z działalności naukowo-badawczej stanowią ponad 40 procent wszystkich środków finansowych uczelni i stale rosną – dodał.

AGH zgarnia unijne pieniądze

Polska Gazeta Krakowska 7.10.2010

Akademia Górniczo-Hutnicza, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Rolniczy oraz m. in. małopolska policja i straż pożarna dostaną unijne pieniądze na inwestycje. Dziś marszałek małopolski Marek Nawara podpisze wstępne umowy na dofinansowanie. AGH dostanie pieniądze na dwie inwestycje. Uczelnia przeznaczy ponad 62 mln zł na budowę kompleksu budynków przy ul. Czarnowiejskiej. Powstaną tam laboratoria wyposażone w nowoczesny sprzęt, które posłużą naukowcom do prowadzenia badań w ramach unijnego projektu naukowo-badawczego. – Nasza uczelnia w ramach tego projektu zajmuje się przede wszystkim czystymi technologiami węglowymi – mówi Bartosz Dembiński, rzecznik AGH. Naukowcy z Akademii będą pracować nad tym, jak zmniejszyć emisję dwutlenku węgla. Na swój drugi projekt – budowę hali maszyn, uczelnia dostanie ponad 8,2 mln zł.

Wyciąganie gazu z węgla

Gość Niedzielny 8.10.2010

Krakowska Akademia Górniczo-Hutnicza opracuje technologię zgazowania węgla dla potrzeb energetyki. W Polsce węgiel mamy, a gazu nam brakuje. Trudno zrozumieć, dlaczego dopiero teraz zabieramy się za dopracowanie odpowiednich technologii. Polska ma jedno z największych złóż węgla na świecie. Jego spalanie jest jednak kosztowne ekologicznie. Głębsze pokłady powodują, że polski węgiel jest coraz droższy w wydobyciu. A gdyby go zgazowywać pod ziemią, nie wyciągając na powierzchnię? Wyzwań jest wiele. Kilka dni temu w krakowskiej AGH zainaugurowano projekt badawczy, w ramach którego ma zostać opracowana technologia zgazowania węgla „dla wysokiej efektywnej produkcji paliw i energii elektrycznej”. Wartość całego projektu wynosi 89 mln zł, z czego 80 mln pochodzi z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, a 9 mln zł od partnerów przemysłowych. Krakowska uczelnia jest koordynatorem projektu (przewidzianego na 5 lat), a w skład konsorcjum odpowiedzialnego za jego realizację wchodzi ośrodki naukowe i centra badawcze z całego kraju. Jednym z badanych scenariuszy będzie przygotowanie pilotażowej instalacji służącej do podziemnego zgazowania węgla. Powstanie ona w Kopalni Węgla Kamiennego „Wieczorek”.

Indeks, czyli siła tradycji

Dziennik Polski 8.10.2010

Uczelnia niechętnie pozbywają się papierowych indeksów. W Krakowie zrobiła to na razie tylko jedna szkoła wyższa.

Do wprowadzenia e-indeksów przygotowuje się natomiast Akademia Górniczo-Hutnicza. – Uważnie przyglądamy się tym rozwiązaniom – przyznaje Bartosz Dembiński, rzecznik uczelni. – Z technicznego punktu widzenia jesteśmy gotowi, ale to długotrwały proces, wymagającym in. zmiany regulaminu studiów oraz szczegółowych testów związanych z bezpieczeństwem danych. W związku z tym na pewno nie wprowadzimy e-indeksów wcześniej niż w przyszłym roku akademickim. Tymczasem papierowe indeksy to już rzadkość w europejskich uczelniach. Oprócz Polski funkcjonują jeszcze tylko na Białorusi, Ukrainie, w Czechach i na Słowacji. W Szwecji zniknęły niemal 30 lat temu.

Naukowcy z AGH piszą podręczniki dla Cambridge

Polska Gazeta Krakowska 8.10.2010

Naukowcy z krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej piszą podręczniki z matematyki dla jednego z najbardziej prestiżowych wydawnictw na świecie – Cambridge University Press, związane go z brytyjskim Uniwersytetem Cambridge. Przygotowują kompendium wiedzy dla matematyków i bankierów. Seria 10 książek dotyczyć będzie zagadnień matematyki finansowej. Jednym z trzech edytorów jest prof. Marek Capiński, dziekan Wydziału Matematyki Stosowanej AGH. Wśród autorów przeważają naukowcy z krakowskiej Akademii, nad serią pracuje w sumie siedmiu pracowników uczelni. Napisane przez nich książki będą służyć studentom, młodym naukowcom, pracownikom banków i finansistom. Matematyka finansowa jest im potrzebna w codziennej pracy.

– Jedną z książek będzie na przykład traktować o różnych metodach, jakimi banki mogą prześwietlać firmy, by ocenić, czy warto im udzielić kredytu czy nie – tłumaczy prof. Capiński. W przyszłym roku ukaże się pięć książek, w roku 2012 – kolejnych pięć. Naukowcy piszą podręczniki po angielsku. Na razie nie ma planów przetłumaczenia ich na język polski. Pojawiła się za to oferta z... Chin. – Chińczycy chcieli wydać nasze książki w swoim języku, ale nie ulegliśmy – opowiada Marek Capiński. Dlaczego? – Podręczniki z zakresu matematyki finansowej powinny być czytane po angielsku, bo to jest język tej dziedziny wiedzy – wyjaśnia naukowiec.

Chińczycy tropią Blehaczka

Gazeta.pl 11.10.2010

Kilkunastoosobowe grupy Chińczyków rozpoczęły właśnie naukę na Akademii Muzycznych w Bydgoszczy, Poznaniu, Krakowie i Łodzi. Wcześniej delegacje uczelni organizowały kilkuniedniowe egzaminy wstępne w Chinach. I wybierały najlepszych.

Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie ma już 89 obcokrajowców spoza Europy – nie tylko z Chin, ale także z Peru, Mongolii, Ekwadoru i Kamerunu. Płacą za studia rocznie od 2 do 8 tys. euro. Co roku AGH otrzymuje aż 500 zapytań od chętnych z zagranicy. – Zamierzamy przyjmować ich więcej – mówi Bartosz Dembiński, rzecznik prasowy uczelni. – Dlatego pojawiają się na targach edukacyjnych w krajach spoza Europy – m.in. w Arabii Saudyjskiej. – Uczelnie, aby się utrzymać, będą zmuszone do poszukiwania dodatkowych form pozyskiwania studentów – mówi Bartosz Loba, rzecznik Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. – Bardzo dobrze, że już teraz przygotowują się do tego trudnego okresu. Wszelkie sposoby pozyskiwania studentów z zagranicy z zachowaniem odpowiednich standardów jakości w rekrutacji są właściwe. Polskie uczelnie już wiedzą, że najłatwiej jest przyciągnąć właśnie Chińczyków. Co roku dwa miliony z nich kończy tamtejsze szkoły średnie, ale dla około 750 tys. brakuje miejsc na studiach. Prof. Zbigniew Kąkol, prorektor ds. kształcenia z krakowskiej AGH, chwali zainteresowanie polskich uczelni chińskimi studentami: – I to wcale nie dlatego, że to recepta na niź, bo w to nie wierzę. O wiele ważniejsze jest, że wykształcimy u nas obywateli egzotycznych, rozwijających się krajów i w przyszłości będziemy mieć w nich swoich ambasadorów, i rynek odbioru nowych technologii.

Studiowanie łatwiejsze

Dziennik Polski 20.10.2010

Akademia Górniczo-Hutnicza uruchamia nowatorski program, który pomoże studentom rozpoczynającym naukę zaadaptować się do nowego środowiska.

Jedynie 16 procent studentów Akademii Górniczo-Hutniczej pochodzi z Krakowa. Resztę stanowią przyjezdni, dla których rozpoczęcie studiów w obcym mieście – jak zaznaczył wczoraj prof. Zbigniew Kąkol, prorektor AGH – oznacza nowy styl pracy i bycia oraz wzięcie odpowiedzialności za samego siebie. Z obser-

wacji uczelni wynika, że w ostatnich latach nasiliły się problemy adaptacyjne młodych ludzi.

– Około 30 proc. studentów nie kończy pierwszego roku nauki. I to nie dlatego, że są mniej zdolni niż ich koledzy. Bardzo często dzieje się tak dlatego, że nie potrafią się uczyć i gospodarować wolnym czasem – podkreślił prof. Kąkol.

Odpowiedzią na potrzeby młodych ludzi ma być bezpłatny program „Adapter”, realizowany przez uczelnię we współpracy z Ośrodkiem Terapii Poznawczo-Behawioralnej Mensana. Skierowany jest on do studentów I roku, ale mogą z niego skorzystać także starsze roczniki. Celem programu ma być m.in. nauka radzenia sobie ze stresem oraz poprawa jakości życia.

Skalę problemów adaptacyjnych pokaże badanie, które Mensana przeprowadziła na początku roku akademickiego wśród 5 tysięcy studentów I roku. Wyniki będą znane pod koniec pierwszego semestru. Na AGH, na pierwszym roku studiuje około 10 tysięcy osób.

Terapeuci pomogą nowym studentom

Polska Gazeta Krakowska 20.10.2010

Od listopada na Akademii Górniczo-Hutniczej ruszy Program „Adapter”, który ma pomóc studentom pierwszego roku zaadaptować się w nowej rzeczywistości. Ten autorski program stworzony wspólnie z psychologami z Ośrodka Terapii Poznawczo-Behawioralnej Mensana, ma być odpowiedzią władz uczelni na rosnącą liczbę studentów, którzy rezygnują ze studiów, bo nie potrafią się odnaleźć na studiach. Według danych AGH, co roku prawie 30 proc. studentów nie kończy I roku studiów ze względu na brak umiejętności zaadaptowania się w nowej, uczelnianej rzeczywistości. – To jest duży problem dla uczelni. Często widzimy, że osoby niezwykle zdolne, nawet olimpijczycy, nie odnajdują się w nowej sytuacji. Nie mają już parasola ochronnego od rodziców, sami muszą brać odpowiedzialność za swoje czyny, a to stanowi dla nich nowość. Wtedy pojawiają się problemy z brakiem znajomych, z samotnością, brakiem akceptacji – wyjaśnia profesor Zbigniew Kąkol, prorektor ds. kształcenia AGH. W ramach programu studenci będą mogli brać udział w warsztatach prowadzonych przez psychologów, którzy mają doświadczenie w pracy z młodzieżą. Zajęcia będą bezpłatne.

Wsparcie unijne dla krakowskich żaków

Echo miasta 25.10.2010

Studiowanie w systemie podyplomowym w większości przypadków wiąże się z wydaniem wielu tysięcy złotych. Jednak na kilku krakowskich uczelniach można podjąć studia, które współfinansowane są ze środków unijnych. Tłumaczy to ogromne zainteresowanie studentów podjęciem takiej „darmowej” lub znacznie tańszej nauki. Na tle wszystkich krakowskich uczelni najwięcej środków, bo prawie 78 mln zł pozyskała Akademia Górniczo-Hutnicza. Najdłużej prowadzone projekty mają się zakończyć w 2015 roku, co oznacza, że jeszcze przez kilka semestrów będzie można skorzystać z tej oferty. Pierwszym realizowanym, już w 2008 roku, projektem były działania edukacyjne pod nazwą „Zamawianie kształcenia na kierunkach technicznych, matematycznych i przyrodniczych-pilotaż” termin jego zakończenia planowany jest na marzec 2013 roku. Wszystkie działania realizowane przez AGH, z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki koncentrują się wokół podniesienia atrakcyjności kształcenia. W tym celu tworzone są nowe kierunki, specjalności, laboratoria, modyfikowana jest także aktualna oferta edukacyjna. Doskonałym przykładem może być projekt pod nazwą „Fabryka inżynierów”. Jego celem jest podniesienie jakości usług edukacyjnych oraz rozszerzenie oferty kształcenia na kierunkach technicznych.

✉ Bartosz Dembiński
Rzecznik Prasowy AGH

Śmierć każdego żołnierza zasługuje na upamiętnienie

Rozmowa z dr Jerzym Pałosem, wykładowcą Wydziału Humanistycznego AGH, laureatem odznaczenia Czarnego Krzyża, nadawanego przez Das Österreichische Schwarze Kreuz (OSK) – o tym dlaczego warto pamiętać o poległych, co dzieje się z wojennymi cmentarzami i co można jeszcze w tej kwestii zrobić

Małgorzata Matlak: Austriacki Czarny Krzyż jest organizacją znaną w całej Europie z tego, że działa na rzecz zachowania i renowacji miejsc pochówku dla żołnierzy poległych w I Wojnie Światowej. Dla najaktywniejszych współpracowników przewiduje odznaczenie – Krzyż Honorowy Czarnego Krzyża, które Pan niedawno otrzymał. Jak się Pan czuje jako laureat tej nagrody?

Jerzy Pałosz: Docenienie wkładu pracy zawsze sprawia człowiekowi przyjemność. Nie jestem pewien, czy w porównaniu z innymi akurat ja na ten medal zasługuję. Jest

przeze mnie obiektów jako tako utrzymanych jest tylko kilka. Reszta to najczęściej po prostu łąka lub polana w lesie, w najlepszym razie oznaczona współczesnym krzyżem. Tak jest na przykład w Goszczy, w gminie Igołomia – Wawrzeńczyce, gdzie spoczywa 1131 poległych. Jest to po prostu łąka, na której stoi współczesny rurkowy krzyż. I to jest wszystko. Żadnego ogrodzenia. Żadnego opisu. Często ruszam w teren z planami i opisami znalezionymi w archiwum, a na miejscu okazuje się, że teraz jest tam pole orne. Dlatego

foto: Jerzy Pałosz

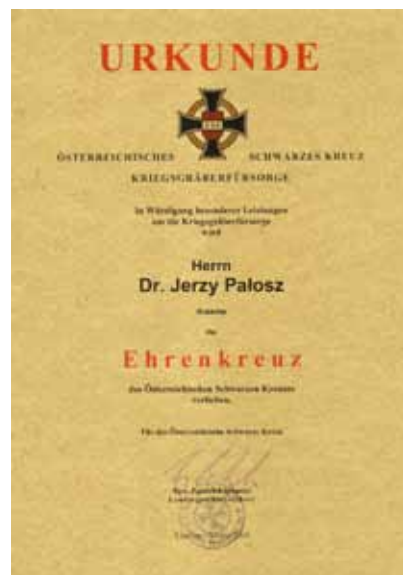
Wronin gm. Koniusza – 274 pochowanych żołnierzy, oznaczony jednym krzyżem rurkowym (było więcej, ale ukradli złomiarze)

wielu ludzi, którzy robią dużo więcej. Myślę, że tutaj o decyzji OSK zadecydowała pewna – nazwijmy to tak – terapia szokowa. Zajmują się inwentaryzacją cmentarzy wojennych w Północnej Małopolsce, czyli na terenach na północ od Wisły. Przedstawiciele OSK poprosili mnie o sporządzenie ekspertyzy stanu zachowania tych obiektów. Wrócili akurat z terenów historycznej Galicji, gdzie mamy archipelag 400 cmentarzy wojennych. Niektóre z nich są dziełami sztuki, projektowanymi przez najwybitniejszych architektów Austro-Węgier, w tym także Polaków. Wcześniej byli na obszarze Dąbrowskiego i Zawierciańskiego, gdzie cmentarze są gorzej lub lepiej, ale jednak zachowane. Natomiast w Północnej Małopolsce z 65 zidentyfikowanych i opisanych

poproszono mnie o zrobienie kilku ekspertyz dla OSK. Myślę, że temu to wyróżnienie zawdzięczam. Zwłaszcza, że są to prace, które w większości sam finansuję. Oczywiście mam silne wsparcie ze strony władz naszego wydziału, ale są to badania – jak na budżet Wydziału Humanistycznego – dość drogie.

MM: Jest Pan bardzo skromny. A skąd zainteresowanie tym tematem?

JP: Mój dziadek walczył w I wojnie światowej jako żołnierz armii austrowęgierskiej na froncie włoskim, nad Piawą i Isonzo. Zawsze w dzień Wszystkich Świętych szliśmy na groby żołnierzy. Gdy zapalaliśmy znicze, dziadek mówił: „Mam nadzieję, że ktoś zapali znicze na grobach moich po-

ległych kolegów”. Zawsze też budziło we mnie sprzeciw traktowanie tych nieszczęśliwych żołnierzy jak pokonanych okupantów. Musimy zredefiniować pamięć o tych żołnierzach. Przyjąć do naszej zbiorowej świadomości fakt, że na naszej ziemi spoczywają żołnierze z połowy Europy, od Renu po Kaukaz, od Chorwacji po Finlandię. Dlatego daleko idącym nadużyciem jest to, że jeśli już gdzieś znajduje się pomnik, to najczęściej jest na nim tablica poświęcona „żołnierzom polskim poległym w walce o niepodległość w 1914 roku”. Gdy porównałem sumę tych pochowanych rzekomo polskich żołnierzy z siłami, którymi rzeczywiście dysponował wtedy Piłsudski, to okazało się, że miałby około 150% strat w ludziach. Myślę, że w perspektywie zbliżającej się setnej rocznicy wybuchu I wojny światowej będziemy musieli to sobie przemyśleć. Wreszcie sam charakter tej wojny. II wojna była straszna dla cywilów, natomiast pierwsza była najbardziej bezsensowną i najtragiczniejszą wojną dla żołnierzy. Na terenach, które badałem, spoczywa ok. 12–15 tysięcy żołnierzy. W kampanii wrześniowej straty żołnierzy niemieckich wyniosły 17 tysięcy, a tutaj mamy obszar około 2,5 km kwadratowych i niemal taką samą liczbę poległych. To pokazuje skalę problemu. Pod Verdun zginęło ok. 700 tysięcy żołnierzy, czyli prawie tyle, ile liczyła Wielka Armia Napoleona, a jedynym skutkiem było to, że Niemcy przesunęli front o 1,5 km. Pod Sommą od czerwca do listopada 1916 r. zginęło około miliona żołnierzy

MM: A na jakich terenach prowadził Pan badania? Dlaczego akurat na tych?

JP: Ponieważ te obiekty w jakimś sensie znalazły się w sferze niczyjej. Nad cmentarzami galicyjskimi pracuje się od lat. Na marginesie – bodaj najbardziej kompetentną monografią tych obiektów jest praca Oktawiana Dudy, pracownika AGH. Kilka-

naście lat temu dr Urszula Oettingen z Uniwersytetu im. Jana Kochanowskiego sporządziła bardzo kompetentne opracowanie i inwentarz cmentarzy Pierwszej Wojny Światowej na terenie dawnego województwa kieleckiego. Na śląskiej części jury mamy inwentarz bardzo porządnie zrobiony przez Piotra Ormana. Natomiast terenem Małopolski Północnej nikt się nie zajmował, poza Piotrem Ormanem, który opisał większość obiektów na terenie Olkuskiego. W rezultacie pojawił się taki oto paradoks, że mamy piękny cmentarz w Kocmyrzowie, a 5 km na północ, w Marszowicach znaleźć można miejsce po cmentarzu, gdzie było pochowanych 45 żołnierzy. Żeby odnaleźć to miejsce, trzeba wnioskować na podstawie różnic roślinności. Bo Kocmyrzów leżał na terenie Twierdzy Kraków i był opracowywany wraz z obiektami galicyjskimi, Marszowice – „ziemia nicyja”. Nikt się tym nie zajmował, ludzie nie wiedzą, kto tam spoczywa, często nie wiedzą, że to cmentarz. W Wawrzeńcicach na cmentarzu parafialnym jest kwatera wojenna. Na skromnym pomniku jest chyba najuczciwszy napis „Gdy ginie pamięć ludzi, trwa pamięć kamienia”. Ładna metafora, ale trzeba coś z tym zrobić. Z tego terenu zniknęło 8 cmentarzy wojennych i 8 kwater na cmentarzach cywilnych. Łącznie zaorano lub przekopano groby 1375 poległych – to około 1/10 wszystkich pochowanych na tym terenie żołnierzy. W miejscowości Wierzchowisko jest miejsce po niewielkim cmentarzu, gdzie pochowano 99 żołnierzy. Człowiek który kupił to pole i zaczął się dokopywać do szczątków ludzkich był na tyle przywoity, że dom postawił na parceli obok, ale z pełną świadomością na polu po cmentarzu zrobił sobie ogródek rekreacyjny.

MM: Zaskoczył mnie Pan tym, a które z tych miejsc zapamiętał Pan najbardziej?

JP: Jest kilka takich miejsc. Cmentarz w Jangrocie, gdzie znajduje się jedyna mogiła, którą możemy przypisać konkretnemu poległemu żołnierzowi. Nazywał się Janos Balacs i był Węgrem. Bo problem tego terenu to także anonimowość grobów. Austriacy popełnili ogromny błąd stawiając krzyże drewniane na terenach rolniczych, gdzie o drewno trudno... Pół biedy, że chłopci spalili krzyże, to się da odtworzyć. Gorzej, że spalili też tabliczki nagrobne, bo tego odtworzyć się nie da. W pamięć zapadają także niewielkie obiekty, które trwają dzięki staraniom czasem jednej tylko rodziny. Jak mogiły w Maszkowie, które przetrwały dzięki temu, że od pokoleń rodzina posiadająca pole obok opiekuje się tym miejscem. Jest przysiółek Słomnik, który nazywa się Czechy i jest tam też zapomniana mogiła, wrzuszająca przez to, że opiekują się nią dzieci ze szkoły w Wa-

for. Jerzy Patosz

Zalesie gm. Michałowice – 124 pochowanych

ganowicach. Oczywiście wiele nie mogą, ale widok takich krzyżyków wykonanych z patyków i kamieni robi wrażenie, nawet na mnie, choć raczej nie mam skłonności do egzaltacji.

MM: A kto wchodził w skład Pana zespołu badawczego?

JP: Nie mam „zespołu badawczego”. Częściowo moje badania pokrywają się z badaniami Piotra Ormana. Świetnie nam się współpracuje, jest to człowiek oddany sprawie, często wymieniamy się materiałami archiwalnymi. Marek Kiełtyka z Ojcowskiego Parku Narodowego, znawca swego terenu i materiałów rosyjskich. Dr Urszula Oettingen z Kielc, na której pomoc zawsze można liczyć. Oczywiście władze Wydziału Humanistycznego AGH, które w miarę swych możliwości finansowały moje delegacje do archiwów w Kielcach i Warszawie. Mam cichą nadzieję, że w przyszłości włączą się do tych badań koledzy z AGH i to nie tylko z naszego wydziału. Na przykład pełną lokalizację zaginionych cmentarzy można przeprowadzić tylko georadarem.

MM: Od jak dawna zajmuje się Pan tymi badaniami?

JP: Na poważnie zająłem się tematem trzy lata temu. Przy czym najwięcej czasu zajmują prace archiwalne i studiowanie literatury. Bez tego nie ma po co jechać w teren. Badania terenowe to już czysta przyjemność, choć dość kosztowna. Przy okazji można spotkać wspaniałych ludzi.

MM: Czy jest Pan zadowolony z dotychczasowych rezultatów?

JP: I tak i nie. Jestem zadowolony, że udało mi się sporządzić inwentarz obiektów cmentarnych na tym terenie. Byłbym jeszcze bardziej zadowolony, gdyby udało się go udostępnić ludziom. Mam nadzie-

ję, że pomoże to tym szlachetnym ludziom, którzy – jak np. nauczyciele z Igolomi – własnym sumptem postawili niewielki ale trwały pomnik w Glewie na polu, na którym kiedyś był cmentarz, czy tym, którzy postawili podobny pomnik w Złotnikach. Z tym, że ci ze Złotnik poświęcili go... powstańcom styczniowym. Nie wykluczam, że była tam jakaś mogiła powstańcza, w końcu to był teren pogranicza, ale przede wszystkim to cmentarz 128 żołnierzy z I wojny. Oczywiście nie winię tych ludzi, chcieli dobrze, a trudno wymagać, aby prowadzili badania archiwalne.

MM: A jakie ma Pan dalsze plany?

JP: Będę robił to, co robię dotąd, rozszerzając obszar badań i ich zakres, przede wszystkim na zagadnienia kultu poległego żołnierza. Bo I wojna była ewenementem. Wszystkie strony traktowały każdego poległego żołnierza jak swojego. Wszystkich walczących chowano na tych samych cmentarzach, określanych mianem Cmentarzy Bohaterów. Śmierć każdego żołnierza zasługuje na upamiętnienie. Oczywiście o ile nie był zbrodniarzem wojennym. Żołnierza z poboru nikt nie pyta, czy chce walczyć. Walczy, bo musi, zabija, aby nie być zabitym. I nie tylko o to chodzi, bo w końcu poległym wygląd cmentarza jest obojętny. Albert Schweitzer napisał kiedyś „groby żołnierzy są najlepszym kazaniem o pokoju”. Warto to sobie przemyśleć.

MM: W takim razie nie pozostaje mi nic innego, jak życzyć Panu powodzenia. Bardzo dziękuję za rozmowę i jeszcze raz gratuluję odznaczenia.

Rozmawiała: Małgorzata Matlak
studentka socjologii II rok SUM, WH

AZS AGH potęgą polskiego badmintonu

Trzydziestopięcioletnia historia klubu AZS AGH oraz ponad dwudziestoletni staż w ekstraklasie badmintonu, zobowiązuje do godnej rywalizacji w najbardziej prestiżowych imprezach sportowych. Dlatego już od początku nowego sezonu nasi zawodnicy wytoczyli ciężkie działa, gromiąc swoich rywali w Mistrzostwach Polski Klubów AZS.

Każdy zapewne słyszał powiedzenie, że „ciężka praca jest kluczem do sukcesu”. Dobrze o tym wiedzą również badmintoniści AGH, którzy pod okiem trenera Krzysztofa Hodura wylewają siódme poty na treningach. Elementów sukcesu jest znacznie więcej, ale czołowym z nich jest indywidualna determinacja zawodników, prowadząca do osiągnięcia dobrych rezultatów.

Najlepszy klub w Polsce

W dniach 22-24 października na naszej hali SWFiS w Krakowie odbyły się Mi-

strzostwa Polski Klubów AZS w badmintonie. W rozgrywkach wzięło udział ponad 80 zawodników i zawodniczek z całej Polski. Drużyna AZS AGH zwyciężyła aż w dwóch klasyfikacjach generalnych, a w jednej zajęła drugą pozycję. Najlepsi okazaliśmy się w klasyfikacji seniorów, wyprzedzając AZS UWM Olsztyn oraz AZS UW Warszawa. Drugie zwycięskie podsumowanie zanotowaliśmy w kategorii juniorów, wygrywając z drużyną Spartakus Niepołomice oraz UKSB Milenium Warszawa. W klasyfikacji uczelni wyższych ulegliśmy tylko Uniwersytetowi Warmińsko-Mazurskiemu z Olsztyna. Natomiast za nami uplasował się Uniwersytet Warszawski.

12 miejsc na podium

Ponadto zajmowaliśmy aż 12 razy miejsca w strefie medalowej. Pierwszą lokatę w grze pojedynczej mężczyzn zdobył Hubert Pączek. Również złoto przypadło temu zawodnikowi w parze z Maciejem Piekło w grze podwójnej. Dwa drugie miejsca zanotowały panie. W grze pojedynczej: Dominika Guzik-Płuchowska oraz w grze podwójnej: Barbara Kulanty i Katarzyna

foto: Roberta Gałka

Wójcik. Na najniższym stopniu podium stawaliśmy osiem razy. W grze podwójnej mężczyzn: Dariusz Janik i Wojciech Poszeleńny. W grze mieszanej: Karolina Neska i Robert Gałek oraz Barbara Kulanty i Maciej Piekło. W grze pojedynczej juniorów: Damian Malski i Mariusz Kabat. W grze podwójnej juniorów: Mariusz Kabat i Mateusz Leśniak oraz Damian Malski i Marcin Kalitka. W grze podwójnej junierek: Dominika Dybał i Kamila Nowak.

Rozegrane mistrzostwa to dopiero przedsmak prawdziwych emocji, które czekają na badmintonistów w dalszej części sezonu. Liczymy na kolejne, dobre wieści spod siatki.

Magdalena Żaba

foto: Roberta Gałka

foto: Roberta Gałka

Cracoviada AGH 2010

W dniu 6 listopada zostały rozegrane lekkoatletyczne zawody sportowe dla studentów pierwszego roku Akademii Górniczo-Hutniczej pod nazwą Cracoviada AGH. Igrzyska cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród studentów, o czym świadczy przede wszystkim niebagatelna, przeszło trzystuosobowa ilość chętnych do startu w zawodach. Swoje umiejętności sportowe można było pokazać w czterech rozgrywanych dyscyplinach: bieg na 600m kobiet, bieg na 1000m mężczyzn, skok w dal z miejsca kobiet i mężczyzn, rzut w dal piłką lekarską kobiet i mężczyzn. Organizatorem imprezy był Klub Uczelniany AZS AGH.

Oficjalne rozpoczęcie Igrzysk Sportowych odbyło się o godzinie dziesiątej. Jeszcze piętnaście minut przed startem można było zapisać się na wybraną konkurencję. Rzuty piłką lekarską oraz skoki odbyły się w hali SWFiS AGH, natomiast biegi przeprowadzono na dużym boisku trawiastym do piłki nożnej, znajdującym się za halą SWFiS. Zawody przebiegały sprawnie i bez większych problemów. Studenci stawiali na starcie mocno zdeterminowani. Mobilizacją nie była tylko duża ilość przeciwników, ale także chęć walki i zwycięstwa. Rozegrane konkurencje wyłoniły najlepszych studentów pierwszego roku, a w przyszłości miejmy nadzieję godnych członków KU AZS AGH.

Najwięcej uczestników stanęło na starcie biegu na 1000m mężczyzn. Zwycięską formę zaprezentował Krzysztof Chmura z Wydziału IMiR, wygrywając bieg z czasem 3:06, drugie miejsce zajął Dawid Malina z Wydziału GGiOŚ, na trzecim miejscu uplasował się Dariusz Gorczyca, reprezentujący Wydział EAliE. W biegu na 600m kobiet z czasem 2:41 zwyciężyła Sylwia Za-

jączkowska z Wydziału GGiOŚ, wyprzedziła drugą Aleksandrę Maczel – Wydział FiIS oraz trzecią Natalię Suder – Wydział IMiR.

Również dużym zainteresowaniem, bo ponad 50 startujących, cieszyła się konkurencja skoku w dal z miejsca mężczyzn. Na pierwszym stopniu podium stanął Marcin Majkowski z Wydziału IMiR z wynikiem 274 cm. Drugie miejsce zajął Łukasz Małocha – Wydział EAliE, trzecie natomiast Radosław Lalak – Wydział GGiOŚ. Wśród pań najlepsza okazała się być Anna Majchrowska z Wydziału GGiOŚ z wynikiem 217 cm. Drugie miejsce przypadło Joannie Jochymek z Wydziału IMiR. Na najniższym stopniu podium stanęła Marta Krzak reprezentująca Wydział IMiR.

Piłką lekarską w kategorii mężczyzn najdalej rzucił Paweł Boba (11,6m) z Wydziału EAliE. Tylko jeden cm mniej uzyskał Maciej Jurczak – Wydział IMiR. Trzeci wynik, różniący się zaledwie o dwa cm od zwycięskiego zanotował Michał Ciesielczuk z Wydziału MS. Wśród kobiet w tej samej konkurencji bezprecedensowo zwyciężyła Martyna Lewińska z Wydziału EAliE, uzyskując odległość 10,3 m. Drugie miejsce zajęła Justyna Adamiec – wydział GGiOŚ, trzecie natomiast Martyna Zawodnik z wydziału Zarządzania.

Wszyscy uczestnicy Cracoviady otrzymali pamiątkowe koszulki. Dla zwycięzców KU AZS AGH przygotował medale oraz nagrody rzeczowe. Duża ilość studentów startujących w zawodach utwierdziła organizatorów o przeprowadzeniu kolejnej edycji Cracoviady. Gratulujemy wszystkim zawodnikom za ducha walki i podjęcie wyzwania startu w zawodach.

☞ Magdalena Żaba

foto: Dominik Osirski

foto: Dominik Osirski

foto: Dominik Osirski

foto: Dominik Osirski

Mistrzostwa pracowników AGH w tenisie ziemnym

Turniej finałowy na krytych kortach klubu tenisowego w Rudawie, który odbył się w sobotę 21 października 2011 roku zakończył tegoroczne zmagania pracowników naszej uczelni w tej dyscyplinie. Do zawodów zgłosiło się ośmiu zawodników, z których najstarszy miał 70, a najmłodszy 54 lata. Rozgrywki rozpoczęły się jeszcze przed wakacjami, kiedy w fazie grupowej zawodnicy rozgrywali mecze w dwóch grupach – podzielonych względem wieku – systemem „każdy z każdym”. Po zakończeniu fazy grupowej wyłonione zostały pary turnieju finałowego, w którym po zaciętej walce zwyciężył mgr Maciej Aleksandrowicz – reprezentant Polski w kategorii masters. Drugie miejsce zajął dr Adam Ćmiel. W pojedynku o 3 miejsce triumfował dr Mariusz Wójcik, pokonując prof. Zbigniewa Szkutnika. 5 miejsce w zawodach zajął prof. Zbigniew Kąkol pokonując dr. Stanisława Potrawkę. W meczu o 7 miejsce zwyciężył

prof. Andrzej Pach z Katedry Telekomunikacji, a godnie czoło stawiał mu prof. Wojciech Kapturkiewicz. Turniej opierał się przede wszystkim na zasadzie fair-play i odbywał się w przyjacielskiej atmosferze. Miał on na celu dać możliwość scalenia i konfrontacji tenisowego środowiska naszej uczelni i sprawdzić zainteresowanie pracowników AGH udziałem w rywalizacji sportowej w tej dyscyplinie. Zebrał on wiele pozytywnych opinii wśród uczestników i już w przyszłym roku będziemy chcieli go powtórzyć, licząc na większą frekwencję ze strony uczestników.

Więcej informacji o turnieju, oraz galeria zdjęciowa na stronie www.azs.agh.edu.pl.

✉ Andrzej Opaliński

foto: Andrzej Opaliński

foto: Andrzej Opaliński

Doktoraty Honoris Causa AGH – wystawa

W połowie listopada, z okazji wręczenia tytułu Doktora Honoris Causa prof. Zdzisławowi Bieniawskiemu, Oddział Informacji Naukowej Biblioteki Głównej, przygotował ekspozycję związaną z tym zaszczytnym wyróżnieniem.

Doctor honoris causa (z łac. [doktor] dla zaszczytu) – honorowy tytuł naukowy nadawany przez uczelnie osobom szczególnie zasłużonym dla nauki i kultury. Nie wymaga posiadania formalnego wykształcenia, ale nadawany jest zazwyczaj osobom o wysokim statusie społecznym lub

naukowym. Na naszej uczelni procedurę tą reguluje uchwała 72/2008 Senatu AGH z dnia 28 maja 2008 roku. Pierwsze doktoraty nadano już w 1923 roku.

Historię doktoratów AGH zobrazowano licznymi wydawnictwami książkowymi i czasopismami. Znalazły się tam również uchwały Senatu nadające tytuł, druki okolicznościowe – zaproszenia, informatory, laudacje, fotografie z uroczystych posiedzeń Senatu AGH poświęconych wręczeniu tytułu Doktora Honoris Causa oraz kopie dyplomów. Druga część wystawy

poświęcona została osobom, które w 2010 roku otrzymały doktoraty. Tak, więc zaprezentowano sylwetki, dokonania i publikacje profesorów: Jerzego Buzka, Zdzisławowa Samsonowicza i Zdzisława Tadeusza Bieniawskiego.

Ekspozycję można oglądać do końca grudnia 2010, w hollu na 1 piętrze (obok Czytelnii Ogólnej) w godzinach otwarcia Biblioteki Głównej.

✉ Malgorzata Dudek
Hieronim Sieński

Studenckie koła naukowe – nowe wyzwania i możliwości

Tradycją stało się już, że wraz z nastaniem nowego roku akademickiego organizowane jest Seminarium Studenckiego Ruchu Naukowego. W przedostatni weekend października historia ta powtórzyła się już po raz XV. Wytężone wysiłki kół naukowych pionu hutniczego i Studenckiego Towarzystwa Naukowego, a także Akademickiego Klubu Żeglarskiego Kyc AGH, działających pod patronatem Rektora AGH, przyniosły wspaniałe efekty. Wiodącym tematem tegorocznych obrad, w których uczestniczyli zarówno opiekunowie, jak i studenci działający w kołach naukowych, były „Granty rektorskie dla kół naukowych – nowe wyzwania i możliwości”. Interesujące wystąpienia i prezentacje, ciekawe polemiki, jachty i samoloty, rejsy, woda oraz trzy dni pięknej pogody. Ale wszystko po kolei...

Otwarcie seminarium nastąpiło w Janowicach na terenie malowniczego Pałacu w Janowicach, którego najstarsza zachowana do dzisiaj część datowana jest na XVIII wiek. Początkowo określane, jako dwór, w drugiej połowie XIX wieku przebudowano go w stylu neogotyckim i od tamtego czasu zyskał on miano pałacu, którego wygląd poza drobnymi zmianami zachował się do dnia dzisiejszego. Część naukową obrad rozpoczęła prezentacja

Pełnomocnika Rektora AGH ds. Kół Naukowych Pionu Hutniczego dr inż. Leszka Kurcza dotycząca działalności organizacji studenckich w ostatnim roku oraz pierwszych edycji konkursu „Grant Rektorski”. Z zaprezentowanych statystyk wynikało, że w pionie hutniczym zarejestrowanych jest 67 studenckich kół naukowych, z czego aż 4 z nich powstały w przeciągu ostatniego roku. W tym także okresie, pion hutniczy inicjował, realizował lub współorganizował duże przedsięwzięcia w skali uczelni, do których niewątpliwie zaliczyć można: XLVII Sesja Studenckich Kół Naukowych i Sesja Laureatów, XIV Seminarium Studenckiego Ruchu Naukowego, wydanie kolejnego suplementu „Kronika kół naukowych pionu hutniczego 2006–2009, siedem spotkań „Forum Kół Naukowych – spotkania z nauką i sztuką”, stoisko promocyjne – Dzień otwarty AGH, zeszyt naukowy z publikacjami studentów, akcja charytatywna „Święta Dzieciom”, obóz adaptacyjno-integracyjne „Bean 2010”. „Strzał w dziesiątkę” – tak konkurs „Grant Rektorski” podsumował dr inż. Leszek Kurcz. Kolejna prezentacja, wygłaszana przez przewodniczącego Zarządu Studenckiego Towarzystwa Naukowego mgr inż. Łukasza Wzorka, dotycząca działalności tego stowarzyszenia na rzecz studenckich kół naukowych w ostatnim ro-

ku, stanowiła doskonale dopełnienie wywodów przedmówcy.

Początek seminarium to także tradycyjne wykłady zaproszonych gości specjalnych. Tegoroczne obrady swą obecnością zaszczytili: dr Marek Woch, który w swej prezentacji przybliżył słuchaczom świat niskich temperatur, oraz prof. Jacek Cieśliak, przedstawiając intrygującą i wnikliwą analizę patriotyzmu. Pozostałą część sesji wypełniły prezentacje osiągnięć naukowych, badawczych, organizacyjnych, w tym charytatywnych kilku kół naukowych, wyróżniających się w pracy w ostatnim roku m.in.: KN „Integra”, KN „Bozon”, KN „Eko-Energia”, KN „Format”, KN „Solaris”, a także reprezentanta IAESTE. Wszystkie tematy wzbudziły zainteresowanie, a zrodzone dyskusje kontynuowane były w kuluarach.

Całość obrad niebywale sprawnie i z wrodzonym wdziękiem prowadziły na zmianę koleżanki Olga Ciężkowska i Marta Wojda oraz Klaudia Czopek i Joanna Jaworek. Niezwykle miłą niespodzianką piątkowego popołudnia był koncert „Od Bacha do Piazzoli” w wykonaniu kwartetu smyczkowego „Brillante”, podczas którego wystąpiła swoista harmonia dźwięków pięknej muzyki, pięknych artystek i pięknych pałacowych wnętrz. Koncert został zakończony zdecydowanie zasłużoną burzliwą owacją i bisem. W tej części obrad uczestniczył także Pełnomocnik Rektora ds. Kół Naukowych Pionu Górniczego dr inż. Mieczysław Ślósarz przekazując na pożegnanie słowa uznania pod adresem opiekunów i członków kół naukowych pionu hutniczego.

fol. Kola Naukowe

Przed dalszą podróżą znalazł się jeszcze czas na zwiedzanie pałacu, spacer po ogrodzie, wspólne zdjęcie i toast lampką wina za władze naszej uczelni. Krętymi, ale bardzo urokliwymi drogami udaliśmy się następnie do ośrodka „Stalownik” w Bartkowiej nad Jeziorem Rożnowskim, gdzie na zakończenie pierwszego dnia seminarium czekały na nas kolejne atrakcje. Jeszcze tylko kolacja, aby zaspokoić apetyt i nabrać sił przed pierwszym spotkaniem integracyjnym. Wiadomo bowiem nie od dzisiaj, że każdy zjazd, konferencja, czy seminarium naukowe to nie tylko obrady, lecz również szeroko pojęty program kulturalny. Na piątkowy wieczór organizatorzy zaplanowali coś dla miłośników tańca, a także konkursy i wspólne zabawy połączone z nawiązywaniem mnóstwa nowych znajomości.

Sobotni poranek poza piękną pogodą przyniósł dla wielu uczestników nie lada niespodziankę. Ponieważ zakwaterowanie odbywało się już mocno po zmierzchu, osoby które pierwszy raz uczestniczyły w seminarium, nie miały możliwości zapoznać się z okolicą i z rozciągającymi się wokół widokami. Tym większe było ich zdziwienie, gdy wyglądając rano przez okno, poza promieniami słońca i prawie bezchmurnym niebem ujrzały... jezioro znajdujące się w odległości zaledwie kilkudziesięciu metrów od pokoi hotelowych. Plan na kolejny dzień był również bardzo napięty, szczególnie pod względem naukowym, a wynikało to z faktu, że w czasie trwania Seminarium miało zostać wygłoszone ponad czterdzieści referatów.

Po krótkim śniadaniu przyszedł czas na pierwszą tego dnia część obrad, którą zdominowały energia jądrowa, energia odnawialna, fizyka medyczna ale także elektronika, technologie metali czy multimedia w promocji nauki. Uczestnicy z zaciekawieniem słuchali prezentacji, zadawali pytania i przedstawiali swoje uwagi.

Popołudniowa przerwa przyniosła kolejną dawkę wrażeń. Część osób zajęło się nauką żeglowania i pod okiem bardziej doświadczonych kolegów z akademickiego Klubu Żeglarskiego AGH zdobywali nowe umiejętności, a niejednokrotnie pokonywali własne słabości oraz strach. Ku zaskoczeniu organizatorów dużym zainteresowaniem cieszyły się również, wybrane przez najodważniejszych, loty widokowe nad jeziorami i jakże barwnymi o tej porze roku lasami Beskidu Sądeckiego. Po krótkim szkoleniu przeprowadzonym na lotnisku w Łososinie Dolnej przez Romana Matyjewicza – Dyrektora Aeroklubu Podhalańskiego, początkowo nieufnie i ze strachem w oczach, ale już po chwili z ogromnym zaciekawieniem i fascynacją zachwycał się pięknem przyrody widzianej z lotu ptaka. Mogliśmy podziwiać niezwykle pejza-

foto: Koła Naukowe

że Jeziora Rożnowskiego i Czchowskiego skąpane w promieniach słońca i przeglądających się w nich, rozpalonych kolorami jesieni, lasach. Widoki niesamowite. Niewątpliwie była to wyjątkowa atrakcja.

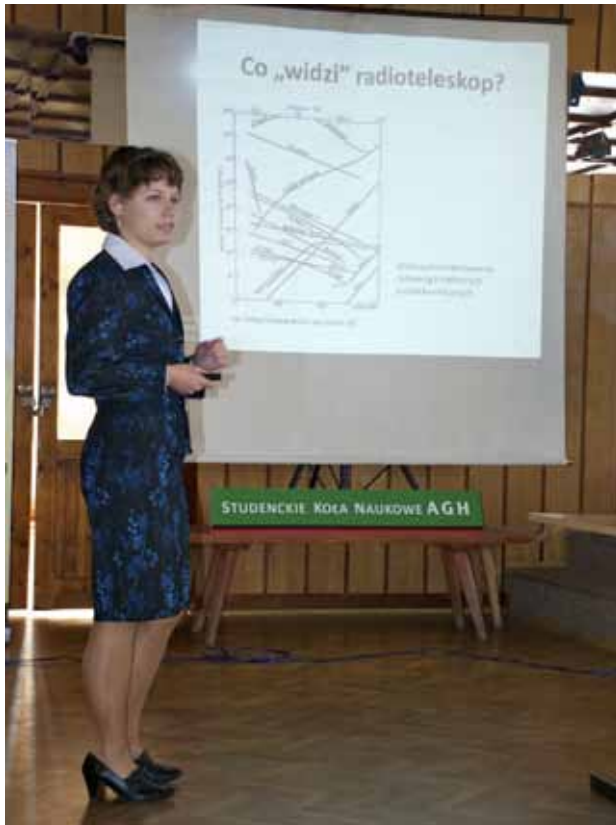
Inna grupa uczestników udała się na wycieczkę do pustelni pierwszego polskiego świętego zwanego Świeradem, która znajduje się w miejscowości Tropie. Mieli oni tam nie lada okazję skosztować wody z owianego legendą źródła, znajdującego się obok pustelni, której przypisywane są cudowne właściwości. Miejsce niewątpliwie wyjątkowe, skłaniające do wyciszenia i refleksji. Warto było także zwiedzić urokliwie położony kościółek parafialny, uważany za jeden z najstarszych na terenie naszego kraju. Zainteresowani mieli również sposobność do zapoznania z początkami historii Polski na tych terenach.

Po turystycznej przerwie powróciliśmy do obrad pełni energii. Wystąpienia i dyskusje w popołudniowej części seminarium trwały aż do kolacji. Tematyka prezentacji w tej części seminarium skupiała się głównie wokół robotów, technologii informacyjnych i ochrony środowiska. Spory całkiem naukowe z udziałem studentów i opiekunów podnosiły temperaturę dyskusji. Niektóre zaowocowały nawiązaniem bliższej znajomości i propozycjami współpracy przy realizacji projektów badawczych, jak również pomysłami na wspólne składanie wniosków o „Granty rektorskie”. Sobotnie obrady seminarium prowadzili opiekunowie Kół pani dr inż. Monika Motak i pan dr inż. Dariusz Marchewka.

Wieczorem przednieśliśmy się nad jezioro, które to miejsce sprzyjało przeprowadzeniu prezentacji doświadczalnych. Zwłaszcza, że eksperymenty były dosłownie i przenośni „wystrzałowe” i latające. Koledzy Piotr Mazur i Paweł Janowski z KN fizyków „Bozon”, dzięki swej pomysłowości, materializowali wcześniej prezentowane elementy teorii, powtarzając dwukrotnie

(zgodnie z zasadą potwierdzania wyników badań) doświadczenie z azotową armatą. Również koledzy z koła naukowego „Integra” wzbudzili powszechne zainteresowanie przedstawiając wyrwywający się do lotu czterościgłowiec. Dalszą część wieczoru zwiastował żar ogniska, a także kuszący zapach grillowanych potraw. Nie mogło również zabraknąć wspólnych śpiewów. Melodyjne głosy pracowników i studentów AGH unosiły się ponad wodami Jeziora Rożnowskiego. Rozbrzmiewały szanty oraz urokliwe polskie piosenki zebrane w specjalnie wydany przez AKŻ śpiewniku. Przy akompaniamentie spontanicznie powstałego trio instrumentalnego w składzie: opiekun KN Mechaników dr inż. Stanisław Krawczyk i Prezes AKŻ AGH Wojtek Sajdak – gitary, a także członek KN „Bozon” Piotrek Mazur – skrzypce. Kolega Piotr dał się już wcześniej poznać jako aktywny propagator fizyki, także poza murami uczelni. Tym razem jednak zaskoczył nas swoimi zdolnościami artystycznymi.

Choć pogoda ciągle dopisywała to po roku dała w końcu znać o sobie i zimno zaczęło być zbyt dotkliwie. Zabawa oczywiście na tym nie skończyła. Dalsza część kontynuowana była w sali, gdzie przy gorącej herbatce odbywały się pokazy możliwości wokalnych połączone z tańcami. Konkurs karaoke ukazał, jak wiele talentów drzemie w studentach i pracownikach uczelni. Koledzy z KN „Integra” odśpiewali specjalny utwór dla swojego opiekuna dr inż. Dariusza Marchewki, podkreślając wielkie zaangażowanie opiekuna w działalność koła. Rzeczywiście był to bardzo pracowity i udany rok dla tego koła (realizacja dwóch grantów 2009 i dwóch 2010, zwycięstwa w krajowych i zagranicznych turniejach robotów, reprezentacja AGH w działaniach promocyjnych). Był to wieczór pełnej integracji i ...nowej wersji naszego uczelnianego zaśpiewu – „**tak pracuje, tak się bawi AGH!**”!

for: Kola Naukowe

Niedzielne przedpołudnie to kolejna część prezentacji naukowych. Rozpoczęła ją miła uroczystość powitania, przybytego prawie wprost z ogólnopolskiego spotkania prorektorów, prof. Zbigniewa Kąkola – Prorektora AGH ds. Kształcenia, w ramach której studenci obdarowali Pana Profesora specjalną maskotką, o wdzięcznej nazwie: Smok Zbyszko – „Faja”. Profesor Kąkol w krótkim wystąpieniu podkreślił rolę kół naukowych i korzyści płynące dla studentów z pracy w tych kołach. Przedstawił także możliwości rozwoju konkursu „Grant Rektorski” i znaczenie dorobku naukowego i doświadczenia zdobytego przez młodego człowieka podczas studiów. W roboczej części seminarium prowadzonej przez Mirosławę Zazulak i Łukasza Wzorka dyskutowano o poszerzaniu możliwości obserwacji wszechświata, ułatwienia diagnostyki medycznej, maszyn elektrycznych, robotyki, technologii metali czy informatyki stosowanej. Bezpośrednio po niej miał miejsce rejs statkiem po Jeziorze Rożnowskim. Piękna pogoda sprzyjała też kolejnym próbom przyswojenia umiejętności żeglarskich.

Weekend upłynął bardzo szybko. Wrażenia z wyjazdu – bezcenne. Duża ilość atrakcji, z których każdy znalazł coś dla siebie. Organizatorzy bardzo umiejętnie połączyli pracę i zabawę. I była to organizacja praktycznie perfekcyjna. Słowa uznania należą się zespołowi pracującemu pod kierunkiem Pełnomocnika Rektora dr inż. Leszka Kuroza, sprawdzonym, co warto podkreślić, także w innych przedsięwzięciach organizowanych na naszej Uczelni.

Tworzyli go: Olga Ciężkowska, Klaudia Czopek, Joanna Jaworek, Marta Wojda, Arkadiusz Kuta, Grzegorz Luty, Wojciech Sajdak, Mateusz Morawski, Mateusz Wędrychowicz i Łukasz Wzorek.

Obrady, których rdzeń stanowił przebieg i wyniki projektów realizowanych w ramach grantów rektorskich 2009 i 2010, zdecydowanie poszerzyły posiadaną wiedzę wszystkich uczestników. Pomysły w ten sposób realizowane wyzwalają inicjatywę, dodają sił i motywacji do dalszej coraz bardziej wytężonej pracy. Zaangażowanie studentów i ich opiekunów w wykonywanie grantów jest niezwykle cenne gdyż stanowi ono także rozwijanie pasji, która towarzyszyć powinna nam przez całe życie, we wszystkich podejmowanych działaniach. „Najprzyjemniej jest robić to, czego się nie musi” – te słowa dr inż. Leszka Kuroza najtrafniej opisują działania kół naukowych, w których studenci pracują, bo chcą robić coś więcej niż wynika to z programu studiów. Niewątpliwym dowodem na to było XV Seminarium Studenckiego Ruchu Naukowego. Zaprezentowane w trakcie trzech dni obrad projekty obejmowały zarówno zagadnienia inżynierskie, gdzie rozwój naukowy i poszerzanie wiedzy połączone zostały z czynnym poszerzaniem zainteresowań członków kół naukowych, jak również działalnością społeczną studentów udzielających się w studenckim ruchu naukowym. Należy przyznać, że bez względu na dziedzinę przedstawianego projektu, ich wartość merytoryczna stała na wysokim poziomie, a uzyskane rezulta-

ty wzbogaciły, bądź w niedalekiej przyszłości wzbogacą, uczelnię o nowe stanowiska pomiarowe i dydaktyczne, często z długo-terminowym planem wykorzystania. Cenne badania teoretyczne i rozwiązania technologiczne, czy jak w przypadku projektów społecznych – doświadczenia koordynacji dużych przedsięwzięć niekomercyjnych, stanowią ewidentny powód do dumy dla osób biorących w nich czynny udział.

Podsumowując naukową część XV Seminarium trzeba przyznać, że w studentach Akademii Górniczo-Hutniczej drzemie wiele wspaniałych pomysłów, które bez dodatkowych źródeł finansowania prawdopodobnie nie ujrzalyby światła dziennego. Przyszłość pokaże jak potoczą się losy Grantów Rektorskich na AGH, lecz już dzisiaj można powiedzieć, że ich pojawienie się zaowocowało wzmożoną aktywnością i zdwojonym zapalem do pracy studentów należących do kół naukowych. Nie tylko nauka była w centrum zainteresowania – seminarium po raz kolejny okazało się być wspaniałym miejscem do zawiązania ciekawych znajomości i zainicjowania nowych pomysłów, które jak pokazuje historia, w przyszłości często przynoszą wymierne korzyści nie tylko dla samych studentów. Po dobrze wykonanej pracy i niezwykle interesującym programie tegorocznego seminarium możemy chyba zakończyć pytaniem – w murach którego pałacu zagościmy za rok?

✉ **Radosław Puka**
Bartosz Proniewski

XV Seminarium Studenckiego Ruchu Naukowego

22–24 października 2010

fot. Kola Naukowe

Przy ognisku oprócz dwóch tradycyjnych już gitar pojawiły się także skrzypce

Podniebne przygody przy pięknej pogodzie

Nie tylko pod żaglami spędzano wolny czas

Rektor Z. Kąkol, czuwał nad wszystkim nawet na wodzie

XV Seminarium Studenckiego Ruchu Naukowego

22–24 października 2010

Prezentacja czterościgłowca była bacznie obserwowana

for. Kola Naukowe

Gorące dyskusje trwały zarówno w sali obrad jak i w kuluarach

Kwartet smyczkowy „Brillante” w pełnej krasie na łonie natury

Profesor Z. Kąkol w towarzystwie ofiarowanej maskotki